

ಅಖಲ ಭಾರತ ಪತ್ರಿಕೆ
ಮಾರ್ಚ್ 2024

ಬದುಕಿನ ವಿಜ್ಞಾನ

— ಒಂದು ಸರಳ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ

ಫೋಟೋ: ಇಮೇಜಿಂಗ್ ಸಾವಿತ್ರಿ
ಕಮನಿಯ ರೂಪ-ರೂಪಗಳ ಲೋಕವೊಂದಿಗ ಈಗ ತಾನು
- ಪುಟ್ಟ ಕುಲಕರ್ಣಿ

<p align="center">ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಪತ್ರಿಕೆ ಮಾರ್ಚ್ 2024</p>	<p align="center">ಸಂಪುಟ: 34 ಸಂಚಿಕೆ: 03 ಪರಿವಿಡಿ</p>
<p>ಸಂಪಾದಕರು: ಶ್ರೀ ಪುಟ್ಟು ಕುಲಕರ್ಣಿ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಮಠದ ಹಿಂಭಾಗ, ಗಿಬ್ ಸರ್ಕಲ್, ಹೆರವಟ್ಟು ರಸ್ತೆ, ಕುಮಟಾ - 581 332. ಫೋನ್: 9448774920 mayureshwarkp@gmail.com</p> <p>ಪರಿಶೀಲನಾ ಸಮಿತಿ ಡಾ ಗುರುಲಿಂಗ ಕಾಪಸೆ ಡಾ ಆರ್.ಕೆ. ಕುಲಕರ್ಣಿ</p> <p>ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಡಾ ಅಜಿತ್ ಸಬ್ಬೀಸ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಸೂಸೈಟಿ ರಾಜ್ಯ ಸಮಿತಿ ಕರ್ನಾಟಕ, ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಮಾರ್ಗ, ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 078.</p> <p>ಪ್ರಾಯೋಜಕರು: ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಟ್ರಸ್ಟ್ (ಠಿ.) ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 078. ಫೋನ್: 080 - 2244 9882 https://www.sriarubindoo.complex.org/archive.php http://abp.sirinudi.org</p> <p>ಡಿ.ಟಿ.ಪಿ.: ಗಣಕಯಂತ್ರ ಕೇಂದ್ರ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಟ್ರಸ್ಟ್ (ಠಿ.) ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 078.</p> <p>ಆಫ್‌ಸೆಟ್ ಮುದ್ರಣ: ಶೇಷಸಾಯಿ ಇ ಫಾರ್ಮ್ ಪ್ರೈ.ಲಿ. ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಟ್ರಸ್ಟ್ (ಠಿ.) ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 078.</p>	<p align="center">ಬದುಕಿನ ವಿಜ್ಞಾನ - ಒಂದು ಸರಳ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಉಕ್ತಿಗಳು) ಜಡತ್ವದಲ್ಲಿ ದೈವತ್ವದ ಆವಿಷ್ಕಾರ. - ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು</p> <p>ಸರಳವಾಗಿರು 3 ಅನು: ಪ್ರವೀಣ ಪಾಟೀಲ</p> <p>ಸಂತೋಷವಾಗಿರು 10 ಅನು: ಕಿಶೋರಕುಮಾರ ಕಾಸಾರ</p> <p>ಪ್ರಶಾಂತವಾಗಿರು 18 ಅನು: ವಿಶಾಲಾಕ್ಷೀ ಸತ್ಯನ್</p> <p>ಕರ್ತವ್ಯದ ಪರಿಪಕ್ವತೆ 26 ಅನು: ಪುಟ್ಟು ಕುಲಕರ್ಣಿ</p> <p>ನನ್ನೆಡೆಗೇ ಸದಾ ತೆರೆದುಕೋ 31 ಅನು: ಡಾ ಮಹಾದೇವ ಸಕ್ರಿ</p> <p>ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ 'ಗೀತಾ ಪ್ರಬಂಧಗಳು' 46 ಅನು: ಜಾನ್ವಿ</p> <p>ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ 'ಪ್ರೇಮ ಮತ್ತು ಮೃತ್ಯು' 53 ಅನು: ಸಮಷ್ಟಿ</p> <p>ತ್ವರಿತ ಸೂರ್ಯ 66 - ಪುಟ್ಟು ಕುಲಕರ್ಣಿ</p> <p>ವಾರ್ತಾಪತ್ರ 74</p>

ಸಂಪಾದಕೀಯ

ಇಲ್ಲಿ ರೂಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಜೀವನ-ವಿಧಾನವನ್ನೇ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಬಯಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

(ಪಿಪಿಕೆ)

ಇದನ್ನೇ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಬಯಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

ಈ ಚೈತನ್ಯವನ್ನು ಆ ದೈವತ್ವದ ನೆಲೆಗೆ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮತ್ತು ಈ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಪರಿವರ್ತನಗೊಳಿಸುವದೇ ಈ ಸಾಧನೆಯ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ.

CWSA (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 29/208 - ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಅಮ್ಮಾ, ಆ ಜ್ಯೋತಿಯ ಕುರಿತು ನಾನು ಬಹುತೇಕವಾಗಿ ಏಕಾಗ್ರತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇನೆ, ಓ ದೇವರೇ, ಆದರೆ ನನ್ನ ಅಭೀಪ್ಸೆಯು ಅದನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಮಾನಗೊಳಿಸುವಷ್ಟು ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದಿಲ್ಲ.

ಆ ಜ್ಯೋತಿಯನ್ನು ಪ್ರಜ್ವಲನಗೊಳಿಸುವದು ನಿನ್ನ ಕಾರ್ಯವಲ್ಲ. ನಾನು ಹೇಳಿರುವಂತೆ, ನಾನು ಸದಾ ಅದನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಮಾನಗೊಳಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದೇನೆ - ನೀನು ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಸದಾ ನಿನ್ನನ್ನು ಮುಕ್ತವಾಗಿರಿಸಿಕೋ ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ಸದಿಚ್ಛೆಯೊಂದಿಗೆ ಸದಾ ವಿನಮ್ರನಾಗಿರು.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 17/127-28

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

ಒಂದನೇ ವಿಭಾಗ: ಸರಳವಾಗಿರು
ಸರಳತೆ - ಪರಿಪೂರ್ಣ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿದೆ

- ಅನು: ಪ್ರವೀಣ ಪಾಟೀಲ, ಮಾನವಿ

ಒಂದು ಹೂವು ಸರಳತೆಯಿಂದ ಅರಳುವಾಗ ಯಾವುದೇ ಕೂಗು, ಭಾವೋದ್ವೇಗದ ಸೂಚನೆ ಗಳಿಲ್ಲದೇ, ತನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಹಾಗೂ ಸುಮಧುರತೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಪಡಿಸುವ ಹಾಗೇ, ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಹಿಂದಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಯತ್ನವೂ ಎಷ್ಟು ಬೇಗ ಮರೆಯಾಗುವದೋ, ಅದು ಆಗ ಅಷ್ಟು ಸರಳವಾಗಿರುವದು ಮತ್ತು ಇಂತಹ ಸರಳತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಶಕ್ತಿಯು ಅಡಗಿದೆ. ಈ ಶಕ್ತಿಯು ಅತೀ ಕಡಿಮೆ ಕಲಬೆರಕೆ ಮತ್ತು ಅತಿ ಕಡಿಮೆ ಹಾನಿಕಾರಕ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದುದಾಗಿದೆ. ಪೂರ್ಣ ಸ್ವರದ ಶಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ನಂಬಿಕೆ ಇಡಬಾರದು, ಕರ್ಮ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಇದು ಆಮಿಷವನ್ನು ಒಡ್ಡುತ್ತದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಇದು ಇದರ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕುವ ಅಪಾಯವೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇದು ತಕ್ಷಣ ಫಲಿತಾಂಶದ ಸವಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ; ಕರ್ಮವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಮೊದಲ ಅವಸರದಲ್ಲಿ, ನಾವು ಈ ಶಕ್ತಿಯ ಆಧೀನದ ಸೆಳೆತಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಬಹಳ ಬೇಗನೇ ಇದು ನಮ್ಮನ್ನು ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ದೂರ ದೂರ ತಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಹಾಗೂ ನಾವು ಮಾಡುವ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಭ್ರಮೆಯ ಮತ್ತು ಸಾವಿನ ಬೀಜವನ್ನು ಬಿತ್ತುತ್ತದೆ.

ಸರಳತೆ! ಸರಳತೆ!! “ನಿನ್ನ” ಸಾನಿಧ್ಯದ ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯು ಅದೆಂತಹ ಮಧುರವಾಗಿದೆ! ...

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 1/17

ಪರಿಪೂರ್ಣ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯ ಪರಿಣಾಮದಿಂದ ಬಂದ ಸರಳತೆಯೇ ಸಮಗ್ರ ಸರಳತೆಯಾಗಿದೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 14/158

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಓ ಪ್ರೀತಿಯ ಮಾತೆಯೇ, ಕೆಲವೊಂದು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಅನಿಸುತ್ತದೆ, ಆಟದ ಮೈದಾನ, ಹಾಡಿನ ತಂಡ, ಅಭ್ಯಾಸ ಇತರೆ - ಎಲ್ಲಾ ಸಮಯವನ್ನು ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ.

ನಮ್ಮ ಬಹಿರಂಗದ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿರುವ ತಾಮಸವು ಜೀವನದ ಕ್ಲಿಷ್ಟಕರ ಪರಿಸರವನ್ನು ಸಂಘಟನೆಗೊಳಿಸಲು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಲಿಚ್ಛಿಸುವುದೇ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಸರಳಗೊಳಿಸಲು ಬಯಸುತ್ತ ಇರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಯಾವಾಗ ನಾವು ನಮ್ಮ ಅತಿಶ್ವದ ಸಮಗ್ರತೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಬಯಸಿದಾಗ, ಈ ರೀತಿಯ ಸರಳಗೊಳಿಸುವಿಕೆಯನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 16/303

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

ಸಹಜತೆ, ಸರಳತೆ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ

ಯಾವುದೇ ವಿಚಾರ, ಸಂಘಟನೆ, ನಿರ್ಧಾರ ಮತ್ತು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸಂಕಲ್ಪದ ಪ್ರಯತ್ನವಿಲ್ಲದೇ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಸಹಜತೆ ಎನ್ನಬಹುದು.

ನಿಜವಾದ ಸಹಜತೆ ಎಂದರೇನು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಎರಡು ಉದಾಹರಣೆಗಳಿಂದ ವಿವರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ - ನಿಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಯಾವುದೇ ಅನುಮಾನವಿಲ್ಲದೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ವಿಷಯಾಗಿದೆ, 1914 ರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು "ಆರ್ಯ" ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದ ಕಾಲ. ಆಗ ಅವರು ಬರೆದಿರುವುದು ಅದು ಕೇವಲ ಮಾನಸಿಕ ಜ್ಞಾನವಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಮಾನಸಿಕ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಲಿ ಅಲ್ಲವೇ ಅಲ್ಲ; ಅವರು ಮನಸ್ಸನ್ನು ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿ ನೀರವಗೊಳಿಸಿ ಬೆರಳಚ್ಚು ಯಂತ್ರದ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಆಗ ಅವರಿಗೆ ಆ ಮೇಲಿಂದ ಅಂದರೆ ಉನ್ನತ ಸ್ತರಗಳಿಂದ ಏನು ಬರೆಯಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅದೆಲ್ಲವೂ ಅವತರಣಗೊಂಡು ಬಂದಿತ್ತು. ಅವರು ಕೇವಲ ತಮ್ಮ ಬೆರಳುಗಳನ್ನು ಬೆರಳಚ್ಚು ಯಂತ್ರದ ಮೇಲೆ ಇರಿಸಿದಾಗ, ಎಲ್ಲವೂ ತಾನೇ ತಾನಾಗಿ ಲಿಖಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಈ ರೀತಿಯ ಮನಸ್ಸಿನ ನಿಶ್ಚಲ ನೀರವತೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಜ್ಞಾನವು ಮತ್ತು ಅದರ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವಿಕೆಯು ಮೇಲಿನಿಂದಲೇ ಇಳಿದು ಬಂದಾಗ, ಅವರು "ಆರ್ಯ" ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿದರು. ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಅರವತ್ತಾಲ್ಪು ಪುಟಗಳಂತೆ ರೂಪಿಸುತ್ತಾ ಸಾಗಿದರು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಅವರು ಅದನ್ನು ಲಿಖಿತಗೊಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಇದು ಕೇವಲ ಒಂದು ಮಾನಸಿಕ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಕೆಲಸವಾಗಿದ್ದರೆ, ಅದನ್ನು ಲಿಖಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಇದೊಂದು ನಿಜವಾದ ಮಾನಸಿಕ ಸಹಜತೆಯಾಗಿದೆ, ಮತ್ತು ಇದನ್ನೇ ಮುಂದುವರಿಸಿದರೆ, ನಾವು ಏನು ಹೇಳಬೇಕೋ ಅಥವಾ ಬರೆಯಬೇಕೋ,

ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಯಾವುದೇ ವಿಚಾರ ಅಥವಾ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು. ನಾವು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನಿಶ್ಚಲ ಮತ್ತು ನೀರವಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡು, ಉನ್ನತ ಪ್ರಜ್ಞೆ ದಿಕ್ಕಿನೆಡೆ ಮುಖ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಪಾತ್ರೆಯಂತಾಗಿಸಬೇಕು; ಅಂತಹ ನಿಶ್ಚಲ ನೀರವತೆಯಲ್ಲಿ ಏನು ಅವತರಣಗೊಂಡು ಬರುತ್ತದೆಯೋ, ಅದನ್ನು ಯಥಾವತ್ತಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಬೇಕು. ಇದು ನಿಜವಾದ ಸಹಜತೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇದು ಅಷ್ಟೊಂದು ಸುಲಭವಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವ ಸಿದ್ಧತೆಯೂ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಜೊತೆಗೆ ನಾವು ಕಾರ್ಯ ರೂಪದ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ, ಇದು ಇನ್ನೂ ಕಠಿಣವಾಗುತ್ತದೆ; ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ, ನಾವು ತರ್ಕಬದ್ಧವಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ, ನಾವು ಏನನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವದನ್ನು ಮೊದಲೇ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ ನಾವು ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಆಸೆ ಮತ್ತು ತುಡಿತಗಳಿಗೆ ಸಿಲುಕಿ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಆಗ ಅದು ಅಂತಃಸ್ಫೂರ್ತಿಯ ಬದಲಾಗಿ ಬೇರೆಯದೇ ಸ್ವರೂಪ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ (ವು. ವೀಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ); ಆಗ ಅದು ನಮ್ಮ ಕೆಳಸ್ತರದ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸೆಳೆತಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ, ಚೀನಾದ ಸಂತ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೇ, ಎಲ್ಲಯವರೆಗೂ ನಾವು ವಿವೇಕ ಮತ್ತು ನಿರ್ಮೋಹದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಲುಪುವದಿಲ್ಲವೋ, ಅಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ದೈನಂದಿನ ಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಸಹಜತೆಯನ್ನು ಆಚರಿಸುವದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ, ಆಗ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ತುಡಿತಗಳ ಮತ್ತು ಸ್ವಭಾವಗಳ ಒಳಗೆ ಸಿಲುಕಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಪಾಯವಿರುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ, ಒಂದು ಬಾರಿ ಯೋಗವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಮತ್ತು ಯೋಗವನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೆ, ನಾವು ನಮ್ಮ ಮಾನಸಿಕ ರಚನೆಗಳ ಕೈಗೊಂಬೆಯಾಗದ ಹಾಗೆ ಇರುವದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ನಾವು ನಮ್ಮ ಅನುಭಾವಗಳ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತರಾಗಬೇಕೆಂದರೆ, ನಮಗೆ ಆಗಬೇಕಾದ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ನಮ್ಮೊಳಗೇ ನಾವು ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದ ಹಾಗೆ ಇರುವ ಉನ್ನತ ಕಾಳಜಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಅನುಭಾವಗಳ ಮೇಲಿರುವ ವಿಚಾರಗಳಾಗಲೀ, ಅವು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕು ಅಥವಾ ಅವುಗಳನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ಬಯಸಿರುವೆ ಎನ್ನುವದಾಗಲೀ ಇರಲೇಬಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಮಾನಸಿಕ ರಚನೆಗಳು, ನಾನು ಈ ಮೊದಲೇ ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಹೇಳಿರುವ ಹಾಗೆ, ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ರಚನೆಗಳು, ನಿಜವಾದ ಸೃಷ್ಟಿ, ನೀವು ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಿದ ವಿಚಾರಗಳು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿರುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಅವು

ಹೊರಗಿನಿಂದ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಹಾಗೆ ತೋರಿ, ಅವು ಹೊಸ ಅನುಭಾಗಳಂತೆ ನಿಮಗೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಈ ರೀತಿಯ ಅನುಭಾವಗಳು, ನೀವು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದ, ನೀವೇ ಹುಡುಕಿದ ಅಥವಾ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ ಅನುಭಾವಗಳೇ ಹೊರತು ಅವು ಸಹಜವಾಗಿ ಬಂದವುಗಳಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಅವು ಭ್ರಮೆಗಳಾಗಿರುವ ಅಪಾಯವಿದೆ. ಕೆಲವೊಂದು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಪಾಯಕಾರಿ ಭ್ರಮೆಗಳಾಗಿಯೂ ಇರಬಹುದು.

ಆದ್ದರಿಂದ, ನೀವು ಮಾನಸಿಕ ಶಿಸ್ತನ್ನು ಪಾಲನೆ ಮಾಡುವಾಗ, ಯಾವುದೇ ಕಲ್ಪನೆ ಅಥವಾ ಇದೇ ರೀತಿಯ ಅನುಭಾಗಳು ನನಗೆ ಬೇಕು ಎನ್ನುವಂತೆ ಮಾಡಲಾರದ ಹಾಗೆ ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ನೀವೇ ಅನುಭಾಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು, ಭ್ರಮಾಧೀನರಾಗಬಹುದು. ಯೋಗಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯ ಕಟ್ಟು-ನಿಟ್ಟಾದ ಮತ್ತು ಕಠೋರ ರೀತಿಯ ಸಹಜತೆಯು “ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿಯೇ” ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಹೀಗಾಗಿ, ನೈಸರ್ಗಿಕವಾಗಿ, ಯಾವುದೇ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯಾಗಲೀ, ಆಸೆ, ವಿಪರೀತ ಕಲ್ಪನೆ ಅಥವಾ ‘ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಭಾವ ಪ್ರಧಾನತೆ’, ಪವಾಡದ ಕುರಿತು ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವಂತೆ ಇರಬಾರದು. ಇವೆಲ್ಲವುಗಳನ್ನು ಬಹು ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಕಿತ್ತು ಹಾಕಿದಾಗ, ನೀವು ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ಪ್ರಗತಿ ಹೊಂದಬಹುದು.

ಈಗ, ಪ್ರಾರಂಭಿಕ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ, ನಾನು ಏನನ್ನು ಬರೆದಿರುವೆನೋ ಅದನ್ನು ಓದುವೆ, ಮತ್ತು ಅದರ ಮೇಲೆ ಟಿಪ್ಪಣಿಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಕೋರಲಾಗಿದೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಗಾದೆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ವಿವರಣೆಯಿಂದಲೇ ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದರ ಬಗೆಗೆ ಓದುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ನಾನು ಸ್ಫೂರ್ತಿಗೊಂಡು ಬರೆದಿರುವೆ, ಆದರೆ ಇವೆಲ್ಲವೂ ನನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅನುಭಾವಗಳೇ ಆಗಿವೆ; “ನಾವು ಸಹಜತೆಯಿಂದ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇವೆಲ್ಲವೂ ದೈವವಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವದು; ಇದನ್ನು ನಾನು ಈಗಾಗಲೇ ವಿವರಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಆಗ ಪ್ರಶ್ನೆಯೊಂದು ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ; ಸಹಜತೆಯಿಂದ ಹೇಗೆ ಇರಬೇಕು? ಎನ್ನುವುದೇ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿದೆ.”

“ನಾವು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸರಳವಾಗಿದ್ದಾಗ ಮಾತ್ರ ಸಹಜತೆಯಿಂದ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.”

ಹಾಗಾದರೆ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸರಳವಾಗಿರುವುದು ಹೇಗೆ? ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ, “ನಾವು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕರಾಗಿದ್ದಾಗ ಮಾತ್ರ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸರಳವಾಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯ” ಎಂದೇ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಮತ್ತೆ, ಸಂಪೂರ್ಣ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ ಎಂದರೇನು? ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ, “ಸಂಪೂರ್ಣ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ ಎಂದರೆ, ನಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ವಿಭಜನೆಯಾಗಲಿ, ಯಾವುದೇ ದ್ವಂದ್ವವಾಗಲಿ ಇರಬಾರದು.”

ನೀವು ಅನೇಕ ಅಂಶಗಳಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರೆ, ಇವು ವಿಭಜನೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ದ್ವಂದ್ವವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ನಿನ್ನ ಒಂದು ಭಾಗವು ದೈವೀ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಅಭೀಷ್ಟ ಪಡುತ್ತದೆ. ದೈವವನ್ನು ಅರಿಯಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಆತನೊಡನೆ ಐಕ್ಯತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಲು ಹಾಗೂ ಆತನಲ್ಲಿ ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಬದುಕಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಿನ್ನ ಇನ್ನೊಂದು ಅಂಶವು ಮೋಹ-ಆಶೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಇವುಗಳನ್ನೇ “ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳು” ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತೇವೆ, ಜೊತೆಗೆ ಇವುಗಳನ್ನೇ ಸದಾ ಹೊಂದಲು ಬಯಸುತ್ತೇವೆ, ಹಾಗೂ ಸಿಗದಿದ್ದಾಗ ಅಸಮಾಧಾನ ಹೊಂದುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೂ ಬೇರೆಯ ವಿರೋಧಾಭಾಸಗಳೂ ಇವೆ. ಆದರೆ ಇದು ವಿಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ವಿರೋಧಾಭಾಸವಾಗಿದೆ. ಬೇರೆಯ ವಿರೋಧಾಭಾಸಗಳೂ ಇವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ದೈವತ್ವಕ್ಕೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಶರಣಾಗತಿಯಾಗುವ ಬಯಕೆ, ಆತನ ಇಚ್ಛೆಗೆ ಹಾಗೂ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನಕ್ಕೆ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಜೊತೆಗೆ ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಯಾವಾಗ ಅನುಭಾವಗಳು ಬರುತ್ತವೆಯೋ, - ಅಂದರೆ ಸಾಧನಾ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗ ಅನುಭಾವಗಳು ಬರುತ್ತವೆಯೋ - ಇದು ಸಾಧನಾ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗ ಓರ್ವನು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ದೈವತ್ವಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸಿದಾಗ ಬರುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ಅನುಭವಗಳಾಗಿವೆ - ದೈವವಿಲ್ಲದೇ ನಾನು ಶೂನ್ಯ, ನನ್ನಿಂದ ಏನೂ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ದೈವದ ಆಜ್ಞೆಗೆ ನನ್ನಸ್ತಿತ್ವವೇ ಇಲ್ಲ; ಇದೇನೆಂದರೆ, “ಆತ”ನಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ನನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವವೇ ಇಲ್ಲ ಮತ್ತು ಆತ ನನ್ನಿಂದ ಏನೂ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ನಾನು ಏನೂ ಅಲ್ಲವೇ ಅಲ್ಲ. ಈ ಅನುಭಾವವು ಸಂಪೂರ್ಣ ಅರ್ಪಣೆಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಕಾರಿಯಾಗಿ ಸಹಜವಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ಅನುಭಾವವು ಬಂದಾಗ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಗವು ಭಯಂಕರ ಪ್ರತಿರೋಧದಿಂದಲೇ ಎದ್ದೇಳುತ್ತಲೇ, “ಅಯ್ಯೋ ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ! ನನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವವು

ಇರಬೇಕು, ನಾನು ಏನಾದರೂ ಇರಲೇಬೇಕು, ನನ್ನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ನಾನು ಮಾಡಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ, ನನಗೆ ನನ್ನದೇ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಬೇಕಾಗಿದೆ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ, ಮೊದಲನೇ ಭಾಗವು ಸಾಧಿಸಿದ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಈ ಎರಡನೇ ಭಾಗವು ಅಳಿಸಿ ಹಾಕುತ್ತದೆ.

ಯಾವಾಗ ನಿನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಅನೇಕ ಸಂಕಲ್ಪಗಳ ನಡುವೆ ಐಕ್ಯತೆ, ಒಪ್ಪಿಗೆ, ಸಾಮರಸ್ಯವಿದೆಯೋ, ನಿನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವವು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯೆ ಮತ್ತು ಮನೋಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಸರಳ ಮತ್ತು ನೇರ ಹಾಗೂ ಏಕರೂಪತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರುತ್ತದೆ. ಯಾವಾಗ ಒಂದೇ ಕೇಂದ್ರ ಚಲನೆಯ ಸುತ್ತ ನಿನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಅಸ್ತಿತ್ವವೂ ಆವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆಯೋ, ಆಗ ನೀನು ಸಹಜವಾಗಿ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ, ನಿನ್ನೊಳಗೆ, ಒಂದು ಭಾಗವು ದೈವತ್ವದಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ ಹಾಗೂ ಅಲ್ಲಿಂದ ಬರುವ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಮತ್ತು ತುಡಿತಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಜೊತೆಗೆ ನಿನ್ನಲ್ಲಿಯ ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಗವು ತನಗಾಗಿಯೇ ಹಾಗೂ ತನ್ನ ಆಶೆಗಳ ಈಡೇರಿಕೆಗೆ ಕಾರ್ಯಗೈಯುತ್ತ ಇರುತ್ತದೆ. ಆಗ ನೀನು ಸ್ಥಗಿತಗೊಂಡಂತಾಗುವೆ, ಹಾಗೂ ಏನಾಗಬಹುದೆಂದು ಭರವಸೆಯಿಂದ ಹೇಳಲಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಭಾಗವು ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಅಳಿಸಿ ಹಾಕುವದಲ್ಲದೇ ಅದರ ವಿರೋಧಾಭಾಸದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಗೈಯುತ್ತದೆ, ಜೊತೆಗೆ 'ವು. ವೀ'ಯಲ್ಲಿ ಏನನ್ನು ಹೇಳಲಾಗಿದೆಯೋ, ಅದರೊಡನೆ ಸಾಮರಸ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಇರಬೇಕಾದರೆ, ಏನು ಅವಶ್ಯಕ ಹಾಗೂ ಏನನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿದ ಮೇಲೆ, ಹಿಂಸೆ ಅಥವಾ ಅತೀ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಬಾರದೆಂದು ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ದೈವೀ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಓರ್ವನ ಮೂಲಕ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ಅವಶ್ಯವಿರುವ ಶಾಂತಿ, ಪ್ರಶಾಂತತೆ, ನಿಶ್ಚಲತೆಗೆ ಈ ಅತೀ ಉತ್ಸಾಹವು ಮಾರಕವಾಗಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಬಹುದು; ಇಲ್ಲಿ ಸಮತೋಲನವು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯವಾಗಿದೆ, ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅತಿರೇಕದ ವಿರೋಧಾಭಾಸಗಳಿಂದ ವಿಮುಖರಾಗುವದು ಅತ್ಯವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ, ಅತಿರೇಕದ ಅವಸರವೂ ಅಪಾಯಕಾರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ, ತಾಳ್ಮೆಯಿಲ್ಲದಿರುವುದು ಪ್ರಗತಿಗೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಇದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಮಸ್ಸು ಸಹಿತ ನಮ್ಮನ್ನು ಮುಂದೆ ಹೋಗದಂತೆ ತಡೆಯುತ್ತ ಇರುತ್ತದೆ.

ಮೂಲಭೂತ ಸರಳತೆಯನ್ನು ಪುನರುತ್ಪಾದಿಸುವುದು

ಕೇವಲ ಜೀವನವಷ್ಟೇ ಇದ್ದು ಸಾವು ಇರದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅಮರತ್ವವೆನ್ನುವುದು ಇರುವದಿಲ್ಲ; ಕೇವಲ ಪ್ರೀತಿಯಷ್ಟೇ ಇದ್ದು ಕ್ರೂರತೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಸಂತೋಷವು ನೀರಸವಾದ ಮತ್ತು ಕ್ಷಣಿಕ ಭಾವಾವೇಶವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕೇವಲ ಬುದ್ಧಿ ಇದ್ದು ಅಜ್ಞಾನ ಇರದಿದ್ದರೆ, ನಮ್ಮ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಾಧನೆಯು ಕೇವಲ ನಮ್ಮ ಮಿತಕರ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಮೀರುವುದು ಮತ್ತು ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ವಿವೇಕವನ್ನಷ್ಟೇ ಪಡೆಯುವುದಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು (ಚಿಂತನಗಳು ಮತ್ತು ಸೂಕ್ತಿಗಳು)

ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ವಿವರಣೆ: ವಿರೋಧ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿರೋಧಗಳು ಪ್ರಗತಿಗೆ ಪ್ರಚೋದನೆಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ವಿಚಾರಗಳು ಏನಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ವಿರೋಧಾಭಾಸಗಳು ಬಹುಬೇಗ ಮತ್ತು ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಯಾಗಿ ಜಡವನ್ನು ತೀವ್ರಗೊಳಿಸಿದಾಗ ಅದು ತನ್ನ ಪ್ರಕಟಣೆಯನ್ನು ತೀವ್ರಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ.

ನಾವೇನೂ ಇದನ್ನು ಜೀವನ-ಮರಣವೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತೇವೆ. “ಸಾವಿತ್ರಿ”ಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಹಾಗೆ, ಸಾವಿನ ಸಾನಿಧ್ಯ ಮತ್ತು ಅದರ ಸಾಧ್ಯತೆ ಅಥವಾ ಅದರ ಕೊರಗು; ನಮ್ಮ ತೊಟ್ಟಿಲಿನಿಂದ ಸಮಾಧಿಯ ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿ ಸತತ ಸಂಗಾತಿಯಾಗಿರುವ; ಸಾವಿನ ಸಾನಿಧ್ಯ ಅಥವಾ ಹೆರಿಕೆ ಸತತವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಜೊತೆಗೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ, ನಮ್ಮ ಜೀವಕೋಶಗಳಲ್ಲಿ, ಶಾಶ್ವತದ ಶಕ್ತಿಯ ಕರೆಯಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಸಾವಿನ ಹೆದರಿಕೆ ಇಲ್ಲದೇ ಅವುಗಳ ಕರೆಯಲ್ಲಿ ತೀವ್ರತೆ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ನಮಗೆ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಇವೆಲ್ಲವುಗಳ ಇರುವಿಕೆ, ಪ್ರಕಟಣೆಯನ್ನು ತೀವ್ರಗೊಳಿಸಲು ಇರುತ್ತವೆ ಎನ್ನುವುದು ದೃಢವಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ ಮತ್ತು ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಗಾಗಿ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆಯೆಂದು ಹಾಗೂ ಈ ವಿಧಾನವು ಒರಟಾಗಿರುವುದೂ ಇದೇ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಎನ್ನುವುದೂ ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಯಾವಾಗ “ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಪ್ರಗತಿಪರ” ವಾದವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮತ್ತು ಯೋಗ್ಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದೋ, ಈ ವಿಧಾನವು ಆ ಒರಟಿನಿಂದ ಸೂಕ್ಷ್ಮಗೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಸಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಮಾತ್ರ ಈ ಜಗತ್ತು ಕ್ರೂರ ವಿರೋಧದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲದೇ ಪ್ರಗತಿಗೊಳ್ಳುವುದು.

ಪ್ರಕೃತಿಯ ಅಥವಾ ಪ್ರಕೃತಿಯು ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಂಬಲರ್ಹ ಮತ್ತು ಅನಂತ ಸಂಕೀರ್ಣತೆಯ ವಿಧಾನಕ್ಕೆ ಬಾಧ್ಯತೆ ಪಡೆಯಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು, ಆ ರೀತಿಯಿಂದಲೇ “ಮೂಲಭೂತ ಸರಳತೆ”ಯನ್ನು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ.

.. ಇಂತಹ ಅತಿರೇಕದ ಸಂಕೀರ್ಣತೆಯಿಂದಲೇ ಸರಳತೆಯ ಸಾಧ್ಯತೆಯು ಜನಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಸರಳತೆ ಶೂನ್ಯವಾಗಿರದೇ ಪೂರ್ಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಪೂರ್ಣ ಸರಳತೆಯು ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡ ಸರಳತೆ; ಈ ಸಂಕೀರ್ಣಗಳಿರಲಾರದೇ ಸರಳತೆಯು ಶೂನ್ಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 10/166-69 - ಶ್ರೀಮಾತೆ

ಎರಡನೇ ವಿಭಾಗ: ಸಂತೋಷವಾಗಿರು

ಹರ್ಷದ ಆಂತರಿಕ ಸ್ಥಿತಿ

- ಅನು: ಕಿಶೋರಕುಮಾರ ಕಾಸಾರ, ಕಲಬುರ್ಗಿ

ಹಾಸ್ಯವೆಂಬುದು ಸುಖದ ಒಂದು ಕ್ರಿಯಾಶೀಲವಾದ ಭಾಗವಾಗಿದೆ; ಇದು ಸಂತೋಷ ಮತ್ತು ಹರ್ಷಚಿತ್ತತೆ ಎಂಬ ಎರಡು ಕ್ರಿಯಾಶೀಲವಾದ ಆಂತರಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಎರಡೂ ಭಾವನೆಗಳು ದೈಹಿಕ ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕ ಅನುಭವದ ಮೇಲೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಾದ ಪ್ರತಿಕೂಲತೆಯನ್ನು ಹೇರುವದಿಲ್ಲ. ಅದರ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಅನುಭವದಿಂದಲೇ ನಮ್ಮೊಳಗಿನ ಸಮತ್-ಸಿದ್ಧಿಯ ಮೇಲೆ ದೈವೀ ಕೃಪೆಯಿದೆ ಎಂಬುದು ಖಾತ್ರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿಯೇ ನಮ್ಮ ಆಂತರ್ಯದೊಳಗೆ ಬಾಲ್ಯಾವಸ್ಥೆಯ ಕೃಷ್ಣನ ತುಂಟಾಟಗಳೂ, ಕುಮಾರಾವಸ್ಥೆಯ ಬೃಂದಾವನದ ಲೀಲೆಗಳೂ ಅಚ್ಚಳಿಯದೇ ಉಳಿದಿರುವುದು.

CWSA (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 10/5-6

ಹಾಸ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯೆಂಬುದು ಊಟದಲ್ಲಿ ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ ಇದ್ದಂತೆ. ಅದಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರಪಂಚದ ಸಮತೋಲನವೇ ತಪ್ಪಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಹಾಸ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಇಳಿಮುಖವಾಗಿ ಲೋಕದ ಸಮತೋಲನವು ತಪ್ಪಿ ತುಯ್ಯಲಾಡುತ್ತಿರುವಂತಿದೆ.

CWSA (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 31/174

ಯೋಗದಲ್ಲಿರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮುಖವನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಅಥವಾ ಮೌನವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ನಿಯಮವೇನಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಯೋಗವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಯೋಗದೊಳಗೆ ಮೌನ ಮತ್ತು ಏಕಾಗ್ರತೆಗೆ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಸ್ಥಾನವಿದೆ. ಯೋಗದಲಿ ಮುಂಬರಿದು ದಿವ್ಯತೆಯನ್ನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರೇಯಿರುವ ಯೋಗಿಯು ಬಾಹ್ಯ ಜಂಜಡಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೇ ಇರಬಹುದು. ಹಾಗೆಂದ ಮಾತ್ರ ಯೋಗಿಗಳು ಸದಾ ಕಾಲ ಸಮಾಧಿಯ ಕತ್ತಲೊಳಗೇ ಬಂಧಿತವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಅರ್ಥವಲ್ಲ.

CWSA (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 10/175

ಮರ್ತ್ಯ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷ ಮತ್ತು ಮೃದು ಮಧುರವಾದ ಭಾವನೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಬೇಕಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವೆರಡೂ ಸದೃಢಯುತ ಆತ್ಮದ ಸಂಕೇತವಾಗಿವೆ. ಅತೀಂದ್ರಿಯ ಚೇತನವನ್ನು ಸದಾ ಜಾಗೃತವಾಗಿರಿಸಿ ನಮ್ಮ ಭೌತಿಕದೊಡನೆ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಅವು ಸಹಕರಿಸುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ನಡೆ-ನುಡಿ-ವಿಚಾರಗಳು ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮ ದಾರಿಗೆ ಮುಳ್ಳಾಗದಂತೆ ಎಚ್ಚರವಹಿಸಬೇಕು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಅಂತಹ ಸಂಧಿಗ್ಧಗಳು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞಾನ್-ಪ್ರಕಾಶಗಳಿಗೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗುವ ಪ್ರಸಂಗವಿದ್ದರೆ ಕೂಡಲೇ ಅವುಗಳನ್ನು ನಿಮ್ಮಿಂದ ದೂರವಿಡಿ. ಹಾಗೂ ನಿಮ್ಮ ಆತ್ಮವನ್ನು ಯೋಗದ ಆಂತರ್ಯದಡೆಗೆ, ಅದರ ಕೇಂದ್ರದಡೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯಲಿರುವ ಔನ್ನತ್ಯದ ತತ್ತ್ವಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪರಿಗಣಿಸಿ ಮುಂಬರಿಯಿರಿ.

CWSA (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 30/344 - ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

ಸಂತೋಷವಾಗಿರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ

ಸಂತೋಷವಾಗಿರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ ನೀವು ಪ್ರಕಾಶದ ವಲಯಕ್ಕೆ ಸಮೀಪಿಸುತ್ತೀರಿ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 14/193

ನಮ್ಮಲ್ಲಿರಬೇಕಾದ ಅತಿಮುಖ್ಯವಾದ ಗುಣವೆಂದರೆ, ಪರಿಶ್ರಮ, ಸಹಿಷ್ಣುತೆ, ಮತ್ತು ... ಅದನ್ನು ಏನೆಂದು ಕರೆಯಲಿ? ನಿನ್ನಲ್ಲಿರುವ ದುಃಖ, ನಿರುತ್ಸಾಹಗಳನ್ನೆಲ್ಲ

ತೊಡೆದುಹಾಕಿ ನಿಮಗೆ ಎದುರಾಗಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ನಗು ಮೊಗದಿಂದಲೇ ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಆಂತರಿಕ ಹಾಸ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಾಗಿದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಈ ಹಾಸ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ನಿಮ್ಮೊಳಗಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮ ಆಂತರ್ಯದ ಹೋರಾಟವು ಇನ್ನೂ ಉತ್ತಮವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅಲ್ಲದೆ ಪ್ರಕಾಶದಡೆಗೆ ಆರೋಹಿಸಲಿರುವ ನಿಮ್ಮ ನಡೆಯನ್ನು ತಡೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವ ಪ್ರಭಾವಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಜಯಿಸಿ ಮುನ್ನುಗ್ಗಲು ಇದು ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 8/23

ಅಸಮಾಧಾನಗೊಂಡು ಸದಾ ಗೋಣಗುತ್ತಿರುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ. ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವಿನಾಶಕಾರಿ ಶಕ್ತಿಗಳು ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅಧಃಪತನದಡೆಗೆ ಜಗ್ಗುತ್ತವೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಸದಾ ಮುಗುಳ್ಳಗೆಯಿಂದಲೇ ಎಲ್ಲಾ ಸಂದಿಗ್ಧಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಿ. ನಾನು ಯಾವಾಗಲೂ ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ತಮಾಷೆಯಾಗಿಯೆ ಮಾತನಾಡುವದನ್ನು ನೀವು ಗಮನಿಸಿರಬಹುದು. ಹಾಗೆಂದು ಇದು ಕೇವಲ ಹಾಸ್ಯಕ್ಕೆಂದು ಮಾಡಿದ ತಮಾಷೆಯಲ್ಲ. ಬದಲಿಗೆ ಇದು ನನಗೆ ಔನ್ನತ್ಯವು ದೊರಕಿಸಿದ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸದ ಗುರುತಾಗಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಒಂದು ನಗು ದಿವ್ಯತೆಯೆಡೆಗಿನ ನಿಮ್ಮ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಸುಗಮಗೊಳಿಸಿ ನಿಮ್ಮ ಉನ್ನತಿಗೆ ಸಹಕರಿಸುತ್ತದೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 14/221

ನಮ್ಮೊಳಗಿನ ಆತ್ಮದ ಮೂಲ ಸ್ವರೂಪವೇ ದೈವಿಕ ಆನಂದ ಮತ್ತು ನಿತ್ಯ ನೂತನವೂ - ಅಮರ ಚಿರಂತನವೂ ಆದ ಭಾವನೆಗಳಾಗಿವೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 9/40

ಮರ್ತ್ಯ ನೆಲೆಯನ್ನು ಬೆಳಗಿಸಿದ ಈ ಹೊಸ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವು ಜಾಗೃತಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಆ ಪ್ರಕಾಶವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಮಾರ್ಗದಡೆಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತದೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 15/97

ನಮ್ಮ ಹೃದಯದೊಳಗಿಹ ಚಿರಂತನದ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಇತರ ಸಂತೋಷದ ಕ್ಷಣಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 14/195 - ಶ್ರೀಮಾತೆ

ಸದಾ ಸಂತೋಷವಾಗಿರುವುದು ಹೇಗೆ?

ಸತ್ಯವೂ ಶಾಶ್ವತವೂ ಆದ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಹೊಂದುವ ಏಕ ಮಾತ್ರ ಮಾರ್ಗವೆಂದರೆ, ದಿವ್ಯತೆಯು ಕರುಣಿಸುವ ಅನುಗ್ರಹದ ಮೇಲೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿಯೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿಯೂ ಅವಲಂಬನೆಯಾಗಿರುವುದೇ ಆಗಿದೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 14/193

ದಿವ್ಯತೆಯೆಡೆಗೆ ನಾವು ತೋರಲಿರುವ ನಿರಂತರವಾದ, ತೀವ್ರವಾದ ಮತ್ತು ಆಳವಾದ ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ಭಾವನೆಯೇ ನಮ್ಮನ್ನು ಸದಾ ಸಂತೋಷ ಮತ್ತು ಶಾಂತಿಯುತವಾಗಿರಲು ಸಹಕರಿಸುತ್ತದೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 16/315

ನಿಮ್ಮ ಆಲೋಚನೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ನಿರಾಶಾವಾದವನ್ನು ತೊಡೆದು ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಿತವಾದ ಆಶಾವಾದದ ಮನೋಭಾವನೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಿ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 12/141

ನಾವು ಸದಾ ಉತ್ತಮವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲೇ ನಿರತರಾಗಿದ್ದರೆ, ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಸಂತೋಷಗಳು ತಾನೇ ತಾನಾಗಿಯೇ ನಮ್ಮನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸುತ್ತವೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 14/194

ಶುದ್ಧವಾದ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ದೊರಕುವ ಸಂತೋಷಕ್ಕಿಂತ ಬೇರಾವ ಸಂತೋಷವೂ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿಲ್ಲ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 16/175

ನಿಜವಾದ ಸಂತೋಷವೆಂಬುದು ದಿವ್ಯತೆಯ ಮೂಲದಿಂದಲೇ ಇಳಿದ ತತ್ತ್ವವಾಗಿದ್ದು, ಇದು ಶುದ್ಧವು ಸಾತ್ವಿಕವೂ ಆಗಿದೆ; ಹಾಗೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಸಂತೋಷವು ಉಚ್ಚ ನೆಲೆಯಿಂದ ಇಳಿದ ತತ್ತ್ವವಾಗಿದ್ದು, ಇದು ಅಶುದ್ಧ ಮತ್ತು ಸಂದರ್ಭೋಚಿತವಾಗಿ ಜನಿಸಿರುತ್ತದೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 17/18

ಸರಳವಾದ ಜೀವನ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಸರಳವೂ-ಸುಂದರವೂ ಆದ ಗುಣಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಹಾಗೂ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಉತ್ತಮವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೇ ಮಾಡುವುದು ನಮ್ಮ ಔನ್ನತ್ಯಕ್ಕೆ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿದೆ; ಏನೋ ಅದ್ಭುತವಾದುದನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿಯಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ನಮ್ಮ ಔನ್ನತ್ಯಕ್ಕಾಗಿ, ಪ್ರಕಾಶದೆಡೆಗಿನ ನಮ್ಮ ಪಯಣಕ್ಕಾಗಿ ಹಾಗೂ ಸದ್ಭಾವನೆಯಿಂದ ತುಂಬಿದ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲೋಸುಗವಾದರೂ ಈ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಿದೆ. ಆ ನಿಮ್ಮ ಗುಣವೇ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಗುರಿಯೆಡೆಗೆ ತಲುಪಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಪಡೆಯುವದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಹತ್ವವು ಬೇರಾವ ಸಂಪತ್ತಿಗೂ ಇಲ್ಲ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 6/248

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

ಶುದ್ಧವಾದ ಆನಂದದ ಬಗೆಗಿನ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಅರಿಯಿರಿ

“ಮಾನಸರ ಮತ್ತು ಮಾನುಷರ ನಡುವಿನ ಬಾಂಧವ್ಯವೆಂದರೆ, ಮಾನವತೆಯೊಳಗೆ ದಿವ್ಯತೆಯ ಅವತರಣ ಮತ್ತು ದಿವ್ಯತೆಯೆಡೆಗಿನ ಮರ್ತ್ಯದ ಸ್ವಯಂ-ಬೋಧೆಯ ಒಟ್ಟು ಮೊತ್ತವೇ ಆಗಿದೆ.”

“ಆದರೆ ಈ ಸ್ವಯಂ-ಬೋಧೆಯು ಪ್ರಳಯದ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿಲ್ಲ. ವಿನಾಶ-ವೆಂಬುದು ಅನ್ವೇಷಣೆ, ಉತ್ಸಾಹ, ನಿರುತ್ಸಾಹ ಹಾಗೂ ಭಾವನೆಯ ಜೊತೆಗಿನ ಆಟವಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಪ್ರಳಯವೇ ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಅಂತ್ಯವೆಂದಾಗಬೇಕಾದರೆ ಈ ವಿಶ್ವಲೀಲೆಯು ಆರಂಭವಾಗುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ.”

“ಆನಂದವೆಂಬುದು ಬಹು ರಹಸ್ಯವಾದ ತತ್ತ್ವವಾಗಿದ್ದು, ಈ ಶುದ್ಧ ಆನಂದದ ಆಂತರ್ಯವನ್ನು ಅರಿಯುವದರ ಮೂಲಕ ದಿವ್ಯತೆಯ ಮೂಲವನ್ನೇ ಅರಿಯಬಹುದು.”

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು (ಚಿಂತನಗಳು ಮತ್ತು ಸೂಕ್ತಿಗಳು)

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರೇ, “ಶುದ್ಧವಾದ ಆನಂದವನ್ನು ಕಲಿಯುವ ಬಗೆ ಹೇಗೆ?”

ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಯಾವುದೋ ಒಂದನ್ನು ಕುರಿತು ಅಶಿಸುವ ಮತ್ತು ಆ ಆಸೆಯನ್ನು ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿ ಅನುಭವಿಸುವ ಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ದೊರೆಯುವ ಆನಂದವು ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿದ್ದು, ಅದು ಕೊಡುವ ಸಂತೋಷವು ಅಲ್ಪ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ತೀರಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಕೆಲವೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಅತ್ಯುಪ್ಪ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಈ ತೆರನಾದ ಸಂತೋಷವು ಪ್ರಾರಂಭದ ಹಂತದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ.

ನಂತರ ನಾವು ವಿವೇಚನಾಶೀಲರಾಗಿ ಆಸೆ-ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳ ಕುರಿತಾದ ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆಯನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡು ಮುನ್ನಡೆಯಬೇಕು. ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ ನಾವು ಬಯಸಿದ ಆಸೆಯನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಬದಲು ಅದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತ್ಯಜಿಸುವುದನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕು. ಬುದ್ಧನು ತನ್ನ ಪ್ರಥಮ ಬೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ತತ್ವಗಳಲ್ಲಿ ಇದೂ ಒಂದಾಗಿದೆ: ಆಸೆಯನ್ನು ತೃಪ್ತಿಕರಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ದೊರಕುವ ಆನಂದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅದನ್ನು ವರ್ಜಿಸುವುದರಿಂದ ಲಭಿಸುವ ಆನಂದವು ಅನಂತ ರೂಪದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಾನವನು ತನ್ನ ಸಾಧನೆಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ತ್ವರಿತದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ನಿಧಾನವಾಗಿಯಾದರೂ ಈ ತತ್ವವನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಸತ್ಯವೆಂದು ಅರಿತುಕೊಂಡು ‘ಆಸೆಯೆ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಮೂಲ’ವೆಂಬ ಮಂತ್ರವನ್ನು ದರ್ಶಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಇದು ಎರಡನೇ ಹಂತ.

ಆಸೆಯನ್ನು ತೊರೆದು ಸಾಗುವ ನಿಮ್ಮ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬಾಧಕವಾಗಲಿರುವ ಸರ್ವ ಬಯಕೆಗಳೂ ತಾವೆ ತಾವಾಗಿ ನಿಮ್ಮಿಂದ ದೂರ ಸರಿದು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಸಾಧನೆಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಆಳವಾಗಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆಸೆಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತರಾದ ನಿಮ್ಮೆದುರು ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಬೆಳಕು ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆಗ ದಿವ್ಯತೆಯೇ ನಿಮಗೆ ಅನುಗ್ರಹವಿತ್ತು ಪೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಆನಂದ ಪರಮಾವಧಿಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಹಂತದ ನಂತರ ನಿಮ್ಮ ದಾರಿಯು ಇನ್ನೂ ಸುಲಭವಾಗುತ್ತದೆ...

ನಂತರದಲ್ಲಿ ಸಾಧಕನು ಪ್ರಕೃತಿ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ಅರಿಯುವದರಲ್ಲಿ ಸಕ್ಷಮ-ನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಪ್ರತಿ ಜೀವಿಯಲ್ಲಿ, ಪ್ರತಿ ವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಂಪನದಲ್ಲಿ, ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಸಜೀವ-ನಿರ್ಜೀವಾದಿಯಾದ ಸರ್ವ ದ್ರವ್ಯಗಳಾದ ಜನರ, ಪ್ರಾಣಿಗಳ, ಮರ ಗಿಡಗಳ, ವಸ್ತುಗಳ ಆಂತರ್ಯದೊಳಗೆ ಅಡಕವಾಗಿರುವ ಆನಂದದ ಮೂಲವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು ಅವುಗಳಿಂದ ಹೊರಡುವ ಆನಂದದ ಕಂಪನಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾನೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಚರಾಚರಗಳನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸುವದರಿಂದಲೇ ಅವುಗಳಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನವಾದ ಆನಂದವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಸಾಧಕನು ಈ ಹಂತಕ್ಕೇರಬೇಕಾದರೆ ನಾನು ಮೊದಲೇ ತಿಳಿಸಿರುವಂತೆ ಆಸೆಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ಈ ಬಂಧು-ಬಾಂಧವರ ಸಂಬಂಧಗಳಂತಹ ಬಂಧನಗಳಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವದಿಲ್ಲ.

ಈ ಹಂತವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದ ಸಾಧಕನು ತನ್ನ ಸುತ್ತಲಿರುವ ಸರ್ವ ದ್ರವ್ಯಗಳ ಆಂತರ್ಯದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಆನಂದದ ಕಂಪನವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲು ಶಕ್ತನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಇದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆನಂದವೆಂಬುದು ಎಲ್ಲೆಡೆಯೂ ಸಾರ್ವಕಾಲಿಕವಾಗಿಯೂ, ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾಗಿಯೂ ನೆಲೆಸಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಬಹು ಸೂಕ್ಷ್ಮಮಟ್ಟದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಮರ್ತ್ಯದ ಜನಾಂಗವು ದ್ರವ್ಯಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಆ ದ್ರವ್ಯಗಳಲ್ಲಿನ ಆನಂದದ ನೆಲೆಯನ್ನು ಅರಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮುಂದೆ ಒಂದು ಕಾಲ ಬರುತ್ತದೆ. ಆಗ ಸರ್ವರೂ ಸರ್ವ ದ್ರವ್ಯಗಳಿಂದ ಆನಂದವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಾನಸ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೂ ಉಚ್ಚತಮ ಮಟ್ಟದ ದ್ರವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಆನಂದದ ನೆಲೆಯಿದ್ದು, ಅದನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲು ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಅಹಮಿಕೆಯು ಅಡ್ಡಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಆನಂದವು ನಮ್ಮಿಂದ ದೂರವೇ ಉಳಿಯುತ್ತಿದೆ. ಕೆಲವು ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಈ ಕಂಪನವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲು ಸಮರ್ಥವಾಗಿವೆ. ಆದರೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಸಸ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹೂವುಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಶಕ್ತಿಯು ಪ್ರಬಲವಾಗಿದೆ. ಅವುಗಳು ತಮ್ಮತಮ್ಮಲ್ಲೇ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮಮಟ್ಟದಲ್ಲೇ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತವೆ. ನಾನು ಈ ಮೊದಲೇ ತಿಳಿಸಿದಂತೆ ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿರುವ ಸರ್ವ ಚರಾಚರ ದ್ರವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಆನಂದದ ನೆಲೆಯಿದೆ. ಈ ಆನಂದವು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿದ್ದು ಅದು ಬೇರೆಯಾವ ಮೂಲವನ್ನೂ ಅವಲಂಬಿಸಿಲ್ಲ. ಇದೇ ವಿಶ್ವದ ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ರಹಸ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಒಂದೊಮ್ಮೆ ಈ ಕಂಪನಗಳಿಂದ ಆನಂದವನ್ನು ಹೊಂದುವ ಶಕ್ತಿ ಲಭಿಸಿದಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮನ್ನಾವರಿಸುವ ಆನಂದದ ಲಹರಿಯು ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜೀವಕೋಶಗಳನ್ನು ತುಂಬಿ ಧಮನಿಯಲ್ಲಿ ಹರಿಯಲು ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಅದನ್ನು ತಡೆಯುವ ಶಕ್ತಿ ಯಾರಿಗೂ ಇಲ್ಲ. ನಿಧಾನವಾಗಿ ನಮ್ಮ ದೇಹವನ್ನು ಆವರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಆನಂದದಿಂದ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲಾಸ ಮತ್ತು ತಾಜಾತನದ ಅನುಭವವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕಂಪನಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ಯಾವುದೇ ವಿಧವಾಗಿ ಹಿಂಸಿಸದೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಜೈತನ್ಯಮಯವಾಗಿಸುತ್ತದೆ. ಒಮ್ಮೆ ಈ ಆನಂದವು ನಮ್ಮನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಆವರಿಸಿಕೊಂಡ ನಂತರ ನಮ್ಮೆದುರಿಗೆ ಇಡೀ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೇ ಅದ್ಭುತವಾದ ಸಾಮರಸ್ಯದ ಗೂಡಿನಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆಗ ಮಾನವ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿರುವ ಕೀಳರಿಮೆಗಳೂ ಉನ್ನತ ವಿಚಾರಗಳಾಗಿ ಬದಲಾಗುತ್ತವೆ.

ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್, ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಜನರು ಕೀಳರಿಮೆಯ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಮೆಟ್ಟಿ ಮೇಲೇಳಲಾರದೆ ತೊಳಲುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಅದು ಅವರಲ್ಲಿ ಆ ಅಜ್ಞಾನದ ಜಗತ್ತಿನಿಂದ ಹೊರಬರುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೇ ಹೀರಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಒಂದೊಮ್ಮೆ ಅವನು ಅದೆಲ್ಲವನ್ನು ತೊಡೆದು ಹೊರಬರಲು ಶಕ್ಯರಾದಲ್ಲಿ ಅವನ ಜೀವನವೇ ಬದಲಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆಗ ಅವರ ಮುಂದೆ ಆನಂದದ ಅನಂತ ಸಾಗರವೇ ಲಭ್ಯವಿರುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಆನಂದದ ನೆಲೆಯನ್ನು ಅರಿಯಲು ಹೊರಟ ಸಾಧಕನಿಗೆ ಬಹುಶಃ ಅದು ದೊರೆಯದೇ ಇರಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ, ಆನಂದವನ್ನು ಪಡೆಯಲೆಂದು ಹೊರಟವರಿಗೆ ಅದೂ ಸಹ ಆಸೆಯ ಇನ್ನೊಂದು ರೂಪವೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಆ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅವನೊಳಗೆ ಅಹಮಿಕೆಯ ಜನನವಾಗಬಹುದು. ಆನಂದವನ್ನೇ ಗುರಿಯಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೊರಟಾಗ ಅದೇ ಅವನಿಗೆ ಲಭಿಸದೇ ಇರಬಹುದು. ಹಾಗಾಗಿ ಅದನ್ನು ಪಡೆಯಲೆಂಬ ಹಂಬಲವನ್ನೂ ತ್ಯಜಿಸಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಆನಂದದ ಉಗಮವಾಗಬಹುದು. ಕೇಳದಿದ್ದರೂ, ಬಯಸದಿದ್ದರೂ, ಆಶಿಸದಿದ್ದರೂ ಅದು ತಾನೇತಾನಾಗಿಯೇ ನಿಮ್ಮೆಡೆಗೆ ಬಂದು ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನದ ಜೊತೆಜೊತೆಗೆ ದಿವ್ಯತೆಯ ಅನುಗ್ರಹವೂ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಮೂರನೇ ವಿಭಾಗ: ಪ್ರಶಾಂತವಾಗಿರು ಶಾಂತತೆ

- ಅನು: ವಿಶಾಲಾಕ್ಷೀ ಸತ್ಯನ್, ಬೆಂಗಳೂರು

ಮೌನ, ಶಾಂತತೆ, ಒಂದು ಸಮಾಧಾನಕರ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರೀಕೃತ ಶಕ್ತಿ. ಎಷ್ಟು ಶಾಂತವಾಗಿ ಇರುವೆಂದರೆ, ಅದನ್ನು ಯಾವುದೂ ಅಲುಗಾಡಿಸಲಾರದು. - ಇದು ಸಮಗ್ರ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅನಿವಾರ್ಯ ತಳಹದಿ.

*

ನಿಸ್ಸಂಶಯವಾಗಿ ಶಾಂತವಾಗಿರುವೆಂದರೆ ತಮಸ್ಸಲ್ಲ. ನಿಜಕ್ಕೂ ಶಾಂತತೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಹುದು. ನಾನು ಯಾವುದನ್ನು ಶಾಂತತೆ ಎಂದು ಕರೆಯುವೆನೆಂದರೆ ಯಾವುದರಿಂದಲೂ ತೊಂದರೆಗೊಳಗಾಗದೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವದು ಮತ್ತು ಯಾವುದರಿಂದಲೂ ಅಡಚಣೆಗೆ ಒಳಗಾಗದೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನೂ ಗಮನಿಸುವದು.

*

ಶಾಂತತೆಯಲ್ಲಿ ದೈವೀ ಶಕ್ತಿ, ನೆರವು ಮತ್ತು ರಕ್ಷಣೆಯು ನಿನ್ನೊಂದಿಗೆ ಸದಾಕಾಲ ಇರುವ ಅನುಭವವಾಗುವದು.

*

ನೀನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವ ಒಂದೇ ಒಂದು ಕೆಲಸವೆಂದರೆ ಮೌನವಾಗಿರುವದು. ಪ್ರಕ್ಷುಬ್ಧಗೊಳ್ಳದಿರುವದು, ದೈವದ ಕಡೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಿರುಗಿರುವದು; ಮಿಕ್ಕಿದ್ದೆಲ್ಲವೂ ಆತನ ಕೈಗಳಲ್ಲಿರುವದು.

*

ನಿಶ್ಚಲತೆ, ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಮೌನದಲ್ಲಿಯೇ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಶಕ್ತಿಗಳು ಕ್ರಿಯಾಶೀಲವಾಗುವದು. ದುಷ್ಟ ಶಕ್ತಿಗಳ ಪ್ರಭಾವದಿಂದಲೇ ಎಲ್ಲಾ ಕ್ಷೋಭೆ ಮತ್ತು ಉದ್ರೇಕನಗಳು ಬರುವದು.

*

ಶಾಂತತೆಗಾಗಿ ಬಾಹ್ಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ನೀನು ಹುಡುಕಬಾರದು, ಅದು ನಿನ್ನೊಳಗಿಂದ ಬರಬೇಕು. ಸತ್ತೆಯ ಅಂತರಾಳದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶಾಂತತೆ ಇದೆ. ಅದು ಇಡೀ ಸತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಹ್ಯ ಶರೀರದವರೆಗೂ ಶಾಂತತೆಯನ್ನು ತರುವದು. ನಾವು ಅದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು ಅಷ್ಟೇ.

ಆ ಶಾಂತತೆಯನ್ನು ನೀನು ಅರಸಬೇಕು ನಂತರ ನೀನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವ ನಿಶ್ಚಲತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 14/135, 142-145

ಪ್ರಶ್ನೆ: ನಿರಂತರವಾಗಿ ಒತ್ತಡವು ಇದೆ. ನನಗೆ ನಿಶ್ಚಲತೆಯನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸು, ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಮಾತೆ.

ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಶಾಂತಿ, ನಿಶ್ಚಲತೆ ಮತ್ತು ಸಮಾಧಾನಗಳ ಸುರಿಯುವಿಕೆಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವದೇ ಇಲ್ಲ ಸದಾ ಸುರಿಯುತ್ತಿರುವೆ. - ನೀನೇಕೆ ಅದನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಬಾರದು?

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಶಾಂತಿ, ನಿಶ್ಚಲತೆ ಮತ್ತು ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಲು ನಾನು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು?

ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸು. - ನಿನ್ನ ಸತ್ತೆಯ ಒಂದು ಭಾಗದಿಂದ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 17/60

ನನ್ನಿಂದ ನೀನು ಬಹಳ ದೂರದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ನೀನು ತಿಳಿದಿರುವಷ್ಟು ದೂರದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ವ್ಯಾಕುಲತೆ ಮತ್ತು ದುಗುಡಗಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತರಬೇಕು ಅಷ್ಟೇ. ಸ್ವಲ್ಪ ಮೌನವಾಗಿದ್ದು, ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗಿರಬೇಕು. ಆಗ ತಕ್ಷಣವೇ ನಿನ್ನ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸುತ್ತಮುತ್ತಲೂ ನನ್ನ ಸನ್ನಿಧಿಯನ್ನು ಕಾಣುವೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 17/68-69

ಆತನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಮೌನವಾಗಿ ಮತ್ತು ಹೃದಯವನ್ನು ಶಾಂತವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಎದುರಿಸುವನು.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 17/413

ಓರ್ವ ಬಲಿಷ್ಠ ಸತ್ತೆಯು ಯಾವಾಗಲೂ ಶಾಂತವಾಗಿ ಇರುವುದು. ಮನೋವಿಕಾರವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವುದು ದುರ್ಬಲತೆಯೇ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 16/125 – ಶ್ರೀಮಾತೆ

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬದಲಾಗದ ಭಗವಂತನ ಪರಮೋತ್ತಮ ಧ್ಯಾನದ ಶಾಂತತೆಯು ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ದೈವದ ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪ ನಿರಂತರತೆಯ ಸಮಾಧಾನಕರ ದರ್ಶನವೂ ಇಲ್ಲ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 16/125 – ಶ್ರೀಮಾತೆ

“ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಇರಬೇಕು” ಎಂಬುದರ ಅರ್ಥ

“ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಇರಬೇಕು”. ನನ್ನ ಈ ಮಾತುಗಳ ಅರ್ಥವೇನು? ಎಂದು ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳಿದರು.

“ಶಾಂತವಾಗಿರು” ಎಂದು ನಾನು ಯಾರಿಗಾದರೂ ಹೇಳಿದನೆಂದರೆ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಆ ಮಾತಿಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಅರ್ಥವಿರುವುದು. ಆದರೆ ಮಾನಸಿಕ ಮೌನವೇ ಮೊದಲ ಅನಿವಾರ್ಯವಾದ ಶಾಂತತೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮೊದಲ ಅತ್ಯಧಿಕವಾದ ಕೊರತೆ ಕಾಣುವುದು ಅದರಲ್ಲೇ. ನಾನು ಯಾರಿಗಾದರೂ “ಶಾಂತವಾಗಿರು” ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುವುದು: ತಳಮಳಿಸುವ, ವಿಶ್ರಾಂತಿರಹಿತ, ಉದ್ರೇಕ ಚಿಂತನೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದದಿರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸು; ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಮೌನಗೊಳಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸು. ಕಲ್ಪನೆಗಳು, ಅವಲೋಕನಗಳು ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕ ರಚನೆಗಳು ಗಿರಕೆ ಹೊಡೆಯುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸು.

ಯಾರಾದರೂ ನಿಜಕ್ಕೂ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಸಹ ಕೇಳಬಹುದು: ನೀವು ನಮಗೆ “ಶಾಂತವಾಗಿರು” ಎಂದು ಹೇಳುವಿರಿ. ಆದರೆ ನಾವು ಶಾಂತವಾಗಿರಲು ಏನು

ಮಾಡಬೇಕು?... ಉತ್ತರವು ಯಾವಾಗಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಮ್ಮಿ ಒಂದೇ ಆಗಿರುವುದು. ಮೊದಲಿಗೆ ನೀನು ಅದರ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ನಿನಗೆ ಅದು ಬೇಕೆನಿಸಬೇಕು. ನಂತರ ಅಭಿಪ್ರೇ ಉಂಟಾಗಬೇಕು. ನಂತರ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲು ಅನೇಕಾನೇಕ ವಿಧಾನಗಳಿವೆ. ಅನೇಕರಿಗೆ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದ್ದು ಅವರು ಆ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಉಪಕ್ರಮಿಸುತ್ತಿರುವರು. ಈ ವಿಧಾನಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಶ್ರಾಸದಾಯಕ ಮತ್ತು ಕಷ್ಟಕರ. ಗುರಿಯನ್ನು ತಲುಪುವ ಮೊದಲೇ ಅನೇಕ ಜನರು ಉತ್ಸಾಹರಹಿತರಾಗುವರು. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೆ ಅವರ ಚಿಂತನೆಗಳು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಗಿರಕಿ ಹೊಡೆಯುವವು ಮತ್ತು ಅವರ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಅವಿಶ್ರಾಂತವಾಗುವವು.

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ವಿಧಾನವು ಸಹ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಇರುವುದು. ಆದರೆ ಯಾವುದೇ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಲೀ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಅದರ ಅವಶ್ಯಕತೆಯು ಉಂಟಾಗಬೇಕು. - ದಣಿವಾದುದರಿಂದ ಇರಬಹುದು ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದುದರಿಂದ ಇರಬಹುದು ಅಥವಾ ನಿಜಕ್ಕೂ, ತಾನು ಈಗ ಇರುವ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಮೇಲೇರಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರೇ ಇರಬಹುದು. ಏನೇ ಆದರೂ ಈ ಮೌನ, ಮನಸ್ಸಿನ ಶಾಂತತೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಮೊದಲು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಅನುಭವಿಸಬೇಕು. ನಂತರದಲ್ಲಿ, ಗುರಿಯನ್ನು ತಲುಪಲು ಒಂದಾದ ಮೇಲೆ ಒಂದರಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು (ಗೊತ್ತಿರುವಂತಹವು, ಹೊಸದು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ) ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬಹುದು.

ಈಗ, ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಮತ್ತೊಂದು ಶಾಂತತೆಯಿರುವದೆಂಬ ಸತ್ಯದ ಅರಿವಾಗುವುದು. ಅದನ್ನು ಬಹಳ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. - ಅದೇ ದುಗುಡ ಮತ್ತು ಮನೋ ವಿಕಾರಗಳಿಂದ ದೂರವಿರುವುದು. ಅಂದರೆ ಆಸೆ ಇಲ್ಲದಿರುವುದು. ಪ್ರಾಣಿಕವು ಸಾಕಷ್ಟು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿರದಿದ್ದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಸುಮ್ಮನಿರೆಂದು ಹೇಳಿದ ತಕ್ಷಣ ಅದು ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುವುದು ಅಥವಾ ಮುಷ್ಕರ ಹೂಡುವುದು. ಅದು ಹೇಳುತ್ತದೆ: “ಓ ಇಲ್ಲ, ಅಸಾಧ್ಯ, ನಾನು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಚಲಿಸುವದೇ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಉಳಿಯಲು ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಭಾವುಕತೆ, ಉತ್ಸಾಹ, ಅಪೇಕ್ಷೆ, ನನಗೆ ಪ್ರಿಯವಾದವನ್ನು ನೀನು ಕೊಡದೆ ಹೋದರೆ ನಾನು ಚಲಿಸುವದೇ ಇಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಏನನ್ನೂ ನಾನು ಮಾಡುವದೇ ಇಲ್ಲ.” ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸಮಸ್ಯೆಯು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಮತ್ತು

ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಷ್ಟವೇ ಎನಿಸುವದು. ಏಕೆಂದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಪ್ರಗತಿಯಿಂದ ಬಹು ದೂರದಲ್ಲಿದೆ, ಭಾವುಕತೆಯಿಂದ ಜಡತ್ವಕ್ಕೆ ಬೀಳುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ. ಜಡತ್ವ ಅಥವಾ ತೂಕಡಿಕೆಯನ್ನು ಶಾಂತತೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಎಂದೂ ಭಾವಿಸಲೇ ಬಾರದು.

ಬಹಳ ಸಕಾರಾತ್ಮಕವಾದ ಅವಸ್ಥೆಯಾಗಿದೆ ಶಾಂತತೆ. ಪೂರ್ಣ ಭರವಸೆಯ ಶಾಂತಿಯೊಂದು ಇದೆ. ಇದು ದುಃಖ, ವೇದನೆಗೆ ವಿರೋಧವಾದುದಲ್ಲ. ಒಂದು ಕ್ರಿಯಾಶೀಲ ಶಾಂತಿ, ಒಬ್ಬರಿಂದ ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಹರಡುವಂತಹುದು, ಶಕ್ತಿಭರಿತ, ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸುವದು. ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವದು, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅದರದರ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಸುವ್ಯವಸ್ಥಿತಗೊಳಿಸುವದು. ನಾನು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವೆ; ನಾನು ಯಾರಿಗಾದರೂ “ಶಾಂತವಾಗಿರು” ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ, “ಹೋಗಿ ನಿದ್ರಿಸು, ಜಡತೆಯಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಸುಮ್ಮನಿರು ಮತ್ತು ಏನೂ ಮಾಡಬೇಡ” ಎಂದು ಅರ್ಥೈಸಬಾರದು. ಅವುಗಳಿಂದ ಬಹು ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ನೈಜವಾದ ಶಾಂತತೆಯು ಒಂದು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಶಕ್ತಿ, ಒಂದು ಬಲಿಷ್ಠ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ. ನಿಜಕ್ಕೂ ಹೀಗೂ ಸಹ ಹೇಳಬಹುದು: ಮತ್ತೊಂದು ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸಿದಾಗ, ಯಾರು ನಿಜವಾಗಿ ಬಲಿಷ್ಠರಾಗಿರುವರೋ, ಶಕ್ತಿಭರಿತರೋ ಅವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಶಾಂತರಾಗಿ ಇರುವರು. ದುರ್ಬಲ-ರಾಗಿರುವವರೇ ದುಗುಡವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವರು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ನಿಜಕ್ಕೂ ಶಕ್ತಿಭರಿತನಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ಶಾಂತತೆ, ಸಮಾಧಾನ ಮತ್ತು ಮೌನವನ್ನು ಪಡೆಯುವನು. ಆತನನ್ನು ತಳಮಳಕ್ಕೆ ಒಳಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ದುಷ್ಟಶಕ್ತಿಯ ಅಲೆಗಳು ಓಡಿ ಬರುವವು. ಆದರೆ ಆತನು ಅವುಗಳನ್ನು ಮುಖಾಮುಖಿಯಾಗಿ ಎದುರಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಸಹಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವನು. ಯಾವಾಗಲೂ ಒಂದು ಶಕ್ತಿಯ ಸಂಕೇತವಾಗಿದೆ ಈ ನೈಜ ಶಾಂತತೆ. ಬಲಿಷ್ಠರಾದವರಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದು ಸಮಾಧಾನ.

ಭೌತಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಹ ಇದು ಸತ್ಯ. ಸಿಂಹಗಳು, ಹುಲಿಗಳು ಮತ್ತು ಆನೆಗಳು ಮುಂತಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ನೀನು ಗಮನಿಸಿರುವೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಕ್ರಿಯಾಶೀಲವಾಗಿಲ್ಲದೆ ಇರುವಾಗ ಅವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಲುಗಾಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಸತ್ಯ ಸಂಗತಿ. ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ನಿನ್ನ ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತಿರುವ ಸಿಂಹವು ಯಾವಾಗಲೂ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಇರುವದು:

“ಓ ನೀನೆಷ್ಟು ಚಡವಡಿಕೆಯ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವೆ.” ಅದರದು ಎಷ್ಟು ಶಾಂತ ಜ್ಞಾನಯುಕ್ತ ನೋಟ! ಅದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ಚೈತನ್ಯ, ಭೌತಿಕ ಬಲಗಳು ಇರುವವು. ಒಗ್ಗೂಡಿ, ಸಮಗ್ರವಾಗಿ, ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗಿರುವವು. ಮತ್ತು - ಅದರಲ್ಲಿ ದುಗುಡದ ಒಂದೇ ಒಂದು ಛಾಯೆಯೂ ಇರುವದಿಲ್ಲ. - ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವದು.

ಅನೇಕ ಜನರಿಗೆ ಚಡವಡಿಕೆ ಇಲ್ಲದೆ ಅರ್ಥಗಂಟಿ ಸಹ ಸುಮ್ಮನೆ ಕೂರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಾನು ಅಂತಹ ಜನರನ್ನು ನೋಡಿರುವೆ. ಅವರಿಗೆ ಅವರ ಪಾದ ಅಥವಾ ಕಾಲನ್ನು ಅಲುಗಾಡಿಸಬೇಕು, ಅಥವಾ ತೋಳು ಅಥವಾ ಅವರ ತಲೆಯನ್ನು ಅತ್ತಿತ್ತ ಹೊರಳಿಸಬೇಕು. ಅವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಅವಿಶ್ರಾಂತವಾಗಿ ಚಲಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುವರು. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಸುಮ್ಮನಿರುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಅಥವಾ ಶಕ್ತಿ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಯಾವಾಗಲೂ ಬಲಿಷ್ಠತೆಯ ಸಂಕೇತ ಯಾವುದೆಂದರೆ - ತನಗೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಅಲುಗಾಡದೆ ಇರಬೇಕೆನಿಸಿದಾಗ ಸುಮ್ಮನಿರುವದು, ತನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನೂ ಒಗ್ಗೂಡಿಸಿ ತನ್ನ ಅಪೇಕ್ಷೆಗನುಗುಣವಾಗಿ ವ್ಯಯಿಸುವದು, ತನಗೆ ಬೇಕೆನಿಸಿದರೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಥವಾ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲವಾಗಿದ್ದಾಗ ಅವಶ್ಯಕವಿರುವಷ್ಟು ಕಾರ್ಯ ಗೈಯುತ್ತಿದ್ದಾಗಲೂ ಸಹ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಶಾಂತವಾಗಿರುವದು - ಅದು ಭೌತಿಕ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿರಬಹುದು, ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ಮಾನಸಿಕ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿರಬಹುದು. ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾತುರತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೂ ಸಹ, ಎಲ್ಲೋ ದೌರ್ಬಲ್ಯವಿದೆ ಎಂದು ನೀನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ನಿನ್ನ ಅವಿಶ್ರಾಂತತೆಯು ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಇದ್ದರೆ ಅದು ಸಮಗ್ರ ದೌರ್ಬಲ್ಯ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 8/328-330 - ಶ್ರೀಮಾತೆ

ಮನಸ್ಸಿನ ಶಾಂತತೆ

ಮೌನವು ಯಾವಾಗಲೂ ಉತ್ತಮ, ಆದರೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮೌನವನ್ನು ನಾನು ಮನಸ್ಸಿನ ಶಾಂತತೆಯೆಂದು ಕರೆಯುವದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಅರ್ಥ ಒತ್ತಡ ಮತ್ತು ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಂದ ದೂರವಾಗಿ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿರುವ ಮನಸ್ಸು, ಜೊತೆಗೆ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವ ಶಕ್ತಿಗೆ ತೆರೆದುಕೊಂಡಿರಲು ಏಕಾಗ್ರತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು, ಹಗುರವಾಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಸಂತಸದಿಂದೊಡಗೂಡಿರಬೇಕು. ಕಾಟಕೊಡುವ

ಚಿಂತನೆಗಳ ಆಕ್ರಮಣದಿಂದ ಹೊರಬರುವುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ. ಜೊತೆಗೆ ಕೆಟ್ಟ ಭಾವನೆಗಳು, ಕಲ್ಪನೆಗಳ ಗೊಂದಲ, ದುಃಖಕರ ಚಲನೆಗಳಿಂದಲೂ ಹೊರಬರಬೇಕು. ಇವು ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ದುಗುಡಕ್ಕೆ ಒಳಪಡಿಸುವವು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಅಸ್ಪಷ್ಟಗೊಳಿಸುವವು. ಶಕ್ತಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ನೀಡದೆ ತೊಂದರೆ ನೀಡುವವು. ಮನಸ್ಸು ಮೌನವಾಗಿದ್ದು ಶಾಂತವಾಗಿದ್ದರೆ, ಶಕ್ತಿಯು ಹೆಚ್ಚು ಸುಲಭವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು. ಕ್ಷೋಭೆ ಮತ್ತು ಖಿನ್ನತೆಗೆ ಒಳಗಾಗದೆ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಬದಲಾಗಬೇಕಾಗಿರುವ ಅಂಶಗಳನ್ನು ನೋಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಬೇಕು. ಆಗ ಬದಲಾವಣೆಯು ಸುಲಭ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು.

CWSA (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 29/161

ಸಮಾಧಾನದಿಂದಿರಲು, ಏಕಾಗ್ರತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಲು, ಚೇತನದಲ್ಲಿ ದೃಢತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಲು, ಧೀರ, ಸ್ಥಿರ ಈ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೌನ ಮತ್ತು ಈ ಬಾಹ್ಯ ಪ್ರಕೃತಿಯಿಂದ ಆಂತರಿಕ ಪುರುಷನನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸುವಿಕೆಯು ಬಹಳ ಸಹಾಯಕರ. ಅಷ್ಟೇಕೆ ಇವುಗಳಿಲ್ಲದೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಚಿಂತನೆಗಳ ಪರಿಭ್ರಮಣ ಮತ್ತು ಸಂಕ್ಷೋಭೆ-ಗೊಳಗಾದ ಭಾವನೆಗಳ ಚಲನೆಗಳಿಗೆ ಸತ್ತೆಯು ತುತ್ತಾಗಿರುವವರೆಗೂ ಈ ರೀತಿ ಸಮಾಧಾನವಾಗಿ ಚೇತನದಲ್ಲಿ ದೃಢತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ನಾವು ಅವುಗಳಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಹಿಂದೆ ಸರಿದು, ತನ್ನಿಂದ ಅವು ಬೇರೆಯಾದವು ಎಂಬ ಭಾವನೆಯನ್ನು ದೃಢಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು.

CWSA (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 29/160

ನಿನ್ನ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಯಾವುದು ಸರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಮನಸ್ಸು ಹೇಗೆ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕು? ಆ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಅದು ಹೆಚ್ಚು ಕ್ರಿಯಾಶಾಲಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಲಿಬಿಲಿಗೆ ಒಳಗಾಗುವುದು? ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು ಮೌನವಾಗಿರಬೇಕು. ದೈವದತ್ತಲಿನ ಅಭೀಪ್ಸೆಯಲ್ಲಿ ದೃಢವಾಗಿರಬೇಕು - ಆಂತರ್ಯದಿಂದ ಮತ್ತು ಮೇಲಿನಿಂದ ಮೌನವಾಗಿರುವ ಮನಸ್ಸಿನ ಒಳಗಡೆಗೆ ನೈಜ ಅನುಭವ ಮತ್ತು ಬದಲಾವಣೆಯು ಆಗಮಿಸುವುದು.

ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಶಾಂತಗೊಳಿಸುವದೆಂದರೆ ನಿನಗೆ ದುಗುಡವನ್ನು ಉಂಟು-ಮಾಡುವ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತಿಸುವದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವದು. ಶಾಂತಿ ಹಾಗೂ ಶಕ್ತಿಯು ಪ್ರಕಟಗೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುವದು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ “ಆಂತರ್ಯದಲ್ಲಿಯ ಜೀವನ”ವು ತನ್ನಂತೆ ತಾನೆ ಉಂಟಾಗುವದು - ಅಂದರೆ ಅದರೊಂದಿಗೆ ಬರುವ ಆಂತರಿಕ ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಜ್ಞೆಯು “ನೀನು” ಎಂಬ ಭಾವನೆಯು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ದೃಢವಾಗುವದಲ್ಲದೆ ಉಳಿದುದೆಲ್ಲವೂ ಬಾಹ್ಯ ಮತ್ತು ಮೇಲು ಮೇಲಿನ ಅರಿವು ಎಂಬ ಭಾವನೆಯು ಆಗಮಿಸುವದು.

*

ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ದೈವಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸಿ ಅದರ ಕಾರ್ಯ ವೈಖರಿಯನ್ನು ನಂಬದೆ ಇದ್ದರೆ ಈ ಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯೇ ಇರುವದಿಲ್ಲ. ಮನದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಜೀವಿಸಿ ಅದರ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಮತ್ತು ಚಿಂತನೆಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ ನೀಡಿದರೆ ಈ ಯೋಗವು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಈ ಸಾಧ್ಯತೆಗೆ ನಿಗದಿಪಡಿಸಿದ ಪರೀಕ್ಷೆ ಏನೆಂದರೆ ಮೊದಲಿಗೆ ಮನವನ್ನು ಮೌನಗೊಳಿಸಬೇಕು. ಶ್ರೀಮಾತೆಯ ಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ದೈವೀ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಅದರ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿರುವದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿರಸ್ಕರಿಸುವ ಮೂಲಕ ಶ್ರೀಮಾತೆಯ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ನೆರವಾಗಬೇಕು.

CWSA (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 31/27-28 - ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

ಕ್ರಿಯಾಶೀಲತೆಯ ಕಡೆ ಅವಿಶ್ರಾಂತ ಒತ್ತಡ ಮತ್ತು ಗಲಿಬಿಲಿಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವವು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವದು. ಅಳವರಿಯಲಾಗದ ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ದೈವವು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವದು. ಪ್ರಶಾಂತತೆಯ ಭೂಗರ್ಭಕ್ಕೆ ನಾವು ಧುಮುಕಿ ಅದೇ ಆಗಬೇಕು. ಆತ್ಮದ ಮೇಲೆ ಈ ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವದ ಹಿಡಿತವನ್ನು ಇಲ್ಲವಾಗಿಸಲು ಆಗ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯ.

CWSA (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 23/365 - ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

ನಾಲ್ಕನೇ ವಿಭಾಗ: ಕರ್ತವ್ಯದ ಪರಿಪಕ್ವತೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾರ್ಯವೂ ಅನುಭವದ ಪಾಠಶಾಲೆ

- ಅನು: ಪುಟ್ಟು ಕುಲಕರ್ಣಿ

ನೀನು ಯಾವುದೇ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಮಾಡದೇ ಇರುವಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಯಾವುದೇ ಅನುಭವವು ಲಭ್ಯವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಇಡೀ ಜೀವನವೇ ಅನುಭವದ ಸಲುವಾಗಿ ಇರುವ ವಲಯವಾಗಿದೆ. ನಿನ್ನಿಂದ ಚಾಲನೆಗೊಳ್ಳುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಘಳಿಗೆಯೂ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಚಿಂತನವೂ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾರ್ಯವೂ ಅನುಭವವೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಖಚಿತವಾಗಿಯೂ ಅನುಭವವೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿಯೇ ಕಾರ್ಯಪ್ರವೃತ್ತನಾ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನ ಸರ್ವ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನೂ ಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಆಂತರಂಗಿಕವಾಗಿಯೂ ಅದನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಒಂದು ವೇಳೆ ನೀನು ಯಾವುದೇ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡದೇ ಕೇವಲ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಮನನ ಮತ್ತು ಚಿಂತನಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ಅದು ಸರಿ ಎಂದುಕೊಂಡರೂ, ನೀನು ಯಾವ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದ್ದೀಯಾ ಎನ್ನುವದನ್ನು ನೀನು ಅರಿಯಲಾರೆ. ಆಗ ನೀನು ಕೇವಲ ಭ್ರಮೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಬದುಕಿರುತ್ತೀಯಾ. ಅದೂ ನಿನ್ನ ಪ್ರಗತಿಯ ಬಗೆಗೆ ನಿನ್ನದೇ ಭ್ರಮೆಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತೀಯಾ; ಒಂದು ವೇಳೆ ನೀನು ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಆಗ, ನಿನ್ನ ಕಾರ್ಯದ ಸಲುವಾಗಿ ಇರುವ ಎಲ್ಲ ವಾತಾವರಣವೂ, ಇನ್ನಿತರರೊಂದಿಗೆ ಏರ್ಪಡುವ ಸಂಬಂಧಗಳು, ಭೌತಿಕ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿರುವ ಉಪಜೀವನಗಳು ಎಲ್ಲವೂ ನಿನ್ನ ಅನುಭವದ ಸಲುವಾಗಿಯೇ ರೂಪುಗೊಂಡಿರುವ ತಾಣಗಳಾಗುತ್ತವೆ, ಈ ಮೂಲಕ ನೀನು ಜಾಗ್ರತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವದರ ಜೊತೆಗೆ ಸರ್ವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಗತಿಗೊಳ್ಳುವ ಅಂಶವು ನಿನ್ನೆದುರಿಗೆ ಇರುವದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೀಯಾ. ಒಂದು ವೇಳೆ ನಿನ್ನೊಳಗೇ ನೀನು ಅಂತರ್ಗತವಾಗಿದ್ದುಕೊಂಡಲ್ಲಿ, ಅಂದರೆ ಯಾವುದೇ ಕಾರ್ಯಪ್ರವೃತ್ತಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಆಗ ಖಚಿತವಾಗಿಯೂ ನೀನು ಕೇವಲ ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ಭ್ರಮೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿಯುವೆ. ಯಾವ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ನೀನು ಬಾಹ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಪ್ರವೃತ್ತನಾಗುವಯೋ, ಬೇರೆಯವರೊಂದಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೂ ಸ್ಪಂದಿಸುತ್ತಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಜೀವನದ ಉದ್ದೇಶಗಳ ಸಲುವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸಂದರ್ಭೋಚಿತವಾದ ಸಂಗತಿಗಳೊಡನೆ ಸ್ಪಂದಿಸುತ್ತಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಆಗ ಪೂರ್ಣತಃ ನೀನು ಸಮಷ್ಟಿಯ ಕುರಿತು - ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿಯಾಗದಿದ್ದರೂ ಸಹಿತ

- ಜಾಗೃತಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವೆ. ನೀನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಶಾಂತನಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಅಧಿಕ ಪ್ರಜ್ಞಾವಂತನಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯಶಾಲಿಯಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಸ್ವಾರ್ಥದ ಲವಶೇಷವೂ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಇರುವಲ್ಲಿ, ಯಾವುದೇ ಆಶೆ-ಆಪೇಕ್ಷೆಯನ್ನೂ ಹೊಂದದೇ ಇದ್ದಲ್ಲಿ, ಯಾವುದೇ ಆದ್ಯತೆಯನ್ನಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ದೌರ್ಬಲ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಅವಿಶ್ವಾಸದ ಘಟನೆಯಲ್ಲಾಗಲೀ ಇದ್ದರೂ, ಕರ್ತವ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಆಗ ಖಚಿತವಾಗಿಯೂ ನಿನಗೆ ಈ ಜಾಗೃತಿಯ ಅನುಭವವು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ನೀನು ಕೇವಲ ವೈಯಕ್ತಿಕ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಕೇವಲ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ತೊಡಗಿಕೊಂಡಲ್ಲಿ, ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿನ್ನದೇ ಭ್ರಮೆಯ ಜಾಲದಲ್ಲಿ ನೀನು ಸಿಲುಕಿಕೊಂಡಿರುತ್ತೀಯಾ, ಅದರಿಂದ ಎಂದಿಗೂ ಹೊರಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಏನೋ ಅಸಾಮಾನ್ಯವಾದುದನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ ಎನ್ನುವ ವಿಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿ ನಿಂತುಬಿಡುವೆ. ಆದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ದಕ್ಕಿರುವ ಅನುಭವವೆಂದರೆ ಅದು ಕೇವಲ ನೀನೇ ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಭ್ರಮೆಯಾಗಿದೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 7/287-88

ಕರ್ತವ್ಯವೆನ್ನುವದು ಯೋಗದ ಒಂದು ಅಂಶವೇ ಆಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅದು ಆ ದಿವ್ಯ-ಪ್ರಕಾಶ ಮತ್ತು ಆ ದಿವ್ಯಶಕ್ತಿಯು ಈ ಸೂಕ್ಷ್ಮದಲ್ಲಿ ಆಗಮಿಸಿ ಜೊತೆಗೆ ಕ್ರಿಯಾಪ್ರವೃತ್ತಿಗೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ಅವತರಣಗೊಂಡು ಆಗಮಿಸಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಗೊಳ್ಳುವದರ ಸಲುವಾಗಿ ಇರುವ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತದೆ; ಇದು ಇಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತ ಜೊತೆಗೆ ಸಮರ್ಪಣೆಗೂ ಸಹಿತ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ.

CWSA (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 32/247 - ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

ಪ್ರಗತಿಶೀಲ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆ

ಇಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗತವಾಗಿರುವ ಸ್ವಹಿತದ ಸಲುವಾಗಿ ತನ್ನದೇ ಗುರಿಯನ್ನು ಹೊಂದದೇ ಇರುವದು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ನಿಯಮವಾಗಿದೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಇರಲೇಬೇಕಾದ ಗುಣಗಳೆಂದರೆ ಧೈರ್ಯ-ಸ್ಥೈರ್ಯ-ದೃಢತೆ.

ನೀನು ಯಾವುದೇ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ, ನಿನಗೆ ಎಷ್ಟು ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಷ್ಟು ಅದನ್ನು ಪರಿಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳುವಂತೆಯೇ ಮಾಡಬೇಕು. ಆ ದೈವಕ್ಕೆ ಈ ಮಾನವನು ಸಲ್ಲಿಸುವ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸೇವೆ ಎಂದರೆ ಇದೇ ಆಗಿದೆ.

*

ಆ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಗಾಗಿ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಕಡಿಮೆ ಇರದ ಹಾಗೆ ನಿನ್ನ ಚಿಂತನದ ಜೊತೆಗೆ ಕಾರ್ಯವಿರಲಿ ಮತ್ತು ಆಗ ಮಾತ್ರ ನೀನು ಆ ದೈವತ್ವದ ಸೂಕ್ತ ಉಪಕರಣವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆ ಹೊಂದಲು ಸಾಧ್ಯ.

CWM(ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 14/306, 304 - ಶ್ರೀಮಾತೆ

ಇದು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ?

ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಚಾಲನೆಗೊಳಿಸುವವನು ಮತ್ತು ಅದರ ಒಡೆಯನೂ ಆಗಿ ಆ ಏಕ(ತ್ವ)ವೇ ಇದೆ, ಇದು ವೈಶ್ವಿಕವಾಗಿ, ಪರಮಾತಿ ಪರಮವಾಗಿ, ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಮತ್ತು ಅನಂತಾನಂತವಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಇವನೇ ನಮಗೆಲ್ಲ ಅತೀತವಾಗಿರುವ ಅಜ್ಞಾತನೂ ಮತ್ತು ಮತ್ತು ಜ್ಞಾತ-ಜ್ಞೇಯಗಳಿಂದಾಚೆ ಆಚೆ ಇರುವ ಪೂರ್ಣನೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಊರ್ಧ್ವದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತವಿರುವ ಅವರ್ಣನೀಯನೂ ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ರೂಪಾಂತರಣಗೊಳ್ಳದ ಹಂತದಲ್ಲಿ, ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೊಳ್ಳದ ಪರಮನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ಅವನೇ ಈ ಎಲ್ಲ ಜೀವಗಳ ಆತ್ಮವಾಗಿದ್ದಾನೆ, ಇಡೀ ಲೋಕ ಲೋಕಗಳ ಒಡೆಯನಾಗಿದ್ದಾನೆ, ಎಲ್ಲ ಜಗತ್ತನ್ನೂ ರೂಪುಗೊಳಿಸುತ್ತಾನೆ, ಇವನೇ ಪ್ರಕಾಶವೂ ಮತ್ತು ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಯೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ, ಸರ್ವಾತಿಸರ್ವ ಸೌಂದರ್ಯ ಮತ್ತು ಸರ್ವಾತಿಸರ್ವ ಆನಂದವೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ಇವನೇ ಪ್ರೇಮಮಯಿಯೂ ಮತ್ತು ಪ್ರೇಮಿಯೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ಇಡೀ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಆತ್ಮವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸರ್ವ-ಸೃಷ್ಟಿಯ ಮೂಲವಾಗಿರುವ ಶಕ್ತಿಯ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ನಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಆವರಣಗೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ನಮ್ಮಂತರಂಗದಲ್ಲಿಯೇ ಅವನು ಅಂತರ್ನಿವಾಸಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಇರುವದೆಲ್ಲವೂ ಅವನೇ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಮಹಾಮಹಿಮನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಈ ವಿಷಯವು ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿರದೇ ಇದ್ದರೂ, ನಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ನಾವೇ, ಅವನ ಪ್ರಾಣದ ಜೀವವಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಅವನ ಬಲದಲ್ಲಿ ಬಲವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದೇವೆ, ಅವನ ಚೇತನದಿಂದಲೇ ಚೈತನ್ಯಶೀಲರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ಭೌತಿಕದ

ಅಸ್ತಿತ್ವವೂ ಸಹಿತ ಅವನ ಅಂಶಾಂಶವಾಗಿಯೇ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡದ್ದರ ಫಲವಾಗಿದೆ. ಜೊತೆಜೊತೆಗೆ ಅಮರತ್ವವಾಗಿ ನಮ್ಮಂತರಂಗದಲ್ಲಿಯೇ ನೆಲೆಸಿರುವ ಆ ಪ್ರಕಾಶದ ಸ್ಫುಲಿಂಗವಾಗಿದ್ದೇವೆ, ಸದಾ ಆನಂದಪೂರ್ಣವಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಜ್ಞಾನದ ಮೂಲಕ ಲಭ್ಯಗೊಂಡಿರುವ ಯಾವುದೇ ವಿಷಯವಾಗಲೀ, ಕಾರ್ಯಗಳಾಗಲೀ, ಪ್ರೇಮವಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯಗೊಂಡ ಅನುಭವವಾಗಲೀ ಇದನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಇದು ಅಧಿಕ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ-ಯಾಗಬೇಕೆಂದರೆ ಇದು ಯೋಗದ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಅವನನ್ನು ದೃಷ್ಟಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವವರಿಗೆ, ಈ ಜಗತ್ತಿನ ಒಡೆಯನು ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ಎಂದಿಗೂ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗಲೂ ಅವನ ಶಕ್ತಿ-ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಹೊದಿಕೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಮಾತ್ರ ಕಾಣುತ್ತಿವೆ. ಆದರೆ, ಯಾವಾಗ ದೃಷ್ಟಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಅಭೀಷ್ಟೆ ಹೊಂದಿರುವವನು ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ತೊರೆದು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪರಿತ್ಯಾಗಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಮಾತ್ರ ರೂಪವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಅವನ ಪರಿತ್ಯಾಗವು ಹೇಗೆ ಹೇಗೆ ಪರಿಪಕ್ವಗೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಸಾಗುತ್ತ, ಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳುವತ್ತ ಸಾಗುತ್ತದೆಯೋ, ಆಗ ಅವನ ಸಂಚಲನವು ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಪಾತವಾಗಿಯೇ ಅಧಿಕಗೊಳ್ಳುತ್ತ ಸಾಗಿ ಪರಿಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಯಾವಾಗ ನಮ್ಮ ಸಮರ್ಪಣೆಯು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅವನ ದೈವೀ ಶಕ್ತಿಗೆ ಸಲ್ಲಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆಯೋ, ಆಗ ನಾವು ಅವನ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಸಾನಿಧ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಸುದೀರ್ಘವಾಗಿರುವ ಪಥದಲ್ಲಿ ಇಡುವ ಪ್ರಥಮ ಹೆಜ್ಜೆ ಎಂದರೆ, ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ತ್ಯಾಗದ ಮೂಲಕವೇ ಆ ದೈವತ್ವಕ್ಕೆ - ಇದು ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ ಅಂತರ್ಗತವಾಗಿಯೇ ಮತ್ತು ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇರುವದರಿಂದ - ಸಮರ್ಪಣೆ-ಗೊಳಿಸುವಂತಿರಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಎರಡನೇ ಹೆಜ್ಜೆ ಎಂದರೆ, ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪರಿತ್ಯಾಗಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು.

ಮೂರನೇಯ ಹೆಜ್ಜೆ ಎಂದರೆ, ಅಹಂಕಾರವನ್ನೇ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಕರ್ತವ್ಯ ಮಾಡುವ ಹಂತದಲ್ಲಿಯೇ ಸಿಲುಕಿಕೊಂಡಿರುವ ನಮ್ಮನ್ನು ಅದರಿಂದ ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

CWSA (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 23/243, 247 - ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

ಜ್ಞಾನ-ಸಂಪನ್ನ ಲೋಕಪ್ರಾವಿಣ್ಯ ಧೀಶಕ್ತಿ ಆತ್ಮಸ್ಥಿತಿ
ಗುಹ್ಯಗೊಂಡಿರುವ ಸುಪ್ತಲೋಕವನು ತಾನರಿತು ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿ;
ಅನಿಮೇಷದಲ್ಲಿ ಆ ಋತದ ದೃಷ್ಟಿ ಸಾರೂಪ್ಯಗೊಳಿಸಿತಿಗ
ತನ್ನದೇ ಸತ್ತೆ-ಸಾಮಗ್ರಿ-ಸರ್ವ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳನು ಈಗ

ಸೃಷ್ಟಿಗೊಂಡಿರುವ ಸೃಷ್ಟಿಯೊನ್ನತ್ಯದಾಮೇರು ಮೇರುಗಳಲಿ
ತಂತಾನೆ ಉದಿತ ಮೋದದಲಿ ನಿನದ ಆ ವಾಣಿ ನಾದದಲ್ಲಿ,
ಶಾಶ್ವತದ ಘೋಷ ತಾ ಸ್ವನನಗೊಂಡು ಧ್ವನಿಯಾಗಿ ಉದಿಸಿತಿಲ್ಲಿ
ಪಾರ್ಥಿವದ ಗೋಲ-ವಲಯದಲಿ ಜೀವಕರ್ಥವನೆ ತುಂಬುತಲ್ಲಿ,

ನಿರಾಕಾರಮಯ ನಿಶ್ಯೂನ್ಯ ದೃಶ್ಯಗಳ ಸರ್ವಾತಿ ಸರ್ವವನ್ನು
ದೃಷ್ಟಿಸುತಲೀಗ ದೃಷ್ಟಾರನಾಗಿ ಆ ಘೋಷಕಾರನಾಗಿ,
ತಾತ್ಪರ್ಯದುಂಬಿದಾಕೃತಿಯ ಶ್ರೇಣಿ ಚಿಂತನದ ರೂಪಗಳಲಿ
ಬಿತ್ತಿರಲು ಚಿತ್ತದಾಕಾರಗಳನು ಸಾಕಾರಗೊಳಿಸುವಲ್ಲಿ

ಕಾಲ ವಿಕಸನದ ಹಂತ-ಹಂತಗಳು ಆಯಾಮ ಪಡದುಕೊಂಡು
ತಾವುದಿತಗೊಂಡು ಬೆಳೆಬೆಳೆದುದೀಗ ಬಿತ್ತಿರುವ ಬೀಜವಿದು.

**ಐದನೇ ವಿಭಾಗ: ನನ್ನೆಡೆಗೇ ಸದಾ ತೆರೆದುಕೋ
ಪರಮಾತ್ಮನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ**

- ಅನು: ಡಾ|| ಮಹಾದೇವ ಸಕ್ರಿ, ವಿಜಯಪುರ

ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವಂಥ ಎಲ್ಲ ಕ್ರಿಯೆಗಳ ಹಿಂದೆ ಭಗವಂತನ ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿ ಇದೆ. ಆದರೆ ಅವನು ತನ್ನ ಯೋಗ ಮಾಯೆಯಿಂದ ಇದೆಲ್ಲದರ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದು, ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಜೀವನ ಅಹಂಕಾರದ ಮುಖಾಂತರ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಯೋಗದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಸಾಧಕ ಮತ್ತು ಸಾಧನವಾಗಿರುವವನು ಪರಮಾತ್ಮನೇ; ಪರಮಾತ್ಮನ ಶಕ್ತಿಯು (ದೇವತೆಯ) ಬೆಳಕು, ಪ್ರಭಾವ, ಜ್ಞಾನ, ಪ್ರಜ್ಞೆ ಆನಂದಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದು ಅವಳಿಗೆ (ಶಕ್ತಿಗೆ) ತೆರೆದುಕೊಂಡಾಗ, ಈ ಎಲ್ಲ ದೈವೀ ಶಕ್ತಿಗಳು ಅದನ್ನು ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದಾಗ ಸಾಧನೆಯು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

CWSA (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 32/6

ಯಾವುದೇ ಬೇಡಿಕೆಗಳಿಲ್ಲದೆ, ಪೂರ್ಣ ವಿಧೇಯತೆ ಮತ್ತು ಶರಣಾಗತಿಯಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ನಾವು ಅರ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಪರಮಾತ್ಮನಿಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ನಿಜವಾದ ಪ್ರೀತಿಯಾಗಿದೆ; ಅದು ಏನನ್ನೂ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ಯಾವುದೇ ಷರತ್ತುಗಳನ್ನು ವಿಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಯಾವುದೇ ಚೌಕಾಶಿಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಅಸೂಯೆ ಅಥವಾ ಹೆಮ್ಮೆ ಅಥವಾ ಕೋಪದ ಯಾವುದೇ ಹಿಂಸೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ - ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಸಂಗತಿಗಳು ಅದರ ನಿಬಂಧನೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲ.

ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ದಿವ್ಯಮಾತೆಯು ತಮ್ಮ ಸಹಯೋಗವನ್ನು/ಸಹಾಯವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾರೆ, ಉಚಿತವಾಗಿ - ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಾಣದಲ್ಲಿ, ನಿಮ್ಮ ಭೌತಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ, ದೈವೀ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮರು ರಚಿಸುವ ಅವರ ಪ್ರಭಾವ, ನಿಮ್ಮ ಇರುವಿಕೆಯ ಎಲ್ಲ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯ ಹಾಗೂ ನೆರವೇರಿಕೆಯ ಕಡೆಗೆ ನಿರ್ದೇಶಿಸುವ, ಅವರ ಪ್ರೀತಿಯು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಆವರಿಸಿ ತಮ್ಮ ತೋಳುಗಳಲ್ಲಿ ದೇವರೆಡೆಗೆ ಸಾಗಿಸುವ, ಈ ಎಲ್ಲ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಅಂತಃ ಸಮರ್ಪಣೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ.

ನಿಮ್ಮ ದೇಹದ ಎಲ್ಲ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ (ಅತ್ಯಂತ ಲೌಕಿಕವಾದ ಸಂಗತಿಗಳವರೆಗೆ) ನೀವು ಇದನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲು ಹಾಗೂ ಹೊಂದಲು ಬಯಸಬೇಕು, ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿ ಸಮಯ ಅಥವಾ ಪೂರ್ಣತೆಗೆ ಯಾವುದೇ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲ.

CWSA (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 29/338 - ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರೆ, ದೇವರು ಸಾಧನವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ, ಹೇಗೆ?

ಏಕೆಂದರೆ ಜೀವಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಧನೆ ಮಾಡುವವನು ಪರಮಾತ್ಮ. ಪರಮಾತ್ಮನಿಲ್ಲದೆ ಸಾಧನೆಯೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನಿನಗೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ ... ಸಾಧನೆ ಮಾಡುವವನು ನೀವು ಮಾತ್ರ ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತೀರಿ - ಎನ್ನುವ ಭ್ರಮೆಯಲ್ಲಿದ್ದೀರಿ. ಮತ್ತು ನಿಖರವಾಗಿ, ನೀನು ಈ ಭ್ರಮೆಯಲ್ಲಿರುವವರೆಗೆ ಒಂದು ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಲೇಬೇಕು; ಆದರೆ ವಾಸ್ತವವೇನೆಂದರೆ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವವನು ಪರಮಾತ್ಮನೇ ಆಗಿದ್ದಾನೆ, ಮತ್ತು ಪರಮಾತ್ಮನಿಲ್ಲದೇ ಸಾಧನೆ ಇಲ್ಲ.

ಪ್ರಶ್ನೆ: "... ದೇವರೇ ಸಾಧಕ ಮತ್ತು ಸಾಧನವಾಗಿದ್ದಾನೆ," ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆಯಲ್ಲ! ಹಾಗಾದರೆ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರೆ, ವೈಯಕ್ತಿಕ ಪ್ರಯತ್ನ ಏಕೆ? ಸಾಧನೆ ಮಾಡುವವನು ಪರಮಾತ್ಮನೇ ಆಗಿದ್ದರೆ, ಅವನೇ ಮಾಡಲಿ; ಇಲ್ಲಿ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಪ್ರಯತ್ನ ಎಲ್ಲಿದೆ? (ಇನ್ನೋರ್ವ ಶಿಷ್ಯನ ಪ್ರಶ್ನೆ).

ಹೌದು, ಜನರು ತಮ್ಮ ಸೋಮಾರಿತನದಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಹೇಳುವುದನ್ನು ಇದನ್ನೇ! ಆದರೆ ನೀವು ಸೋಮಾರಿಯಾಗಿರದಿದ್ದರೆ, ನೀವು ಹಾಗೆ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ! (ನಗು)

ಪ್ರಶ್ನೆ: ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ಪ್ರಯತ್ನವೆಂದರೇನು?

ವ್ಯಕ್ತಿಗತವೆಂದು ಭಾವಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವು ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ವಿಭಕ್ತ ಪುರುಷನ ಅರಿವು ನಿಮಗಿದೆ. ನೀವು ದೇವರ ಅಂಶ ಮಾತ್ರವೆನ್ನುವ ಅನುಭವ ನಿಮಗಿದೆಯೇ? ಇಲ್ಲ! (ನಗು) ನೀನು ಮನೋಜನೆಂಬ ಭಾವನೆ ನಿನ್ನಲ್ಲಿರುವವರೆಗೆ ಮನೋಜನೇ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ನೀನು ಮನೋಜ ಎನ್ನುವ ಕಲ್ಪನೆಯಿಂದ ವಿಮುಕ್ತನಾದಾಗ ಅಲ್ಲಿರುವುದು ದೇವರಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೇನು ಅಲ್ಲ. ಆಗ ಸಹಜವಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವವನು ದೇವರೇ ಆಗಿದ್ದಾನೆ! ಆದರೆ ಮನೋಜನಿರುವವರೆಗೆ, ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಮನೋಜ.

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಆದರೆ ಮನೋಜನು ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಿದಾಗ, ಮನೋಜನಲ್ಲಿರುವ ದೇವರೆ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ!

ಇದ್ದರೂ ಇರಬಹುದು, ಆದರೆ ಮನೋಜನಿಗೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ! (ನಗು) ದೇವರಿರದಿದ್ದರೆ ಮನೋಜ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳ ಬಯಸುವೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ತಿಳಿಯುವ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಮನೋಜ ಇನ್ನೂ ಇಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ಆತ ತಾನೇ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ.

ಮನೋಜ: ನೀವು ಈ ವಿಷಯ ಈಗ ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ನನಗೆ ತಿಳಿಯಿತು, ಅದಕ್ಕೆ ...

(ಒಡನೆಯೆ ನಗು) ಆಹ್, ಹ್, ಹ್, ಹ್, ಹ್!. . . ಬೌದ್ಧಿಕ ಜ್ಞಾನ ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ವ್ಯಾಪಾರಿಕ(ವಾಸ್ತವಿಕ) ಅನುಭವವನ್ನು ನೀನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು...

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 6/225-226 - ಶ್ರೀಮಾತೆ

ಭಗವಂತನಡೆಗೆ ಮುಕ್ತೆ

... ಮುಕ್ತೆ ಎಂದರೆ, ಇತರೇ ಚಲನೆಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತವಾದ, ಭಗವಂತನಿಂದ ಬರಬಹುದಾದದ್ದನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಶ್ರೀಮಾತೆವರೆಡೆಗೆ ಹೊರಳುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಒಂದು ಹಂತವಾಗಿದೆ.

CWSA (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 29/105

ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಪ್ರಭಾವವು ಯಾವುದನ್ನೂ ತಿರಸ್ಕರಿಸದೆ ಅಥವಾ ಅವಳ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸದೆ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಅವರೆಡೆಗೆ ಹೊರಳುವುದೇ ಮುಕ್ತವಾಗಿರುವುದು ಅಥವಾ ಅನಾವೃತವಾಗಿರುವುದು. ಮನಸ್ಸು ತನ್ನ ಸ್ವಯಂ ಕಲ್ಪನೆಗಳಲ್ಲೇ ಆವೃತವಾಗಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಬೆಳಕು ಹಾಗೂ ಸತ್ಯವನ್ನು ಒಳತರಲು ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದರೆ, ಪ್ರಾಣವು ತನ್ನ ಬಯಕೆಗಳಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಪ್ರಭಾವವು ತರುವಂಥ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಪ್ರಚೋದನೆಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದರೆ, ಭೌತಿಕವು ತನ್ನ ಬಯಕೆಗಳಲ್ಲಿ,

ಅಭ್ಯಾಸಗಳಲ್ಲಿ, ಮತ್ತು ಜಡತ್ವದಲ್ಲಿ ಆವೃತವಾದರೆ ಮತ್ತು ಬೆಳಕು ಹಾಗೂ ಶಕ್ತಿಗಳು ಅದನ್ನು(ಭೌತಿಕವನ್ನು) ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಲು ಅನುಮತಿಸದಿದ್ದರೆ, ಆಗ ನಾವು ಮುಕ್ತವಾಗಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಕೃಪೆಗೆ ತೆರದುಕೊಂಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಅರ್ಥ.

ಎಲ್ಲ ಚಲನೆಗಳಲ್ಲಿ/ಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ತಟಕ್ಕನೆ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನಾವೃತಗೊಳ್ಳುವುದು (ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು) ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪ್ರತಿ ಭಾಗದಲ್ಲಿ (ಮನಸ್ಸು, ಪ್ರಾಣ, ದೇಹ) ಒಂದು ಪ್ರಮುಖವಾದ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಇರಲೇಬೇಕು ಮತ್ತು ಪ್ರತಿ ಭಾಗದಲ್ಲೂ (ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ) ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಕಾರ್ಯಶೀಲತೆಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಪ್ರವೇಶಕೊಡಲು ಒಂದು ಪ್ರಬಲವಾದ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ಅಥವಾ ಬಯಕೆ ಇರಲೇಬೇಕು, ಆಗ ಉಳಿದದ್ದು ಹಂತಹಂತವಾಗಿ ಮಾಡಲ್ಪಡುವುದು.

CWSA (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 32/151

ಯಾವಾಗಲೂ ದೈವೀ ಶಕ್ತಿಯ ಸ್ಪರ್ಶದಲ್ಲಿ ಇರಿ. ಆ ದೈವೀ ಶಕ್ತಿಯ ಸ್ಪರ್ಶದಲ್ಲಿರುವುದು ಮತ್ತು ಅದು ತನ್ನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಲು ಬಿಡುವುದು ನೀವು ಮಾಡುವ ಉತ್ತಮ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ; ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದ್ದಾಗ ಅದು ಕೆಳಗಣ (ನಿಮ್ಮ) ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಅವುಗಳನ್ನು ಶುದ್ಧಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ; ಬೇರೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ನಿಮ್ಮಿಂದ ಹೊರತೆಗೆದು ಅಲ್ಲಿ ತನ್ನ (ಉನ್ನತ) ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ತುಂಬುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವ ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡುವ ನೇತೃತ್ವ ವಹಿಸಿದರೆ, ದೈವೀ ಶಕ್ತಿಯ ಸ್ಪರ್ಶವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವಿರಿ ಆಗ ನಿಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಗಳು ತಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾವು ಕಾರ್ಯಗತವಾಗುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಗೊಂದಲ ಹಾಗೂ ತಪ್ಪು ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತವೆ.

CWSA (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 29/189

ಮುಕ್ತತೆ ಎನ್ನುವುದು, ಬಯಕೆ ಹಾಗೂ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯಿಂದ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನು ಸಂಭವಿಸುವ ಒಂದು ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ.

CWSA (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 29/105

ಆ ಭಗವಂತನಿಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ನಾವು ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಅತ್ಯತ್ತಮ ಮಾರ್ಗವೆಂದರೆ ಶರಣಾಗತಿ; ಆದರೆ ಒಂದು ಹಂತದವರೆಗೆ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ನಿಶ್ಚಲತೆ ಸಹಾಯಕವಾಗಬಲ್ಲವು; ಶರಣಾಗತಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದಲ್ಲಿ.

CWSA (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 29/106

ನಿರಂತರವಾಗಿ (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರನ್ನು) ಸ್ಮರಿಸುವುದರಿಂದ ಪೂರ್ಣ ಮುಕ್ತೆಗೆ ಜೀವನನ್ನು ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

CWSA (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 32/167

ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರಿಗೆ ನಾವು ಮುಕ್ತವಾಗಿರಬೇಕೆಂದರೆ, ಯಾವಾಗಲೂ ಶಾಂತವಾಗಿ, ಆನಂದವಾಗಿ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದಿರಬೇಕು. ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಶಕ್ತಿಯು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು, ನಿಮಗೆ ದಾರಿ ತೋರಲು, ನಿಮಗೆ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕರುಣಿಸಲು, ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಆನಂದವನ್ನು ನಿಮಗೆ ನೀಡಲು ನೀವು ಚಂಚಲವಾಗಿರಬಾರದು, ನೊಂದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು ಅಥವಾ ನಿರಾಶರಾಗಬಾರದು. ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವು ಮುಕ್ತವಾಗಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಿರಂತರಗಾಗಿ ಬಯಸಿರಿ, ಮುಂದೆ ಅದನ್ನು ನೀವು ಸಾಧಿಸಬಹುದು.

CWSA (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 32/151

ನಿಮಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ, ಯಾವುದೇ ಪ್ರಯತ್ನವಿಲ್ಲದೆ ಶಕ್ತಿಯು ಪರಿಣಾಮ-ಕಾರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಹುದೆನ್ನುವುದು ಸತ್ಯ. ಅದರ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಅದು ಬೇಡುವುದು ಜೀವನ ಸಮ್ಮತಿಯನ್ನು, ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನಲ್ಲ.

CWSA (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 31/721

ಯಾವ ಗೊಡವೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ನಾವು ನಮ್ಮ ಸೀಮಿತ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಕ್ಕಿಂತ ಉನ್ನತವಾದುದಕ್ಕೆ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಆಗ ಆ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನವು ಮಾತ್ರ ಉಪಯೋಗವಾಗಬಹುದು - ಈ ಕಲ್ಪನೆ ಯೋಗದಲ್ಲಿದೆ.

CWSA (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 29/108

ಇಲ್ಲಿ ಉದ್ದೇಶವಿರುವುದು ಪರಿವರ್ತನೆ; ಆದರೆ ಒಬ್ಬ ಯೋಗಿ, ಸನ್ಯಾಸಿ ಅಥವಾ ತಪಸ್ವಿಯಾಗುವುದಲ್ಲ. ಈ ಪರಿವರ್ತನೆಯನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಸ್ವ-ಶಕ್ತಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನದಾದ ಅನಂತವಾದ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಮಾತ್ರ ಮಾಡಬಹುದು; ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಕರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಗುವಿನಂತೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಪರಿವರ್ತನೆಯನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು.

CWSA (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 32/143 - ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

ಮುಕ್ತ ಹೇಗೆ ಬರುತ್ತದೆ

ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲು ನಿನಗದು ಬೇಕೆನ್ನಿಸಬೇಕು.

ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ ಸಂಗತಿ. ಅನುಗ್ರಹವಿಲ್ಲದೆ ನಿಮ್ಮ ಅಸಹಾಯಕತೆಯ ಅರಿವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ಆಂತರಿಕ ನಮ್ಮತೆ ಕೊಂಚ ಇರಬೇಕು. ಅದಿಲ್ಲದೆ ನೀವು ಅಪೂರ್ಣ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಹೀನ. ಆರಂಭ ಮಾಡಲು ಬೇಕಾಗಿರುವ ಮೊದಲ ಸಂಗತಿ ಇದಾಗಿದೆ.

ನಾವು ಹೊಂದುವಂಥ ಒಂದು ಅನುಭವವು ಇದಾಗಿದೆ. ಏನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಜನರೂ ಸಹ ತಾವು ಬಹಳೇ ತೊಂದರೆಯ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡಾಗ ಅಥವಾ ಪರಿಹರಿಸಲೇಬೇಕಾದ ಒಂದು ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅಥವಾ, ನಾನು ಈಗ ತಾನೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಒಂದು ಪ್ರಚೋದನೆಯನ್ನು ಜಯಿಸಲೇ ಬೇಕಾದಾಗ ಅಥವಾ ಅವುಗಳನ್ನು ಯಾವುದೋ ಸಂಗತಿಯು ತೊಂದರೆಗೇಡು ಮಾಡಿದಾಗ ... ಆಗ ಈ ಜನರು ತಾವು ಕಳೆದು ಹೋಗಿದ್ದೇವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಆಗ ಇದು ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ; ಅವರೊಳಗಡೆ ಕರೆ ಎನ್ನುವಂಥದೊಂದು ಏನೋ ಇರುತ್ತದೆ, ನಾವು ಮಾಡದ್ದನ್ನು ಮಾಡುವಂಥ ಸಂಗತಿಗೆ ಒಂದು ಕರೆ. ಏನೋ ಒಂದನ್ನು ಮಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿರುವುದಕ್ಕೆ (ಆದರೆ ನಾವು ಮಾಡಲಾರದ) ಸಂಗತಿಗಾಗಿ ನಾವು ಹಂಬಲಿಸಬೇಕು.

ಆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಅನುಗ್ರಹವು ಮಾತ್ರ ಮಾಡಬಹುದೆಂಬ ಅರಿವಾದಾಗ, ನೀವಿರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಅನುಗ್ರಹವು ಮಾತ್ರ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹೊರತರಬಹುದು, ಆ ಅನುಗ್ರಹವು ಒಂದು ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಮತ್ತು ಆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಹೊರಬರಲು ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ನೀಡಬಹುದು, ಆಗ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಸಹಜವಾಗಿ ಒಂದು ತೀವ್ರವಾದ

ಹಂಬಲವು ಜಾಗೃತವಾಗುತ್ತದೆ, ತೆರೆಯುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿವರ್ತನೆಗೊಳ್ಳುವಂಥ ಒಂದು ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಜಾಗೃತವಾಗುತ್ತದೆ. ನೀವು ಕೂಗಿದಾಗ, ಬಯಸಿದಾಗ, ಮತ್ತು ಉತ್ತರವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಆಶಿಸಿದಾಗ, ಅತಿ ಸಹಜವಾಗಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವು ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುವಿರಿ.

ನಂತರದಲ್ಲಿ, - ನೀವು ಇದಕ್ಕೆ (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ತಮ್ಮ ಬೆರಳನ್ನು ತಮ್ಮ ತುಟಿಯ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಅಂದರೆ ಮೌನಕ್ಕೆ) ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಾಳಜಿಯನ್ನು ನೀಡಬೇಕು - ಅನುಗ್ರಹವು ನಿಮಗೆ ಉತ್ತರಿಸುತ್ತದೆ, ಅನುಗ್ರಹವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ತೊಂದರೆಯಿಂದ ಪಾರು ಮಾಡುತ್ತದೆ, ಅನುಗ್ರಹವು ನಿಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಪರಿಹಾರ ನೀಡುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ನಿಮ್ಮ ಕಷ್ಟದಿಂದ ಹೊರಬರಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಒಂದೊಮ್ಮೆ ನಿಮ್ಮ ತೊಂದರೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತವಾದಾಗ, ನಿಮ್ಮ ಕಷ್ಟದಿಂದ ಹೊರಬಂದಾಗ, ಅನುಗ್ರಹವು ಆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು, ಅದನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದು ನೀವು ಎಂದು ಭಾವಿಸಬಾರದು. ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ ಸಂಗತಿ. ಬಹಳಷ್ಟು ಜನರು ತಮ್ಮ ಕಷ್ಟಗಳಿಂದ ಹೊರಬಂದಾದ ಮೇಲೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, “ಆ ತೊಂದರೆ/ಕಷ್ಟದಿಂದ ಹೊರಬಂದಿದ್ದು ನನ್ನ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ, ಯಾರ ಸಹಾಯ ಹಸ್ತದಿಂದಲೂ ಅಲ್ಲ.”

ಜನರು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡಾಗ, ಅವರು ಅನುಗ್ರಹದ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಅವರು ಮುಂದೆ ಏನನ್ನೂ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯ ಆಂತರಿಕ ಮೂರ್ಖತನವನ್ನು ಬಿಡಬೇಕಾದರೆ ಮತ್ತು ನೀವು ಏನನ್ನೂ ಮಾಡಲಾರಿರಿ ಎನ್ನುವ ಅರಿವು ಬರಬೇಕಾದರೆ, ನಿಮಗೆ ಮೊತ್ತೊಮ್ಮೆ ಅತೀವ ನೋವು ಮತ್ತು ಭಯಂಕರ ಕಷ್ಟ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನೀವು ಬಲಹೀನರು, ಶಕ್ತಿಹೀನರು ಎನ್ನುವ ಭಾವ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಂದಾಗ, ಮೃದುತ್ವ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬರುವುದು ಹಾಗೂ ಭಗವಂತನ ಕೃಪೆಗೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುವಿರಿ. ಆದರೆ ನೀವು ಮಾಡುವುದೆಲ್ಲವೂ ನಿಮ್ಮ ಸ್ವ-ಜಾಣ್ಮೆ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಸ್ವ-ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ ಎಂದುಕೊಂಡಾಗ, ನೀವು ಒಂದೇ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಮುಚ್ಚುವುದಿಲ್ಲ, ಒಂದಾದ ನಂತರ ಬಹಳಷ್ಟು ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚುವಿರಿ, ಮುಚ್ಚಿ ಚಿಲಕ ಹಾಕುವಿರಿ. ಯಾರೂ ಪ್ರವೇಶಿಸದ ಕೋಟೆಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವು ಕೈದು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಿರಿ. ಅದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಹಿನ್ನೆಡೆಯಾಗಿದೆ: ನಾವದನ್ನು ಬಲು ಬೇಗನೆ ಮರೆಯುತ್ತೇವೆ. ಬಹಳ ಸಹಜವಾಗಿ ನಾವು ನಮ್ಮ ಸ್ವ-ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ತೃಪ್ತರಾಗುತ್ತೇವೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಆದರೆ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರೆ, ನಾವು ಬಲಹೀನರೆಂದು ಭಾವಿಸುವಾಗಲೂ ಸಹ, ತಾನು ಬಲಿಷ್ಠನೆಂದು ನಂಬುವಂಥ ಏನೋ ಒಂದಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ?

ಆಹ್, ಹೌದು, ಆಹ್, ಹೌದು! ಆಹ್, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕರಾಗಿರುವುದು ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟ. ... ಅದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಮೇಲಿನ ಹೊಡೆತಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಭಯಂಕರವಾಗಿರುತ್ತವೆ, ಯಾಕೆಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಮೂರ್ಖತನವನ್ನು ಚೂರು ಮಾಡುವುದು ಅದು ಮಾತ್ರ. ಅನಾಹುತಗಳಿಗೆ ಇದೊಂದು ಸಮರ್ಥನೆಯಾಗಿದೆ. ನಿವೊಂದು ಅತೀವ ಯಾತನಾಮಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಮಾತ್ರ ಮತ್ತು ಯಾವುದೋ ಸಂಗತಿಯು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಆಳವಾಗಿ ಬಾಧಿಸಿದಾಗ ನಿಮ್ಮ ಮೂರ್ಖತನವು ಕೊಂಚ ಕರಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಕೊಂಚ ಕರಗಿ ಹೋದ ಮೇಲೆಯೂ, ಒಳಗಡೆ ಕರಗದೆ ಇರುವುದು ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಉಳಿದು ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದು ಬಹು ಕಾಲದವರೆಗೆ ಇರುತ್ತದೆ... ನಾವು ಅಸಮರ್ಥರು, ನಾವು ಏನೂ ಅಲ್ಲ, ನಾವೇನೂ ಮಾಡಲಾರೆವು, ನಾವು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಲ್ಲ, ದೈವೀ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಹಾಗೂ ಕೃಪೆ ಇಲ್ಲದಿರುವ ವಸ್ತುವಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ನಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಎಷ್ಟು ಹೊಡೆತಗಳು ಬೇಕಾಗುತ್ತವೆ. ಇದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಾಕ್ಷಣ ಎಲ್ಲ ತೊಂದರೆಗಳು ಮಾಯವಾಗುತ್ತವೆ. ಅದನ್ನು ನಾವು ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಾಗ ಮತ್ತು ವಿರೋಧ ಮಾಡುವುದು ಏನೂ ಇಲ್ಲದಾಗ... ಆದರೆ ಆ ಕ್ಷಣದವರೆಗೆ... ಬಹಳೇ ಸಮಯ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 6/322-24 - ಶ್ರೀಮಾತೆ

ಗ್ರಹಿಕೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕು

ಮುಕ್ತತೆ ಎಂದರೆ ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ ಶಕ್ತಿ ಹಾಗೂ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಬಳಸುವುದಾಗಿದೆ; ಮುಕ್ತತೆ ಎಂದರೆ ಪ್ರಜ್ಞೆಯೊಂದಿಗೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿರುವ ಅಭಿಪ್ರೇಯಾಗಿದೆ; ಮುಕ್ತತೆ ಎಂದರೆ ಶಕ್ತಿ ಹಾಗೂ ಪ್ರಜ್ಞೆಗಳೆರಡೂ ಯಾವಾಗಲೂ ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗಿವೆ, ನಿಮ್ಮ ಸುತ್ತಲೂ ಇವೆ, ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿವೆ ಎನ್ನುವ ನಂಬಿಕೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಏನೂ ನಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡುವುದು ನೀವು ಮಾತ್ರ.

ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಹಾಗೂ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಂಥ ಪ್ರಜ್ಞೆಗೆ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಪ್ರಶಾಂತವಾಗಿರಿ ಹಾಗೂ ಶಾಂತವಾಗಿರಿ.

*

ನಿಮ್ಮ ಈ ಹಿಂದಿನ ಪತ್ರಕ್ಕೆ ನಾನು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿದ್ದೇನೆ: “ಪ್ರೀತಿಗೆ ಹಾಗೂ ಬೆಳಕಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳಿ.” ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಉನ್ನತಕ್ಕೆ ಏರಿ, ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸಿ, ಬೆಳಕಿಗೆ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳಿ - ಎಲ್ಲ ಭಿನ್ನತೆಗಳು ಮಾಯವಾಗುವವು. ಜಗತ್ತು ಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡುವಷ್ಟು ನೀವು ಹೆಚ್ಚು ವಿಶಾಲ ಹಾಗೂ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಬೇಕು.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 14/151-52

ಪ್ರಶ್ನೆ: ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರೆ, ನಾನೇನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾನು ನಿಮಗೆ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ, ಆದರೆ ಹಾಗಾಗದಂತೆ ಏನೋ ಒಂದು ತಡೆಯುತ್ತದೆ.

ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಮಗುವೆ, ನಿನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ನನ್ನಿಚ್ಛೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ನೀನು ಇನ್ನೂ ಮಾಡದಿರುವುದರಿಂದ ನೀನು ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದರ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ನೀನು ತಿಳಿದಾಕ್ಷಣ ಎಲ್ಲವೂ ಸುಲಭವಾಗುತ್ತದೆ - ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ನೀನು ಬೇಡುವಂಥ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ನೀನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವಿ.

ಈ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಈ ಅಭಿಪ್ರೇಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಯಾವಾಗಲೂ ನಿನ್ನೊಂದಿಗಿದ್ದೇನೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 16/156

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಎಲ್ಲವನ್ನು ಕೊಡಲು ನಿಮ್ಮ ಕೈಗಳು ತೆರೆದುಕೊಂಡಿವೆ, ಆದರೆ ಅದರ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಭಾಗವನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಾನು ಸ್ವೀಕರಿಸಬಲ್ಲೆ, ಯಾಕೆಂದರೆ ಅದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ.

ಇದು ಯಾತನೆ ಪಡುವಂಥ ಜಗತ್ತಿನ ಒಂದು ಖಚಿತವಾದ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವಾಗಿದೆ, ಯಾಕೆಂದರೆ ಜಗತ್ತೂ ಸಹ ಸ್ವೀಕರಿಸುವಷ್ಟು ಶಕ್ತವಾಗಿಲ್ಲ. ಒಂದೊಮ್ಮೆ ಅದು ದೇವರ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಮುಕ್ತವಾದರೆ ಅದು ಸೌಂದರ್ಯದಿಂದ ತುಂಬಬಹುದು.

ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೊಂದು ಉಪಾಯವಿದೆ.

ಅದು, ಪ್ರಮಾಣಿಕ ಮತ್ತು ನಿರಂತರ ಅಭಿಷೇ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 16/365

ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿ ಯಾವಾಗಲೂ ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗಿದೆ; ಆಗಲೂ ಅದು ನಿಮ್ಮ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬರದಿರಲು ಕಾರಣ, ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ನೀವು ಶಕ್ತರಾಗಿಲ್ಲ, ನಿಮ್ಮ ಗ್ರಹಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕೊರತೆ ಇದೆ, ಅದನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು; ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವು ಮುಕ್ತವಾಗಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಮ್ಮನ್ನು ನಾವು ಅರ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಾಗ, ನಾವು ಅನಾವೃತಗೊಳ್ಳುವೆವು. ಖಚಿತವಾಗಿ, ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ, ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ದೈವೀ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ನಿಮ್ಮಡೆಗೆ ಸೆಳೆಯಲು ನೀವು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವಿರಿ. ಈ ವಿಧಾನ ಉತ್ತಮವಾದುದಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರವಿಲ್ಲದೆ, ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಏನನ್ನೂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸದೆ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವು ಸಮರ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ, ಆಗ ದೈವೀ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ನೀವು ಶಕ್ತರಾಗುವಿರಿ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 14/155

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

ದೇವರೆದುರಿನ ದೈನ್ಯತೆಯು ನಿಜವಾದ ದೈನ್ಯತೆಯಾಗಿದೆ. ನಾವೇನೂ ಅಲ್ಲ, ನಾವೇನೂ ಮಾಡಲಾರೆವು, ದೇವರಿಲ್ಲದೆ ಏನನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಾರೆವು (ನಾವು ಎಷ್ಟೆ ಅಸಾಧಾರಣ ಬುದ್ಧಿವಂತರು ಮತ್ತು ಶಕ್ತರಾಗಿದ್ದಾಗಲೂ) ಎನ್ನುವುದು ನಿಖರವಾದ ಭಾವನೆಯಾಗಿದೆ. ದೈವೀ ಪ್ರಜ್ಞೆಗೆ ಹೋಲಿಸಿದಾಗ ಇದು ಏನೂ ಅಲ್ಲ, ಈ ಭಾವನೆಯು ಯಾವಾಗಲೂ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರಬೇಕು. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಆಗ ಸ್ವೀಕೃತಿಯ ಮನೋಭಾವ ಯಾವಾಗಲೂ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ - ದೇವರಿಗೆ ವಿರೋಧವಾದ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅಡಂಬರಗಳನ್ನು ಇರಿಸದಂಥ ಒಂದು ನಮ್ಮ ಗ್ರಹಿಕೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 5/46

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರೊಡನೆ ಸಾಧಕನ ಸಂಭಾಷಣೆ

ಒಂದು ದಿನ ನಾನು ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರನ್ನು ಹೀಗೆ ಕೇಳಿದೆ, “ನಾನು ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಲಿದ್ದೇನೆ, ಆದರೆ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಯೋಗವನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಸ್ಪಷ್ಟತೆ ನನಗಿಲ್ಲ. ನಾನು ಎಲ್ಲ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದಿದ್ದೇನೆ ಮತ್ತು ಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೇನೆ, ಆದರೆ ನಾನೆಷ್ಟು ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಿದ್ದೇನೆ ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಖಚಿತತೆ ನನಗಿಲ್ಲ.” ನನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡೆ.

“ನೀನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದೆಲ್ಲವೂ ತಪ್ಪು” ಎಂದು ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ಹೇಳಿದರು.

“ಹಾಗಾದರೆ ನಾನೇನು ಮಾಡಬೇಕು?” ನಾನು ಕೇಳಿದೆ.

ಅವರು ಹೇಳಿದರು, “ನಿನಗಾಗಿ ಯೋಗವನ್ನು ನಾನು ಮಾಡುವೆ.” ನನಗೆ ರೋಮಾಂಚನವಾಯಿತು.

ಆಗ ನಾನು ಕೇಳಿದೆ, “ನಾನೇನು ಮಾಡಬೇಕು?”

“ನಿನ್ನನ್ನು ನೀನು ನನಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊ, ಯೋಗವನ್ನು ನಿನಗಾಗಿ ನಾನು ಮಾಡುವೆ,” ಅವರು ಹೇಳಿದರು.

“ಹೇಗೆ...?” ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳಿದೆ. ಆಗ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ಕೇಳಿದರು “ನೀನು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿಯೂ ಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆ?”

“ಹೌದು, ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಶ್ರೀಮಾತೆ”, ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸಿದೆ.

ಆಗ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ಕೇಳಿದರು, “ನೀನು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಯಾವಾಗ ಎಳುತ್ತಿ ಮತ್ತು ಎದ್ದ ನಂತರ ನಿನ್ನ ಮೊದಲ ಕೆಲಸವೇನು?”

“ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಉಜ್ಜುತ್ತೇನೆ” ನಾನು ಉತ್ತರಿಸಿದೆ, “ನಿನ್ನ ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಉಜ್ಜುತ್ತೀ?” ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ಕೇಳಿದರು.

ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು, “ಹೇಗೆಂದರೆ?! ಬೇರೆಯವರು ಮಾಡುವಂತೆ.”

ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ಹೇಳಿದರು, “ನೀನದನ್ನು ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ.” ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ, ನೀನು ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಉಜ್ಜುವಾಗ ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸು, ನಾನೇ ನಿನ್ನ ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಉಜ್ಜುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದು ಯೋಚಿಸು.”

“ಅಥವಾ ನಿನ್ನ ಮುಖವನ್ನು ತೊಳೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ, ಅದನ್ನು ನಾನು ಮಾಡುತ್ತದ್ದೇನೆಂದು ಭಾವಿಸು, ಅಥವಾ ನೀನು ಊಟವನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ನಾನು ನಿನ್ನ ಜೊತೆಗೆ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದು ಭಾವಿಸು, ನಿನ್ನ ಆಹಾರವನ್ನು ನಾನು ನಿನ್ನೊಂದಿಗೆ ಆನಂದಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದು ಭಾವಿಸು.”

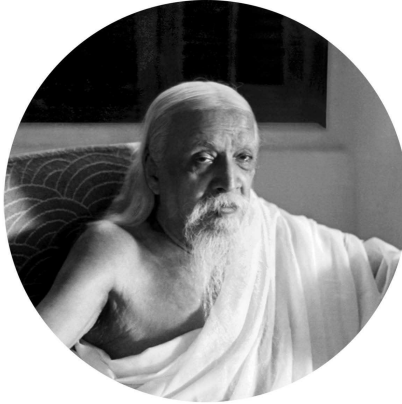
“ನೀನು ಮಲಗುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಜಾಗೃತವಾಗಿರಬೇಕು. ನೀನು ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಮಾಡುವೆ, ಆಗ ನೀನು ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನಿದ್ರೆಯನ್ನು ಮಾಡುವೆ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ನಿನ್ನ ದಿನಚರಿಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದಾಗ, ಆ ದಿನವು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಆರಂಭವಾಗುವುದು.”

(ಮೂಲ: ಉದರ್, ಶ್ರೀಮಾತೆಯ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು, ಪುಟ 141)

ನಿವೇನೆ ಮಾಡಿ, ಯಾವಾಗಲೂ ಭಗವಂತನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿರಿ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 14/10

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ, ಸಾಧನೆಯು, ಗುರುವಿಗೆ ಅಥವಾ ಆ ಭಗವಂತನಿಗೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಗತಿಶೀಲ ಶರಣಾಗತಿಯನ್ನು (ಆಂತರಿಕ ಶರಣಾಗತಿ ಮತ್ತು ಅದರ ಮೇಲೆ ಆಧರಿಸಿದ ಬಾಹ್ಯ ಶರಣಾಗತಿಯೂ ಸಹ) ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ; ಧ್ಯಾನ, ಏಕಾಗ್ರತೆ, ಕಾರ್ಯ, ಸೇವೆ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳು ಆ ಉನ್ನತವಾದ ಶಕ್ತಿಯ ಕರಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ನಾವು ಅರ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬೇಕಾಗುತ್ತವೆ.

ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರನ್ನು ಅವರ ಸ್ವಭಾವ ಹಾಗೂ ಅವರು ಅಗತ್ಯತೆಯ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮತ್ತು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಗತ್ಯವಿದ್ದಾಗ ಅವರು ಮಧ್ಯೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಸಾಧಕನು ತನ್ನ ಸಾಧನಾ ಪಥದಲ್ಲಿನ ಸಂಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ತಡೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಶಕ್ತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಹಾತೊರೆಯುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಆತ್ಮಕ್ಕಾಗಿ ತಮ್ಮೆಲ್ಲ ಪ್ರೀತಿ, ಶಾಂತಿ, ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಂದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಲು ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ಲಭ್ಯವಿರುತ್ತಾರೆ.

CWSA (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 32/232 - ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

ವ್ಯಕ್ತಿನಿಷ್ಠ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ದೇವನಿಷ್ಠ ಮನೋಭಾವದಡೆಗೆ

(ದೇವರನ್ನು ನಿನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಜೀವಂತ ಕೇಂದ್ರವನ್ನಾಗಿಸಿಕೊ)

... ಸಾಧನೆಯ ಮೊದಲ ಹಂತಗಳು, ಬಹುತೇಕ ಜನರೊಂದಿಗೆ, ವ್ಯಕ್ತಿನಿಷ್ಠವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಒಬ್ಬರ ಸ್ವ-ಸಾಧನೆ, ಸ್ವ-ಪ್ರಯತ್ನ, ಸ್ವ-ಪ್ರಗತಿ, ಪರಿಪೂರ್ಣತೆ, ಸಿದ್ಧಿ, ಇವುಗಳೇ ಮುಖ್ಯ ಕಲ್ಪನೆಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಇದು ಬಹಳಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಅನಿವಾರ್ಯ, ಈ ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ಪ್ರಯತ್ನವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ತರಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಇಚ್ಛೆ ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚುವಿಕೆಯು ಅಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ವ್ಯಕ್ತಿನಿಷ್ಠ ಮನೋಭಾವವು ದೇವನಿಷ್ಠ ಮನೋಭಾವವಾಗಿ ಬದಲಾಗುವವರೆಗೆ, ಅದು ದೈವೀ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ, ಈ ದೇಹದಲ್ಲಿನ ಅದರ ಬಯಕೆಯ ಹಾಗೂ ಅದರ ಸಾಧನದ ಪ್ರಗತಿ, ಪರಿಪೂರ್ಣತೆ, ಸಿದ್ಧಿ ಆಗುವವರೆಗೆ, ಇವಾವುಗಳೂ (ಬೆಳವಣಿಗೆ, ಪರಿಪೂರ್ಣತೆ ಅಥವಾ ಸಿದ್ಧಿ) ಪೂರ್ಣಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಅಮಿಶ್ರಿತ ನಂಬಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬರಲಾರವು. ಈ ಸಂಗತಿಗಳು ಅಪ್ರಧಾನವಾದಾಗ ಮಾತ್ರ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಹುದು, ಮತ್ತು ದೇವರಿಗಾಗಿ ಭಕ್ತಿ, ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ, ಬಯಕೆಯಲ್ಲಿ, ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಏಕತೆಯು ಏಕಮಾತ್ರ ಉದ್ದೇಶವಾದಾಗ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಹುದು. ಆಗ ಉಳಿಯುವುದು ದೈವೀ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ದೈವೀ ಬಯಕೆಯು ನೆರವೇರಿಕೆಯಾಗುವುದು ಮಾತ್ರ.

CWSA (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 31/229

ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ, ಅವನ ಸಾಮೀಪ್ಯವನ್ನು ಸರಳ ಹಾಗೂ ನೇರ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಏಕೆ ಹೊಂದಬಾರದು? ಸರಳ ಮಾರ್ಗವೆಂದರೆ ನಂಬಿಕೆ/ಭರವಸೆಯ ಮಾರ್ಗ. ನೀವು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರೆ, ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಆಲಿಸುವುದು ನಂಬಿಕೆ. ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಬರಲು ಸಮಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ನೀವು ಆತನಿಗೆ ಗೊತ್ತೆಂದು ಮತ್ತು ಆತ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ನಂಬಿರಿ ಮತ್ತು ಉತ್ತರ ಕೊಡಲು ಸಮಯವನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಅವನು ಜಾಣನೆಂದು ನಂಬಿರಿ. ಏತನ್ಮಧ್ಯೆ, ಅವನು ಬರುವಾಗ, ಕಲ್ಲು ಮೇಲೆ ಕಾಲಿಟ್ಟು ಎಡವದಂತೆ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛಗೊಳಿಸಿರಿ. ಇದು ನನ್ನ ಸಲಹೆ. ಎಲ್ಲ ಮನುಷ್ಯರ ಕಷ್ಟ-ಕೋಟಲೆಗಳು ನನಗೆ ಗೊತ್ತು ಮತ್ತು ಅವುಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರವೂ ಗೊತ್ತು. ಪ್ರಯಾಸ ಮತ್ತು ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವಂಥ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು/ವಿಧಾನಗಳನ್ನು (ನಂಬಿಕೆ, ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಹಾಗೂ ಸರಳವಾದ ಭರವಸೆ ಮತ್ತು ಆಧಾರ) ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿ ಎಂದು ನಾನು ಒತ್ತಾಯಿಸುತ್ತೇನೆ.

CWSA (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 29/487 - ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಿನ ಪ್ರಮಾಣಿತ ವಿಧಾನಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ

ಪ್ರಜ್ಞೆಯುಳ್ಳ ಜೀವನದ ಒಂದು ನಿಯಮ - ಆತ್ಮನ, ದೈವೀ ಪುರುಷನ ಬಯಕೆಯ ಸ್ವ-ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಆ ಬಯಕೆ, ಆ ಸ್ವ-ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯು ಅತ್ಯಂತ ಸರಳತೆಯ ಮುಖಾಂತರ ಅಥವಾ ಅತ್ಯಂತ ಸಂಕೀರ್ಣತೆಯ ಮುಖಾಂತರ ಅಥವಾ ಇವೆರಡರ ಸಮತೋಲನದಲ್ಲಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಗೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆತ್ಮನ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ, ಸೌಂದರ್ಯ ಹಾಗೂ ಸಮಗ್ರತೆ, ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲಿನ ಗುಪ್ತವಾದ ಮಧುರತೆ ಹಾಗೂ ನಗು, ಜೀವನದ ಹೊಳಪು ಹಾಗೂ ಉಲ್ಲಾಸಗಳ ಮುಖಾಂತರವೂ ಆಗಬಹುದು. ಎಲ್ಲಾ ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಕೃತಿಯ ನಿಯಮವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವ ಆತ್ಮವು ಜೀವನದ ಚೌಕಟ್ಟನ್ನು ಮತ್ತು ಅದರ ವಿವರ ಮತ್ತು ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ಒಂದೇ ಮೃದುವಾದ ತತ್ವ ಇರುತ್ತದೆ; ಒಂದು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಿನ ಪ್ರಮಾಣೀಕರಣವು, ಮನಸ್ಸಿನ ವಸ್ತುಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಎಷ್ಟೇ ಅಗತ್ಯವಿದ್ದರೂ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನದ ನಿಯಮವಾಗಲಾರದು. ಒಂದು ಅಂತರ್ನಿಹಿತ ಏಕತೆಯ

ಮೇಲೆ ಆಧರಿಸಿದ ಸ್ವ-ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯ ಒಂದು ಶ್ರೇಷ್ಠ ವೈವಿಧ್ಯತೆ ಹಾಗೂ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವು ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳಬಹುದು.

WSA (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 21/1104 - ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

ಓ ಪ್ರಭುವೆ!

ಓ ಪ್ರಭುವೆ, ಎಲ್ಲ ಪ್ರೀತಿಯ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ಬೆಳಕಿನ ಮೂಲ ನೀನು, ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ ಆದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮತ್ತು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳಬಲ್ಲ ಪ್ರಭುವೆ, ನಾವು ಗ್ರಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ ಆದರೆ ಆಳವಾದ ಮೌನದಲ್ಲಿ ಸಮೀಪಿಸಬಲ್ಲ ಪ್ರಭುವೆ....

ಎಲ್ಲಾ ದುಃಖಗಳನ್ನು ಶಮನಗೊಳಿಸುವ ನಿಜವಾದ ಪ್ರೀತಿಯು ಹುಟ್ಟಿಲಿ; ನಿಜವಾದ ಶಕ್ತಿಯು ನೆಲೆಸಿರುವಲ್ಲಿ ಬದಲಾಗದ ಶಾಂತಿಯು ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಲಿ; ಎಲ್ಲ ಅಂಧಕಾರವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ನಮಗೆ ನೀಡು....

ಅನಂತ ಆಳದಿಂದ ಈ ಬಾಹ್ಯ ದೇಹದವರೆಗೆ, ಅದರ ಚಿಕ್ಕ ಅಂಶಗಳಲ್ಲಿ, ಪ್ರಭುವೆ ನೀನು ಚಲಿಸುವಿ, ವಾಸಿಸುವಿ ಮತ್ತು ಮಿಡಿಯುವಿ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಚಲನಶೀಲಗೊಳಿಸುವಿ, ಮತ್ತು ಅಖಂಡ ಪುರುಷನು (ಜೀವನು) ಈಗ ಒಂದು ರಾಶಿಯಾಗಿದೆ (ಮುದ್ದೆಯಾಗಿದೆ), ಅನಂತವಾಗಿ ಅಸಂಖ್ಯ ಆದರೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸುಸಂಬಂಧವಾಗಿದೆ, ಒಂದು ದಿವ್ಯವಾದ ಸ್ಪಂದನದಿಂದ ಚೈತನ್ಯವಾಗಿದೆ: ಪ್ರಭುವೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 1/179 ಜೂನ್ 20, 1914

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ
'ಗೀತಾ ಪ್ರಬಂಧಗಳು'

- ಅನುವಾದ: ಚಾನ್ಸಿ

22

ಅಧ್ಯಾಯ - 19

ಸಮತ್ವ

ಜೀವನದಲ್ಲಿನ ನೋವು ಮತ್ತು ಬೇಡದ ವಿರೋಧಿ ಆಘಾತಗಳಿಂದ ಮನಸ್ಸು ಹಿಂದೆ ಸರಿಯುತ್ತದೆ. ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನೋಡುತ್ತದೆ. ಪ್ರಕೃತಿಯು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೀಡಿದ ಶಕ್ತಿದಾಯಕ ಕವಚದಂಥ ಆತ್ಮ ರಕ್ಷಣೆಯ ತತ್ವ ಅಂದರೆ ಜಿಗುಪ್ಸೆ, ದುರ್ಬಲ-ಗೊಳಿಸುವ ಅಥವಾ ತೀವ್ರ ಗಾಯಗೊಳಿಸುವ ಮನೋ ದೈಹಿಕ ಆಘಾತಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ಭೌತಿಕ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಭಾಗಗಳು ಆತ್ಮ-ಘಾತಕತನದ ಕಡೆಗೆ, ಆತ್ಮ-ಹಾನಿಯ ಕಡೆಗೆ ವಾಲಬಾರದೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಆ ಕವಚವನ್ನು ಪ್ರಕೃತಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಪ್ರಿಯವಾದ ಸ್ಪರ್ಶಗಳಿಂದ ಮಸ್ಸು ಮುದಗೊಳ್ಳುವುದು, ಇದು ಪ್ರಕೃತಿಯ ರಾಜಸಿನ ಆನಂದದ ಸಂಕೇತ. ಜೀವಿಯೊಳಗಿನ ಶಕ್ತಿಯು ತಾಮಸಿಕ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಾದ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯತೆ, ಜಡತೆಗಳನ್ನು ಗೆದ್ದು ಕಾರ್ಯ, ಚಟುವಟಿಕೆಗಳತ್ತ ಹೊರಳಬೇಕು, ಆಶೆ, ಬಯಕೆ, ಹೋರಾಟ, ಗೆಲುವು ಇವುಗಳಿಗಾಗಿ ಹಂಬಲಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಈ ಆಕರ್ಷಣೆಯ ಬಲದಿಂದ ಪ್ರಕೃತಿ ತನ್ನ ಸಾಧನೆಯ ದಾರಿಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಇದೇ ಏಕೈಕ ಉದ್ದೇಶ. ರಹಸ್ಯವಾಗಿರುವ ನಮ್ಮ ಆತ್ಮವು ಈ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ, ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ, ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ, ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿ, ನೋವಿನಲ್ಲಿ, ವಿರೋಧಿ ಶಕ್ತಿಗಳ ದಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಸಂತಸವನ್ನು, ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವುದು. ಈ ಸುಖವು, ಅಂದರೆ ದುಃಖದೊಳಗಿನ ಸುಖವು ಸ್ಮೃತಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಉಳಿದು, ಅದೇ ಪೂರ್ಣಸುಖವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆ ಹೊಂದುವುದುಂಟು. ಅಷ್ಟೇ ಏಕೆ, ದುಃಖ ಅನುಭವಿಸುವಾಗಲೂ ಸಹ ನೇಪಥ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಖದ ಕಲ್ಪನೆ ಇರುವುದು. ಕೆಲಸಲ ದುಃಖಿತ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತೀವ್ರ ಭಾವನೆಯ ಆಧಾರ ನೀಡಲೆಂದು ಈ ರಹಸ್ಯವಾದ ಆತ್ಮಸುಖವು ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲ್ವಾತಳಿಗೆ ಬರುವುದೂ ಉಂಟು. ಆದರೆ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಇರುವ ಗುಪ್ತ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ನಿಜವಾದ ಆಕರ್ಷಣೆ ಏನೆಂದರೆ ಸಮಗ್ರ ಜೀವನದಲ್ಲಿನ ಮಿಶ್ರ ಸುಖ ದುಃಖಗಳ ಅನುಭವವೇ ಆಗಿದೆ. ಜೀವನದಲ್ಲಿನ ಸಂಘರ್ಷದ, ಶೋಧನೆಯ ಚಟುವಟಿಕೆ ಮಾತ್ರ ನಿರಂತರ ನಡವೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ, ಕೆಟ್ಟ, ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಘಟನೆಗಳು ನಡವೇ

ಇರುತ್ತವೆ. ಜೀವನವು ಪ್ರಿಯ ಸಂಗತಿಗಳಂತೆಯೇ ಅಪ್ರಿಯ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನೂ ನೀಡುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಜೀವವು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲ ಘಟನೆಗಳಲ್ಲೂ ಅದು ಸಂತಸವನ್ನೇ ಅನುಭವಿಸುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮೊಳಗಿನ ರಾಜಸಿಕ, ವಾಸನಾ ಸತ್ತೆಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ನಿರಾಬಾಧದ ಸುಖವೇ ದೊರೆಯುತ್ತ ಹೋದರೆ, ಹೋರಾಟವಿಲ್ಲದೇ ಗೆಲುವು ದೊರೆಯುತ್ತ ಹೋದರೆ, ಆನಂದದ ನೆರಳಾದ- ದುಃಖದ ಯಾವುದೇ ವೇಶವಿಲ್ಲದೇ ಸದಾ ಆನಂದ ದೊರೆಯುತ್ತ ಹೋದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಸರ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಆಗುವುದು. ವಾಸನಾಮಯ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಈ ಭೌತಿಕ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆಯೇ ಸುಖ ದೊರೆಯಬಲ್ಲದು. ಬೆಳಕಿನ ಅರಿವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಕತ್ತಲೆಯ ಅನುಭವ, ಅರಿವು ಇರಬೇಕು, ತಾನೇ? ಅಂತೆಯೇ ವಾಸನಾಮಯ ಆತ್ಮವು ಸುಖವನ್ನರಿಸುತ್ತ ಅದರ ಸಾಪೇಕ್ಷ ತತ್ವೆಯಾದ ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ನೋಡುವುದು, ಆನಂದವನ್ನೂ ಕಾಣುವುದು, ಸುಖದುಃಖಗಳು ಸದಾ ಪರಸ್ಪರ ಸಾಪೇಕ್ಷ ಅನುಭವದಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಣಬಲ್ಲವು, ವಾಸನಾಮಯ ಸತ್ತೆಗೆ ನಮ್ಮ ದುಃಖ ದುಮ್ಮಾನಗಳಿಗಿಂತ ಸುಖದ ಬಯಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದರೂ ಸುಖದ ರುಚಿ ಹೆಚ್ಚು ಆಕರ್ಷಿಸುವುದು. ದುಃಖದ ಕೊನೆಗೆ ಇರುವ ಆನಂದವೇ ಹೆಚ್ಚು ಮುದ ನೀಡುವುದು. ದುಃಖದ ಅನುಭವವೇ ಆನಂದದ ಅನುಭವ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದು. ಇದೆಲ್ಲದರ ಸಾರಾಂಶ ಅರ್ಥವೇನೆಂದರೆ ಆತ್ಮವು ಗೊಂದಲ, ಅನುಮಾನ, ದ್ವಂದ್ವ ಅನಿಸಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೊನೆಗೆ ದುಃಖದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಆನಂದವನ್ನೇ ಅನುಭವಿಸುವುದು, ದ್ವಂದ್ವಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವವು ಪಡೆಯುವ ಆನಂದವೇ ನಿಜವಾಗಿ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸಿನ ಆನಂದದ ರಹಸ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಈ ಗೊಂದಲ, ಪರಿಪಾಟಲುಗಳಿಂದ ಮೇಲೆದ್ದು, ಶುದ್ಧವಾದ ಆತ್ಮಾನಂದದಲ್ಲಿ ಇರಲು ಜೀವವನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಿದ್ದೇ ಆದರೆ, ಅದು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿ ಜೀವವೇ ತನ್ನ ಸಮಸ್ತ ಬಲದೊಂದಿಗೆ ಮನಸ್ಸು ಎಂಥ ಕಠಿಣವಾದ ಸಂಘರ್ಷದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಸಂತಸವನ್ನೇ ಕಾಣುವಂತೆ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಸಫಲವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಆಧಾರವಾಗಿ ನಿಂತಿದೆ. ಆದರೆ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ, ನಿರ್ವ್ಹಂದ್ಯ ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿ ನೆಲೆ ನಿಲ್ಲಲು ಜೀವ ಸಮ್ಮತಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಅಂಥ ಆಹ್ವಾನವನ್ನು ಬಲವಾಗಿಯೇ ನಿರಾಕರಿಸುವುದು. ಅಂಥ ಪರಿಶುದ್ಧ, ನಿರ್ವ್ಹಂದ್ಯ ಆನಂದ ಇದ್ದೀತು, ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವೆಂಬ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಕೂಡ ಅದು ನಂಬುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಜೀವದ ವ್ಯಾಖ್ಯೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಅದು ಜೀವನವೇ ಅಲ್ಲ. ಅದು ಬದುಕಿನ ಅನೇಕ ಅಂಗಗಳ, ತನ್ನ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಪರಿಸರದ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲಿನ ಘಟನೆಗಳಲ್ಲಿನ ಸಾರವನ್ನು ಆನಂದಿಸಬೇಕು, ಅನ್ಯಥಾ ಅದೆಂಥ

ಬದುಕು? ಅನುಭವ ಕಹಿಯಾಗಿರಬಹುದು, ಅನಿಷ್ಟವಾಗಿರಬಹುದು ಆದರೆ ಅನುಭವ ಪಡೆಯದೇ ಹೋದರೆ ಅದೆಂಥ ಬದುಕು? ಪ್ರಯತ್ನ ತುಂಬ ಪರಿಶ್ರಮದ್ದೆನಿಸಬಹುದು, ಮೇಲಕ್ಕೆ ಏರುವುದಾದರೂ ಏಕೆ, ಇಲ್ಲೇ ಉಳಿದುಬಿಟ್ಟರಾಯಿತಲ್ಲ ಎಂದು ಅನುಸಬಹುದು, ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಹಿಂದೆ ಸರಿದೂ ಬಿಡಬಹುದು; ಆದರೆ ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಬದಲಾವಣೆ ಕಷ್ಟಕರವೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ವಾಸನಾಮಯ ಆತ್ಮವು ಬಯಸುವ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಪಡೆಯಲು ಮಾಡುವ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕಿಂತ ಕಠಿಣವಂತೂ ಖಂಡಿತ ಅಲ್ಲ. ಅಷ್ಟಕ್ಕೂ ಎಂಥ ಪ್ರಯತ್ನ, ನಶ್ವರ, ಈಗಿದ್ದು ಮುಂದಿನ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಾಗುವ ಕ್ಷುಲ್ಲಕ ವಸ್ತುಗಳಿಗಾಗಿ ಮಾಡುವ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕಿಂತ ತೀರ ಸುಲಭ. ಹಾಗಾದರೆ ಜೀವದ ಅಮನಸ್ಕತೆ, ಬೇಡದ ವರ್ತನೆ ಏಕೆ? ಅದರ ನಿಜವಾದ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ, ಅದು ತನ್ನದೇ ಆದ ಪ್ರಿಯ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮೇಲೆ ಏರಬೇಕಾಗಿದೆ, ಉನ್ನತ ಸ್ತರದ ಗಾಳಿಯನ್ನು ಉಸಿರಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದು ಜೀವಕ್ಕೆ ಬೇಡವಾದ ಸಾಹಸ. ವಾತಾವರಣವೇವೋ ಉನ್ನತವಿದ್ದಿರಬಹುದು, ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿನ ಕಠಿಣ ಹೇಗೋ ಏನೋ ಪ್ರಾಣಿಕೆ ತಿಳಿಯದು. ಅಲ್ಲಿರುವ ಆನಂದ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಗಾಳಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಅಂದಾಜಿಲ್ಲ. ಅಂತೆಯೇ ಅದು ತನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ 'ಜ್ಞಾತ' ಆನಂದದ ಉಪಭೋಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅಜ್ಞಾತ ಆನಂದದ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಲು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಧೈರ್ಯ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿನ, ಕೆಳಗಿನ ಸ್ತರದ ಸಂತೋಷ ದೋಷಪೂರ್ಣವಾಗಿದ್ದರೂ, ಕಶ್ಮಲಯುಕ್ತವಾಗಿದ್ದರೂ ಜೀವಕ್ಕೆ ಇದೇ ಪ್ರಿಯವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಂದು ಕೆಳ ಸ್ತರದ ಆನಂದ, ತೃಪ್ತಿ ಇವು ಅನಿಷ್ಟ, ಕೆಡಕು ಎಂದೇನೂ ತಿಳಿಯಬಾರದು, ಇದರಿಂದ ಯಾವ ಉಪಯೋಗವೂ ಇಲ್ಲವೆಂದೇನೂ ಭಾವಿಸಬಾರದು. ಇದು ಅವಶ್ಯವಾದ ಸ್ಥಿತಿ, ವಿಕಾಸದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಇದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಮತ್ತು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಬರಲೇಬೇಕಾದ ಹಂತ. ಮಾನವ ಸಹಜ ಪ್ರಕೃತಿಯು ತನ್ನ ತಾಮಸಿಕ ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು, ಜಡತೆಯನ್ನು ಮೀರಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕಾದರೆ ಈ ಘಟ್ಟ ಅತ್ಯಂತ ಅವಶ್ಯವಾದುದು. ಪರಮೋಚ್ಚ ಪ್ರಜ್ಞಾ ಸ್ತರಕ್ಕೆ ಏರಬೇಕಾದರೆ ಈ ರೀತಿಯ ರಾಜತಿಕ ಪ್ರಯತ್ನ ಬೇಕೇಬೇಕು, ಇದು ತೀರ ಅವಶ್ಯವಾದ ನಿಯಮ ಮತ್ತು ಹಂತ. ಇಲ್ಲಿಂದಲೇ ಮಾನವನು ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ಆನಂದ, ಶಕ್ತಿ, ಜ್ಞಾನಗಳ ಕಡೆಗೆ ಬೆಳೆಯುವನು. ಆದರೆ ನಾವು ಇದೇ ಸ್ತರದಲ್ಲಿ ಉಳಿಯಬಾರದು; ಈ ಮಧ್ಯಮ ಗತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಉಳಿಯುವಂತಾದರೆ ನಮ್ಮ ಆರೋಹಣ ಅರ್ಧಕ್ಕೆ ನಿಂತುಹೋಗುವುದು. ಆತ್ಮ

ವಿಕಾಸವು ಅಪೂರ್ಣವಾಗುವುದು. ತ್ರಿಗುಣಾತೀತವಾಗಿರುವ ಆ ಪರಮ ಸತ್ಯದಡೆಗೆ ನಾವು ಸಾತ್ವಿಕ ಗುಣ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಮೂಲಕವೇ ಸಾಗಬೇಕು. ಅದೇ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯ ನಿಜವಾದ ದಾರಿಯಾಗಿದೆ.

ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಗೊಂದಲ, ಅತ್ಯಪ್ಪಿ, ಧಡಪಡಿಸುವುದು ಇವೆಲ್ಲ ಇದ್ದದ್ದೇ. ಇದರಿಂದ ಹೊರಬರಬೇಕಾದರೆ ನಾವು ಸಮತ್ವದ ದಾರಿಯನ್ನೇ ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು; ಮನದಲ್ಲಿ, ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ, ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ ಸಮತ್ವ ಇರಬೇಕು. ನಾವು ಹೋಗಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಈ ತ್ರಿಗುಣಗಳಾಚೆಗೆ, ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾದರೂ ನಮ್ಮ ಪ್ರಯಾಣದ, ಪ್ರಯತ್ನದ ಮೊದಲ ಹೆಜ್ಜೆಯಾಗಿ ಈ ತ್ರಿಗುಣಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೊಂದರ ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಪಡೆಯಲೇ ಬೇಕು. ಆರಂಭದ ಹೆಜ್ಜೆ ಯಾವುದೇ ಆಗಿರಲಿ, ಸಾತ್ವಿಕ, ರಾಜಸಿಕ ಅಥವಾ ತಾಮಸಿಕ ಯಾವುದೇ ಆಗಿರಲಿ, ಅದರ ಮೂಲಕ ಪ್ರಯತ್ನ ಆರಂಭಿಸಬೇಕು. ತಾಮಸಿಕ ಸಮತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಶಂಕೆ ಬರಬಹುದು, ಆದರೆ ತಾಮಸಿಕ ಸಮತೆಯೂ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಅಂದರೆ ಪ್ರಾಣಮಯದ ವಾಸನಾಮಯತೆಯ ಶುದ್ಧ ಜಡತೆ, ಮಂದ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ, ಬಾಹ್ಯ ಸ್ಪರ್ಶಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಾಮಸಿಕ ರೀತಿಯ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಅಸಾಧ್ಯವೇನಲ್ಲ. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸುಖದ ಇಚ್ಛೆಯೇ ಇಲ್ಲದಂತಿರುವುದು, ಸಂವೇದನೆಯ ಅಭಾವ, ಜಡ ಭರತನಂಥ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ, ಸರ್ವದಾ ತಾಮಸಿಕ ಸಮತೆ ತೋರಬಹುದು. ಸುಖ ಭೋಗಗಳ ಅತಿರೇಕದಿಂದ ಬಳಲಿಕೆ, ದಣಿವು ಉಂಟಾಗಿ ನಿರಾಶೇ ಮೂಡುವುದು ಅಸಹಜವೇನಲ್ಲ. ದುಃಖಾತಿರೇಕದಿಂದ ಜಿಗುಪ್ಸೆ, ಹಿಂಜರಿಯುವ ಪ್ರಯತ್ನ, ಜಗದ ಬಗ್ಗೆ ಬೇಸರ, ಭಯ ಮುಂತಾದವುಗಳಿಂದ ತಾಮಸಿಕ ಸಮತೆ ಬರುವುದುಂಟು. ಇದು ರಾಜಸಿಕ ಮಿಶ್ರ ತಾಮಸಿಕ ಸಮತೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ತಮಸ್ಸಿನ ಪ್ರಭಾವ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸಾತ್ವಿಕ ಗುಣದ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೂಡ ತಮಸ್ಸು ಪಡೆಯಬಹುದು, ಭೌದ್ಧಿಕ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ, ತರ್ಕ ಇವುಗಳ ಆಧಾರ ಪಡೆಯಬಹುದು. ಆದರೆ ಕೇವಲ ಇಷ್ಟರಿಂದಲೇ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತಿ ಸಿಕ್ಕಲಾರದು. ಜೀವವು ಜೀವನದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭುತ್ವ ಸಾಧಿಸುವಷ್ಟು ಶಕ್ತಿ ಹೊಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ದುಃಖ, ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಪ್ರಯತ್ನ, ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೂ ಸತ್ಯವೆಂಬುದು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ, ಸುಖ, ಸಂತೋಷ, ಎಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ಭಾವ ತಾಳಬಹುದು. ಇದು ಸಾತ್ವಿಕ ತಾಮಸಿಕ ಮಿಶ್ರ ಸಮತೆ. ಇದೇನೂ ನಿಜವಾದ ಸಮತ್ವವಲ್ಲ, ನಿಜವಾದ ಸಮತ್ವದಡೆಗೆ ಇದು ಕರೆದೊಯ್ಯಬಹುದು ಅಥವಾ ನಿರಾಕರಣೆ, ಪ್ರತಿರೋಧ, ಸಂಪೂರ್ಣ ವೈರಾಗ್ಯದಡೆಗೂ ಕರೆದೊಯ್ಯಬಹುದು. ತಾಮಸಿಕ ಸಮತೆಯು

ಪ್ರಕೃತಿಯ ಗುಣವಾದ ಜಿಗುಪ್ಸೆ, ಅಥವಾ ಆತ್ಮ-ರಕ್ಷಣೆಯ ಸಾಮಾನ್ಯೀಕರಣವೇ, ದುಃಖಗಳ ಯಾತನೆಗಳಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಜೀವನದಿಂದಲೇ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನವಿದ್ದಂತೆ ಇದು. ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನೇ ದೂರ ತಳ್ಳುವ ಪರಿ ಇದು. ಏನೇ ಆದರೂ ಆತ್ಮವು ಬಯಸುವ ಆನಂದವನ್ನಂತೂ ಈ ಸಮತ್ವ ನೀಡಲಾರದು.

ತಾಮಸಿಕ ಸಮತ್ವದಿಂದ ಮೋಕ್ಷವಂತೂ ಸಿದ್ಧಿಸಲಾರದು. ಇದೊಂದು ಆರಂಭದ ಹೆಜ್ಜೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೆ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ ಭಾರತದಲ್ಲಿನ ವೈರಾಗ್ಯದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಸಾತ್ವಿಕದ ಕಡೆಗೆ ಒಯ್ಯುವ ಪ್ರಯತ್ನವಿದೆ. ಹಿಂದಾದ ಅಸ್ತಿತ್ವ, ನಿಜವಾದ ಶಕ್ತಿ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ಪರಿಶುದ್ಧ ಆನಂದ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನು ಕಂಡು, ಪ್ರಕೃತಿಯ ಆಜಿ ಇರುವ ನಿರ್ವಿಕಾರಿಯಾದ ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ ನೆಲೆ ನಿಲ್ಲಲು ಇಂಥ ಸಮತ್ವದಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು. ಆದರೆ ಈ ರೀತಿಯ ಒಲವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ವೈರಾಗ್ಯದಡೆಗೇ ಹೊರಳುವುದು, ಸನ್ನ್ಯಾಸತ್ವದಡೆಗೆ ಹೊರಳುವುದು. ಜೀವನದಿಂದ ವಿಮುಖವಾಗುವ, ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕರ್ತೃತ್ವದಿಂದ ವಿಮುಖವಾಗುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯೆಡೆಗೆ ಇದು ತಳ್ಳುವುದು. ಇಲ್ಲಿ ಕರ್ತವ್ಯ ಕರ್ಮದಿಂದ ಪಾರಾಗುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯೇ ಅಧಿಕವಾಗಿರುವುದು, ಗೀತೆಯು ಹೇಳುವ ಆಂತರಿಕ ಸನ್ನ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ಬಾಹ್ಯ ಜೀವನಾವಶ್ಯಕ ಕರ್ಮಗಳ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸನ್ನ್ಯಾಸದಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಮುಖ ಮಾಡುವುದು. ಹಾಗೆಂದು ಗೀತೆಯು ಕರ್ಮ ಸನ್ನ್ಯಾಸವನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತದೆ, ಆಸ್ವದವೀಯುತ್ತದೆ, ಕರ್ಮ ಸನ್ನ್ಯಾಸದ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಮೈಗೊಡಲು ಬೇಕಾದ ಐಹಿಕ ದೋಷಗಳನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಜನ್ಮ, ವ್ಯಾಧಿ, ಜರಾ, ಮರಣ, ದುಃಖ ಇವುಗಳನ್ನು ಬುದ್ಧನ ತತ್ವಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರಿಯಾಗಿಯೇ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಬುದ್ಧನ ಗೃಹ ತ್ಯಾಗದ ಕಾರಣ ಈ ಪ್ರಕೃತಿಯೇ; ಜರಾ, ಮೃತ್ಯು, ಜನನಗಳಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಲು ತಾಮಸಿಕ ವೈರಾಗ್ಯದ ಆತ್ಮಸಂಯಮನ ಸಾಧನೆ ಮಾಡುವವರನ್ನೇನೂ ಗೀತೆ ತೆಗಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಸಾಧನೆಗೆ ಸಾಧಕರಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠತರ ಅವಸ್ಥೆಯ ಸಾತ್ವಿಕ ಅರಿವು ಬೇಕು, ಈಶ್ವರನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿತನಾಗಿ ಆನಂದ ಪಡೆಯುವ ಸ್ಥೈರ್ಯ ಬೇಕು. ಜೀವನ ಪರಾಜುಖಿತೆಯಿಂದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಅವಸ್ಥೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾದೀತು. ತ್ರಿಗುಣಾತೀತನಾಗಿ ಜನನ ಮರಣಗಳಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿ ಆತ್ಮ ಸತ್ವದ ಅಮೃತತ್ವವನ್ನು ಸವಿದೀತು; ಆದರೆ ಈ ರೀತಿಯ ತಾಮಸಿಕ ಅನಿಚ್ಛೆಯೇ ನಿವೃತ್ತಿ ಮನೋಭಾವವೇ ಒಂದು ದೌರ್ಬಲ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇಂಥ ಸನ್ನ್ಯಾಸವನ್ನು ಬೋಧಿಸುವುದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅಪಾಯಕರ; ಸಂಸಾರ ದ್ವೇಷವನ್ನು, ಸಂಸಾರ ತ್ಯಾಗವನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಮನಾಗಿ

ಬೋಧಿಸುವುದು ಅನಾರೋಗ್ಯಕರ, ಅಪಾಯಕರ, ಅಯೋಗ್ಯರು, ಅನಧಿಕಾರಿಗಳು ಇಂಥ ಭೋದನೆಯಿಂದ, ಜುಗುಪ್ಸಾವೃತರಾದರೆ ಬುದ್ಧಿ ಭೇದ ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ ಎಂದು ಗೀತೆ ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಅಭಿಪ್ರೇಯಲ್ಲಿ ಕೊರತೆ, ದೌರ್ಬಲ್ಯ ಮಾಡುವ ಸಂಭವ ಇರುತ್ತದೆ. ಜೀವನದಲ್ಲಿನ ನಂಬಿಗೆ, ಆಸಕ್ತಿ ಎಲ್ಲ ಅಳಿದು ಹೋಗಿ, ಪರಿಸರವನ್ನು ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಬೇಕಾದ ರಾಜಸಿಕ ಸಾಹಸ ಪ್ರವೃತ್ತಿ, ಪುರುಷಾರ್ಥದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಕುಗ್ಗಿ ಹೋಗಿ ಉನ್ನತ ಧ್ಯೇಯದತ್ತ, ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸ್ಥಿತಿಯ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯತ್ತ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವ ಆಸ್ಥೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕಮರುತ್ತದೆ. ಅನಧಿಕಾರಿಗಳಾದ ಸಾಧಕರಿಗೆ ತಾಮಸಿಕ ವೈರಾಗ್ಯದ ಬೋಧನೆ ಅತಿ ಹಾನಿಕಾರಕವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುವುದು. ಸಾಧಕನು ಯೋಗ್ಯ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದರೆ, ನಿಮ್ಮ ಜೀವನದ ಆಕರ್ಷಣೆಗಳಿಂದ, ಸೆಳೆತಗಳಿಂದ ಪಾರಾಗಿ, ಉಚ್ಚ ಸಿದ್ಧಿಯ ಹಂಬಲದ ಸಾತ್ವಿಕ ಗುಣವನ್ನು, ರಾಜಸಿಕ-ತಾಮಸಿಕ ಗುಣಗಳ ಹಿಡಿತದಿಂದ ಬಿಡಿಸುವ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಈ ಬೋಧನೆ ಸಫಲಗೊಳಿಸಬಹುದು. ಅವರು ತಾವಾಗಿಯೇ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರನ ಕರೆಯನ್ನು ಕೇಳಬಲ್ಲರು - “ಅನಿತ್ಯಂ ಅಸುಖಂ ಲೋಕಂ ಇಮಾಂ ಪಾಪ್ಯ ಭಜಸ್ವ ಮಾಂ” (9.33) ತಾಮಸಿಕ ವೈರಾಗ್ಯದಿಂದ ಮೇಲೇರಿ ಉನ್ನತ ಲೋಕ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಕಾಣಬಲ್ಲರು.

ಈ ಮೇಲಿನ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಸಮತ್ವವು ಸಂಸಾರದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತಾಮಸಿಕ ನಿವೃತ್ತಿಯೇ ಆಗಿದೆ; ಇದು ಉದಾಸೀನತೆಯ ಮತ್ತು ಅಲಿಪ್ತತೆಯ ಸಮತ್ವವಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿನ ಆಗು ಹೋಗುಗಳ ಸುಖ ದುಃಖಗಳ ಸ್ಪರ್ಶ, ಸಂಪರ್ಕಗಳನ್ನು ಅನಾಸಕ್ತಿಯಿಂದ, ಯಾವ ಕ್ಷೋಭೆ ಇಲ್ಲದೇ ಸ್ವೀಕರಿಸುವ, ಸಹಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಇವು ಮೇಲಿನ ತಾಮಸಿಕ ಉದಾಸೀನತೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಾವೇಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಗೀತೆಯ ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕೇ ಬೇಕು. ತಾಮಸಿಕ ನಿವೃತ್ತಿಯ ಮೂಲಕ ಆರಂಭ ಮಾಡಿದರು ಸಹ (ಈ ಪ್ರಕಾರದ ನಿವೃತ್ತಿಯು ಪೂರ್ಣ ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಬೇಕೇ ಬೇಕು ಎಂಬುದೇನು ಇಲ್ಲ) ಇದರಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಭೂತವಾಗಿರುವ ನಿರಾಶಾವಾದವು ನಮ್ಮೊಳಗೆ ಬಹುಕಾಲ ಉಳಿಯಬಾರದೆಂಬುದು ಮಾತ್ರ ಗಮನಾರ್ಹ. ತಾಮಸಿಕ ನಿವೃತ್ತಿಯಿಂದಾಗಿ ನಾವು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಗತಿಸೀಲರಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗ-ಬೇಕೆಂಬುದು ಇಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ನಿಜವಾದ ಸಾಧನೆಯು ಸಂಸಾರಿಕ ಸಂಗತಿಗಳ ಮೇಲೆ ಉದಾಸೀನ ಭಾವ ತಾಳುವುದರಿಂದಲೇ ಆರಂಭವಾಗುವುದು. ಆನಂತರ ಅದರಲ್ಲಿ

ರಾಜಸಿಕ ಭಾವ ಅಥವಾ ಸಾಹಸ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಅಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ರಾಜಸಿಕ ಸಮತ್ವದ ಸಾಧನೆಗೆ ಸ್ಥಾನ ದೊರೆಯುವುದು. ಈ ರಾಜಸಿಕ ಸಮತೆಯ ಕನಿಷ್ಠ ಮಾದರಿ ಅಂದರೆ ಆತ್ಮಸಂಯಮ, ನಿಗ್ರಹ, ವಿಕಾರಗಳನ್ನು, ದೌರ್ಬಲ್ಯಗಳನ್ನು ಗೆದ್ದು ಹೆಮ್ಮೆ (ಅಹಂಭಾವ) ಮಾನವನ ಸಹಜ ಸ್ವಭಾವ. ಆದರೆ ಸ್ಟೋಮಿನ್ ಪಂಥದ ಆದರ್ಶವು ಈ ಆತ್ಮ ಪ್ರೌಢಿಮೆಯ ಅಂಶವನ್ನು ಹಿಡಿದು, ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಕೃತಿಯ ದೌರ್ಬಲ್ಯಗಳಿಂದ ಸಾಧಕನನ್ನು ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸುವ ಮುಖ್ಯ ಸೂತ್ರವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆಂತರಿಕ ನಿವೃತ್ತಿಯು ಜಿಗುಪ್ಸೆ ಅಥವಾ ದುಃಖದಿಂದ ಆತ್ಮ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಪ್ರವೃತ್ತಿ-ತತ್ವವಿದ್ದಂತೆ. ರಾಜಸಿಕ ಊರ್ಧ್ವಮುಖೀ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ವಿಜಯ, ಪ್ರಭುತ್ವಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಅಂತರ್ನಿಹಿತ, ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಪ್ರಚೋದನೆಯ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ರಾಜಸಿಕ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯು ತನ್ನೀ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ವಿಜಯ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾದಿತೋ ಅಲ್ಲಿಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸುತ್ತದೆ. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಬಾಹ್ಯ, ಚದುರಿ ಹೋಗಿರುವ ಧೇಯೋದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ ಮಾಡುವ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಅದು ಸಮಗ್ರ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಮೇಲಿನ ಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕಾಗಿ, ಸಮಗ್ರ ವಿಶ್ವದ ಗೆಲುವಿಗಾಗಿ ಮಾಡಬಹುದಾದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ವರ್ಗಾಯಿಸುತ್ತದೆ. ಬಾಹ್ಯ ಗೆಲುವನ್ನು ಆಂತರಿಕ ಗೆಲುವನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸುತ್ತದೆ. ನೋವು, ದುಃಖ ಹಾಗೂ ಸಂಸಾರದ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಸುಖಗಳಿಂದ ದೂರ ಸರಿಯುವ ತಾಮಸಿಕ ಹಿಂಜರಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ರಾಜಸಿಕ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು ಅವೆಲ್ಲವನ್ನು ಸಹಿಸಿ, ಎದುರಿಸಿ, ಗೆದ್ದು ಅವುಗಳಿಂದ ಮೇಲೇರುವಂತೆ ಪ್ರಚೋದಿಸುತ್ತದೆ. ಸ್ವಾಮಿಕ್ ಅಥವಾ ತಟಸ್ಥ ಧೋರಣೆಯ ಆತ್ಮಸಂಯಮದ ಸಾಧನೆಯು ಬಯಕೆ ಮತ್ತು ಆವೇಶಗಳನ್ನು ಹೋರಾಟ, ಯುದ್ಧಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿಕ್ಕುತ್ತದೆ; ದೃತರಾಷ್ಟ್ರನು ಭೀಮನ ಲೋಹದ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ತನ್ನ ಅಪ್ಪುಗೆಯಲ್ಲಿ ಪುಡಿ ಮಾಡಿದಂತೆ ಹಿಸುಕಿಹಾಕಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅದು ನೋವಿನ ಹಾಗೂ ಸುಖದ ಆಘಾತಗಳನ್ನು ಸಹಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರಕೃತಿಯು ನೀಡುವ ದೈಹಿಕ ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕ ಹಿಂಸೆಯನ್ನು ತಾಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಅವುಗಳ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ನುಚ್ಚುನೂರು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅನಾಸಕ್ತಿಯ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯೇ ಹಾಗೆ, ಅದು ಪೂರ್ಣವಾಗುವುದು ಜೀವವು ಎಲ್ಲ ಆಘಾತಗಳನ್ನು, ಹೊಡೆತಗಳನ್ನು ಹಿಂಸೆಯನ್ನು ಯಾವ ವಿಕಾರವೂ ಇಲ್ಲದೇ ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಹಾಗೂ ಸಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾದಾಗ ಮಾತ್ರ! ಮಾನವನನ್ನು ಪ್ರಕೃತಿಯ ರಾಜನನ್ನಾಗಿ, ಪ್ರಭುವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಅದು ಬಯಸುತ್ತದೆ.

(ಸಶೇಷ)

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ
'ಪ್ರೇಮ ಮತ್ತು ಮೃತ್ಯು'

- ಅನು: ಸಮಷ್ಟಿ

ದೃಷ್ಟಿ 3

ಆನಂದಮಯವೆಂಬ ವಜ್ರದಗಣಿಯ ತುಂಡಾಗುತ್ತೋತಂದ ಸೂರ್ಯನವ
ಆತ್ಮಮಂಡಲದ ಕುಲುಮೆಯೊಳು ಕುದಿದು, ಮಾನಸದ ಸುವರ್ಣಾಗ್ನಿ
ಕುಂಡದೊಳು ಧುಮುಕಿ,

ತಾರಕಾಂಬುಧಿಯ ತುಂತುರಿನಲಿ ತನಿಸುವ ಪರ್ಜನ್ಯನ ಪುಣ್ಯಜಲದಿ ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸಿ,
ಅಂಗೈಯೊಳಗೆ ಅಂಬುದಗಳನಿಟ್ಟು ಅಂಬರಾಂಬರವನ್ನೆಲ್ಲ ಅಂಧಕಾರದಲಿ
ಅಡಗಿಸುವ

ವಾತಲೋಕದ ಶೀತಪ್ರಪಾತದೊಳು ಸುಳಿದು, ಅಗ್ನಿಲೋಕದ ಗಡಿಯೊಳಗೆ
ತನ್ನಡಿಯಿಟ್ಟು

ಪರ್ವತಗರ್ಭದ ಗೂಢದೊಳಿಹ ಜ್ವಾಲಾಗ್ನಿರಸವ ಗಡಿಯೊಳಗೆತ್ತಿತ್ತಿ
ಗುಟುಕಿಸಿದನು,

ಅಧರಕೊತ್ತಿ-ಉದರಮುತ್ತಿ ಅದ ಕುಡಿದು ಕೊಬ್ಬಿದನು,

ಕೆಂಬೂತದೋಲಾಗಿಉಬ್ಬಿದನು.

ಕೊನೆಗೆ ಕಾದುಕಾಷಾಯವರ್ಣದೊಲಾಗಿವಿರಿದನು.

ಕಾರಣಲೋಕದ ವಾರುಣಮಂದಿರದಿ ಆದಿತ್ಯರೊಳಗೀತನಾದನು ಆದಿ-ಇತ್ಯ.
ಸ್ವರ್ಲೋಕದ ಸ್ವರ್ಣಮಸತ್ಯ, ರಶ್ಮಿಮೂಲದ ಧಾರಕನಿವ ಪ್ರೇರಕನಿವ ನಿತ್ಯ.
ಸೂರ್ಯರಥದ ಅಕ್ಷದೊಂದು ತುದಿಯು ರಥದೇಕ ಚಕ್ರವನು ಹಿಡಿದಿದ್ದು,
ಅದರ ನನೆಕೊನೆಯದು ಮುಟ್ಟಿಹುದು ಗೋಮಂಡಲವನು,

ಸುತ್ತುವದು ಏಕಕಾಲದೊಳದು ಧ್ರುವಮಂಡಲವನು-ಭೂಮಂಡಲವನು
ಬಾಲಭಾಸ್ಕನಾಗುತ್ತಲಿ ಏರುವನು, ಕೆಂಡಭಾಸ್ಕರನಾಗುತ್ತಲಿ ಉರಿಯುವನು
ಕೊನೆಗೆ ಕಾದ ರಥಚಕ್ರಗಳ ಸಲಿಲದೊಳಗಿದ್ದಿ ಸುಂಯುಡಿಸಲೆಂದೋಡಿ
ಇಳಿಯುವನು. ರಜನಿಯೊಳು ಮುಳುಗುವನು

ಇಂತು ಬಾನಂಗಳದಿ ಭವಿಸುವ ಬಾನರಥವಂದು ಗೋಲೋಕದೆಡೆಗೆರಿತ್ತು.
ಗೋಧೂಳಿ ಮುಹೂರ್ತವಾಗಿತ್ತು.

ಸಾವಿಗೆ ಸೆಡ್ಲೆಡೆದು ಸುರಲೋಕದ ಸದ್ದಡಗಿಸಿದ ರುರುವಿನಲಿ ನಂಬುಗೆಯ
ಇಂಬುವಡೆದಿತ್ತು.

ಬರಡಾದ ಬದುಕಿನ ಬಯಲಿನೊಳು ಚೈತನ್ಯದ ಚಿಲುಮೆಯೊಂದು ಛಿಲ್ಲೆಂದು
ಚಿಮ್ಮಿತ್ತು.

ಉತ್ಸಾಹದಿ ಉಪ್ಪರಿಗೆಯನೇರಿ ಕೊಪ್ಪರಿಗೆಯನೇ ಬರಿದಾಗಿಸುವೊಲು ಬನದಿ
ಭವಿಸುತ್ತ ಬಂದನವ ಬಂಧು,

ಮುಚ್ಚಂಜಿಯ ಮಂಜಿನ ಮಬ್ಬಿನೊಳು ಕರಗಿ ಕಂಬನಿಯೊಲಾದ ಇಬ್ಬನಿಯ
ಹನಿಗಳವು

ಚುಮುಚುಮು ಚಳಿಯಲಿ ಒಟ್ಟಾಗಿ ದಟ್ಟಿಸಿದವು. ನಿಟ್ಟಾಗಿ ಒಟ್ಟಿಸಿದವು.
ಮುಂಬರಿದು

ಹಬ್ಬದ ಹಚ್ಚಹಸುರಿನ ಹುಲ್ಲುಗಾವಲನೇ ಮುತ್ತಿನಂಗಳವಾಗಿಸಿದ್ದವು. ಹವಳ
ದ್ವೀಪವಾಗಿಸಿದ್ದವು.

ನಡೆತರುವ ನೆಂಟರ ನಿಡುಗಾಲವ ನೀರುನೀರಾಗಿಸುವೊಲದನು ತೊಯ್ಯು
ತೊಪ್ಪೆಯಾಗಿಸಿದ್ದವು.

ತರುವಿನಲಿ ತೂಗುತಿಹ ಶಾಖೆಯೊಳು ಸಾಲುಗಟ್ಟಿ ಪೋಣಿಸಿಹ
ಮಣಿಮಾಲೆಯೊಲಾಗಿ ಮಂಡಿಸಿದ್ದವು.

ಬೆಳಗಿನಲಿ ಬೆವರಾಗಿ ಬೆಳದಿಂಗಳಿನೆಡೆ ಬಾಯ್ಬರೆದು ಬಣ್ಣವಿಡಿದಾ ಬನದೊಳು
ಹೆಜ್ಜೆಯಿಕ್ಕುತ ಹಾಯ್ದಿರಲು, ಅಲ್ಲೊಂದೆಡೆಯ ವ್ಯಕ್ತದ ವಕ್ಷವನ್ನೇರಿ ಪ್ರತೀಕ್ಷಿಸಿದ
ಶುಕಸಾರಿಕೆಯೊಂದು

ರುರುವನು ಕಾಣುತ್ತಲೇ ಕೂಗುತ್ತಾ ಕಲರವಗುಟ್ಟಿತ್ತು.

ಹರಿಯದ ಹಳ್ಳದಲಿ ಹಳ್ಳೊಂದನಸೆದು ತಳ್ಳಂಕವಿಡುವೊಲು
ಬಾನಿನೇಕಾಂತದೊಲಿರುವ ಬನದಿ

ಬಾನಾಡಿಯೊಂದು ಬಾಯ್ಬರೆದು ಬಡಬಡಿಸಿತ್ತು. ತನ್ನಿರುವ ತೋರಲೆಂದವಗೆ
ತಡಬಡಿಸಿತ್ತು.

ತ್ವರಿತದಿ ತಲೆಯೆತ್ತಿ ತರುವನು ಕಂಡನವ. ಕಾಣುತ್ತಲೇ ಕಂಡರಿಸಿದ ಸ್ತಂಭದೊಲು
ಸ್ತಂಭೀಭೂತನಾದನವ. ವ್ಯಕ್ತದಂತಿಮ ಬಿಂದುವಿನ ಮೇಲ್ಗಡೆ, ತುದಿಯ
ತಾಗಿಸದೇ ನಿಶ್ಚಲ ನಿಶಾಂತದಿ ಅಳುಕದೆ ತುಳುಕದೆ ತೇಲುತ್ತ
ನಿಂತಿದ್ದನೊಬ್ಬ ಸೂಕ್ಷ್ಮದೇಹದ ಸ್ವರ್ಣಮಕುವರ.

ಅರೆಬೆತ್ತಲಾದ ಅಂಗವ ಹೊತ್ತು, ಹೊಳೆವ ಹೊನ್ನಕಲಶದೊಲಿತ್ತವನ ಗತ್ತು.
ಸಹಸ್ರ ಸೂರ್ಯಮಂಡಲದ ಸುರುಳಿಯಿಂ ಸರಿದು, ನೆರೆದ ನಕ್ಷತ್ರ ವಲಯವನೇ
ಹರಿದು

ಬಾನಂಗಳವನೇ ಇರಿದು, ತಾರಕೆಯೊಲು ಉರಿದು, ರತ್ನವೃಷ್ಟಿಯಾಗಿ ಸುರಿದು,
ಸುಡುಗಾಡನ್ನೇ ಸುವರ್ಣಮಂದಿರವಾಗಿಸುವ ಗೋವ್ರಜದಂತೆ ಗೋಚರಿಸುವ
ಗೋಪಾಲ ರೂಪವದು ಅವನಕ್ಷಿಯನು ಲಕ್ಷ್ಯಗೊಟ್ಟು ಈಕ್ಷಿಸುವೊಲು
ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಗೈದಿತ್ತು.

ಸಹಜಸುಂದರ ನೋಟವದು ಹೃದಯಾಂತರಾಳದಲಿ ನೆಟ್ಟಿತ್ತು.

ಆಂತರ್ಯದೊಳು ಬೀಡುಬಿಟ್ಟಿತ್ತು.

ಧನುರ್ಧರರಾಗಿ ಬಾಣತುಂಬಿದ ಬತ್ತಳಿಕೆಯೊಂದು ಬೆನ್ನೊಳು ತೂಗಿರಲು
ಬನಬನಗಳನೇ ಬರಿದಾಗಿಸುವರೆಗೆ ಬಿಡದೆ ಬೆನ್ನಟ್ಟುವ ಬೇಟೆಗಾರರ ಬಿಲ್ಲಿನಂತಲ್ಲದೇ
ವಕ್ರವಿಕ್ರಮವಿಹ ದೇವಲೋಕದ ಧನಸ್ಸೊಂದ ನಿಡಿದು ಧೇನಿಸಿದ್ದನವ.
ಅದರೊಂದು ಠೇಂಕಾರವು ಜುಂಯ್‌ಗುಡುವ ಜೇನುಗೂಡಿನ ರುಪೇಂಕಾರದೊಲು
ಜಿನುಗುಟ್ಟಿತ್ತು.

ಸುರಗಂಧರ್ವ ಲೋಕದ ಸುಮದೊಲಿಹ ನರುಗಂಧವನದು ಸೂಸುತ್ತದು

ಸುಳಿದಿತ್ತು. ಸುಭಿಕ್ಷವನೇ ಸುಳ್ಳಾಗಿಸಿತ್ತು. ತಂಡತಂಡವಾಗಿ ಬಹ ಪುಂಡರ
ದಂಡೊಂದು ಹೊಂಡದೊಳು ಹೊರಳಾಡಿ

ಗಂಡಾಗುಂಡಿಯಾಡುವೊಲದು ಖಂಡದಲಿ ಗಂಡಾಂತರವನ್ನೇ ತಂದಿಕ್ಕಿತ್ತು.

ತರುನೆತ್ತಿಯಿಂ ಸರಿದು, ಮೆಲ್ಲನೆ ಇಳಿದು, ರುರುವಿನೆದುರಲಿ ಸುಳಿದು
ಸವಿಗನಸುಗಳ ಸುವಿಗಿಯಲಿ ಸುಕುಮಾರನನು ಸುಮ್ಮನಾಗಿಸುವ ಅಮ್ಮನೊಲು
ಅವಿತಿರುವ ಅಳುಕುಗಳೆಲ್ಲ ಅಲವತ್ತುಕೊಳುವ ಅಧಿಕಾರಯುತ ವಾಣಿಯಲಿ
ಅನುನಯಿಸಿದನವ,

“ನಟ್ಟಿರುಳ ನಡುರಾತ್ರಿಯಲಿ, ನಕ್ಷತ್ರ ಮಾಲಿಕೆಯ ನಿಶಾ ವೇಳೆಯಲಿ ನಡೆವ
ನತದೃಷ್ಟನಂತೆ

ಕಟ್ಟಡವಿಯಲಿ ಕಾಡುಪಾಲಾಗಿ ಕಳವಳಗೊಳುತಿಹ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಣ್ಣೊಯಂತಿಹ
ಕಾಂತನೇ ನೀನಾರು?

ಸುರಸಗ್ಗದ ಸುಪ್ಪತ್ತಿಗೆಯಲವರು ಸುಮ್ಮನಿರದೆ ಸುನೀತನಿಹ-ಪುನೀತನಿಹ
ಪುಣ್ಯಪುರುಷನನು

ಪಾಪ ಪತಿತನಾಗಿಸಿಹರು, ಆರ್ಯಕುಲ ಸಂಭವನನು ಅಭಯದಿಂದ ಅತಿತನಾಗಿಸಿಹರು. ಮಕ್ಕಳಾಟಿಕೆಯ ಇಕ್ಕಳವನು ಹೊಕ್ಕಳಕಿಳಿಸಿ ಬಿಕ್ಕಳವನೇ ಬಂದಾಗಿಸುವೊಲವರು ಬಾಧಿಸಿಹರು.

ಸತ್ಯದೊಲಿಹ ಸೌಂದರ್ಯವನು ನಿತ್ಯದಲಿ ನೋಡಿ ನಲಿಯದಂತದನು ವೃಥೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಪಥ್ಯವಾಗಿಸಿಹರು.

ಶಂಕರನಿರದಿಹ ಸಮಯದೊಳು ಸುಳಿದು ಸಾವಿನ ಸಂಕರವನು ಸುರಿವ ಯಮಕಿಂಕರರೊಲು ಭಯಂಕರವಿಹ ಬವಣೆಯನು ಬಾಯ್ತುಚ್ಚಿ ಭವಿಸುವಂತವರು ಬಲಾತ್ಕರಿಸಿಹರು. ಬಿಡದೆ ಬಲವಂತಪಡಿಸಿಹರು. ನೀಳನೋಟದಿ ನಲಿವನು ನೀಡುವ ನಾಟಕವನು ನೋಡದಂತವರು ನೇತ್ರಗಳನೇ ನಜ್ಜುಗುಜ್ಜಾಗಿಸಿಹರು.

ಸೀಳುಫಲದಿ ಸುರಿವ ಸಿಹಿರಸವ ಸವಿದು ತೃಪ್ತನಾಗದೊಲವರು ತುಟಿಗಳನೇ ತರಿದೊಗೆದು ತೂಗಾಡಿಸಿಹರು.

ಶತಪುರದಿ ಸಾವಿಗಂಜದೆ ಸೆಟೆದು ಸಿಂಹಾಸನಾರೂಢನಿಹ ಶಂಬರನಂತೆ, ನೆಲದ ಬಲದೊಳಗೆ ಇಲಿಯಂತಡಗಿ ಕಾಲವಾಗದುಳಿದ ವಲನಂತೆ, ಗೋಮಂಡಲದ ಗಣಿಯೊಳಗಿಂದಿಳಿದ ಗೋಮಣಿಗಳನು ಕುಣೆಹಾಕಿ ಮಣಿಸಿಹ ಪಣಿಗಳಂತೆ

ಆಳನಿರಾಳವಿಹ-ಕಾಳಕರಾಳವಿಹ ಕರಿನೀರ ಮಡುವಿನಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದನೊಬ್ಬ ಮದ್ದಾನೆ ಸಂದಿಗೊಂದಿಯಲಿ ಸುರಿವ ಸಾವಿನಲೆಗಳನೆಲ್ಲ ಸೇರಿಸಿ ಸುರಲೋಕದೆಡೆಗೊತ್ತಿ ಭೀತ-ನಿರ್ಭೀತವೆನ್ನದೇ ನೆರೆದವರ ನೇತ್ರಗಳಲಿ ಅಹಿತಕರವನ್ನೇ ಅಡರುವ ಅಹಿವೃತ್ತನಂತೆ,

ಜನಮನದಿ ಜರುಗಿದ ಜ್ವಲಂತಗಳನೇ ನಿಶ್ಚಲದಿ ನಿಂತು ನೋಡಿ ನಗುವ ನಿರಂಕುಶರಿಹ ನಿಷ್ಕುರರಂತೆ, ಗೊತ್ತುಗುರಿಯಿಲ್ಲದ ಕುತ್ತುಗಳನೆಲ್ಲ ಒತ್ತಿ ಸುತ್ತಿ ಮೇಲೆತ್ತಿ ನಿನ್ನೆಡೆಗೆತ್ತಿ ಎಸೆದಿಹರು.

ನಿನ್ನೊಲುಮೆಯ ನಿಲಯದೊಳು ನಿಡಿದಾಕೆಯು, ನಿನ್ನೆದೆಯ ಬಡಿದಾಕೆಯು ನಡೆತಂದು ನುಡಿಯಬೇಕು, ಅವಳಧರದಿ ಸುರಿವ ಮುತ್ತಿನಲೆಗಳಲಿ ಮುತ್ತಿಟ್ಟು ಮಧುರಸವ ಸವಿಯಬೇಕು. ಸುಖದಿ ಸುಪ್ರೀತನಿರಬೇಕು. ಎಂದೆಲ್ಲವನು ಅಂಡಲೆಯುತಲಿ ಅಂದಗೇಡಿಯಾಗಿಹ ಬಾಳಬಟ್ಟೆಯನೇ ತೊಡಿಸಿ ತೊಗಲುಗೊಂಬೆಯಾಡಿಸಿಹರು.”

ಭರದಿ ಬಂದ ಬಣ್ಣಬಣ್ಣದ ಬಾಯ್ಕಾತುಗಳೆಲ್ಲ ಬರಿದಾಗಿ ಬಿಳಿಚಿಕೊಂಡಿರಲು
 ದೇವನಲೆಯ ಜ್ಞಾನಧಾರೆಗೆ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗುತ್ತಲಿ ಮಿಡಿದು ನುಡಿದಿದ್ದನು ರುರು,
 “ಹಕ್ಕಿಮಕ್ಕಡಿ ಉದುರಿ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದಿ ಚದುರಿ ಚುಕ್ಕಿ ಚಂದ್ರಮರ ಚತುರಂಗದಲಿ
 ಚಿತ್ತಾರವನು

ಚಿತ್ತೈಸುವ ಚರಮದೇಹಿಯ ಚಕ್ರವ್ಯೂಹದಿ ಚೆಲುವಿನ ಚೈತನ್ಯವಾದ ಓ
 ಕಾಮದೇವನೇ,

ಸೌಂದರ್ಯವದು ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾಕಾರರೂಪವಾದರೂ, ಮುಗ್ಧತೆಯೊಲಿಹ ನಿನ್ನ
 ಸ್ನಿಗ್ಧತೆಯಲಿ

ಸಾವಿರ ಸೂತ್ರಗಳವು ಸುಟ್ಟುರಿದು ಸತ್ತಿಹವು, ಸುಡುಗಾಡಿಗವು ಸರಿದಿಹವು.
 ಲೋಕಲೋಕಗಳಿಹ ಈ ಅಲೋಕಾಕಾಶವನು ಅಲ್ಲೋಲಕಲ್ಲೋಲಗೊಳಿಸಿ ಅದುರಿ
 ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿ ಅಳಿದೆಯರನು ಹಳ್ಳಕಿಳಿಸುವ ನಿನ್ನೊಂದು ನೋಟಕೆ
 ನೀಲನಿಲಯವೇ ನಲುಗಿಹುದು

ವಿಶ್ವವೆಂಬಶ್ವವನೇ ಕಾಮವೆಂಬ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿ ಕಡಿದು ಕುಂಡದಲಿ ಕಾಮದಗ್ನಿಯನು
 ಕರೆದು ಕಾಮಕೂಟವನೊಡ್ಡಿ ಕಾಮದ ಹಸಿವಿಗೆ ಕಾಮವನೇ ಹವಿಸ್ಸಾಗಿ
 ಅರ್ಪಿಸಿರುವೆ.

ಧರ್ಮದ ದಾರಿಯನು ದಾಟಿ, ಮೃತ್ಯುವಿನ ಮೆಟ್ಟಿಲನು ಮೀಟಿ, ಕಳೆದಿಹಳೆನ್ನ
 ಕನಸುಗಳ ಕೋಟಿ

ಎಚ್ಚರವೆಲ್ಲವೆಚ್ಚರದಿ ಹುಚ್ಚರನು ಕಂಡು ಮಚ್ಚರವನು ತಾಳುವೊಲು ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದೀ
 ಬಾಳಿನ

ಕಳೆದ ಕಾಲದಲಿ ಕಾಲವಶಳಾಗಿ ಕಳೆದುಹೋದ ಕುಲದನ್ನೆಯನು ಕರೆದೇಕೆ
 ಕೇಂದ್ರದೊಳು ಕೆಂಡವನಿಡುತಿರುವೆ? ಅಪ್ಪರ ಲೋಕದಿ ಅವಿತು
 ಅಮೃತವನುಂಡು ಪೃಥ್ವಿಯ ಪಾಳಯದಲ್ಲೇಕೆ ಪಾಷಾಣವನು
 ಪಸರಿಸುವೇ? ನಿನ್ನಲೆಯ ಮುನ್ನೆಯಲಿಹ ಮೇನಕಿಯ ಮಗಳಿಹಳೆನ್ನ
 ಮನದನ್ನೆಯೆಂಬುದನು ಮನಗಂಡಿರುವೆಯೇ?

ತಿಳಿದೂ ತಿಳಿಗೇಡಿಯೊಲು ತೂಗುತಿರಲು ತೂಕವಿರದಿಹ ತರಗೆಲೆಯಾದೀತಿದು
 ತನುವು.

ಕಡೆಯ ಕಟ್ಟಿಚ್ಚರಿಕೆಯಿದು ಕೇಳು. ಕರೆಯದೆ ಕನಸಿನೊಳು ಕಾಲಿಟ್ಟು
 ಕಲಂಕಗೊಳದಿರಲೀ ಕಾಮದ ಕೊಡಗೂಸು!”

ವಲಯದಲಿ ವಸಂತವನೇ ಕರೆದು, ಕೋಕಿಲ ಕುಲವೆಲ್ಲ ಕಲರವಗೊಡುವಂತೆ
ಚಿರಂತನದ ಚಿನ್ಮಯ-ಹಾಸವೊಂದನು ಚೆಲ್ಲಿ

ನುಡಿಗಡಣದ ನೂರೊಂದು ಭಿತ್ತಿಗಳನು ಬಿಚ್ಚಿ ಬಯಲಿಗಿಡುವಂತೆ ರುರುವಿನ
ಮನೋರಥಕೆ ಸಾರಥಿಯಾಗುತೊರೆದನವ ರತಿಮನನಿಲಯ,

“ಮರ್ತ್ಯನಾಗಿಯೂ ಅಮರ್ತ್ಯರೆದೆಗೆ ಅಂಜನವನಿಟ್ಟು ಅಮೃತವನುಂಡ
ಅವರಂ ಹಾರವನೊಂದು ಹೂಂಕಾರದಲಿ ಹೊಸಕಿ ಹಾಕಿ ಅಮರರಿಗೆ
ಅರಾತಿಯಾದ ಓ ಆರ್ಯಪುತ್ರನೇ ಕೇಳು,

ಅಪ್ರಕೇತದ ಸಲಿಲದೊಲಿಹ ಕತ್ತಲೆಯೆಂಬ ಕರಿಗಂಬಳಿಯ ಮೇಲೆಸೆದ ಕವಡೆಗಳಿಗೆ
ನಕ್ಷತ್ರಗಳೆಂದು ನಾಮಾಂಕಿತಗೊಳಿಸಿದರೂ ಲಕ್ಷಿಸುತಿಹ ಲಕ್ಷಾತಿಲಕ್ಷ ದಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ
ಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನೊದಗಿಸದೆ

ಸುದೂರದಿ ಸುತ್ತುಹಾಕುತ ಸುಮ್ಮನಿರುವ ಸೂತ್ರಹರಿದ ಗಾಳಿಪಟದೊಲು
ಗೊತ್ತುಗುರಿಯಿಲ್ಲದೆ

ಗೂಢ-ನಿಗೂಢದಿ ನಿಶ್ಯೇಷವಾಗುತಲೆವ ಋಕ್ಷಗಳ ಕುಕ್ಷದೊಳಗೆ ಬೆಳಕೆಂಬ
ಭಕ್ತ್ಯವ ಭರಿಸಿ

ಬಾನಂಗಳದಿ ಬಣ್ಣಬಣ್ಣದ ಬಿಂದುಗಳು ದುಂಬಿಗಳಾಗಿ ಮೈದುಂಬುವೊಲುಗೈದು;
ಬರಿಯ ಬವಣೆಯೊಲಿಹ ಬರಡಾದ ಬಂಜರು ಭೂಮಿಯಲಿ ಬಿತ್ತದೆ ಬೆಳವ
ಬಂಧುಗಳ

ಬದುಕೆಂಬ ಬಾಳಬಟ್ಟಿಯ ಬದಿಗೆ ಬಂದು ಹೋಗುವ ಬೈಗು-ಬೆಳಗಿನಂತೆ,
ಬಿಸಿಲಿನಲಿ ಬೇರಾಗದೆ ಬಂಧನಗೊಳಿಹ ಬೆಳಕು-ಬಿಂಬಗಳಂತೆ ಬೇಸರವನು-
ಬಿನ್ನಾಣವನು ಬರೆದು, ಒಬ್ಬನಾಗಿದ್ದೂ ಇಬ್ಬಗೆಯೊಲಿಹ ಇಕ್ಕಟ್ಟಿನಲವುಗಳನು
ಇರಿಸಿ, ಇರಿಸುಮುರಿಸಾಗುವೊಲ ಅವುಗಳನು ಸರಿಸಿ

ಸಮೃದ್ಧವಿಹ ಸುರರೊಳಗೇ ಸುಂದರಾಂಗನೆಂಬ ಮದಮಿರುವ ಆ ಮದನನೇ
ನಾನು!

ಬಲವಿರದ ಬರಿಯ ಬಾಯ್ಕಾತುಗಳಲಿ ಭರವಸೆಯ ಬಣ್ಣವನು ಬೆರೆಸಿ ನೆರೆದ
ನೂರಾವರ್ತಿಗಳ

ನೆತ್ತಿಮೇಲಿನ ಒಪ್ಪೊತ್ತಿನ ತುತ್ತಿನ ಬುತ್ತಿಯನು ಬರಸೆಳೆದು ಬಾಯ್ಕೊತ್ತಿಕೊಳುವೆನು.
ರಂಜನವಿರದ ರಂಜಕದಣುವಾಗಿ ಉರಿದು ಊರಾಚೆ ಉನ್ನಾದಗಳನೊಡ್ಡುವ
ಕೊಳ್ಳಿದೆವ್ವದೊಲು

ಲಕ್ಷಣವಿರದೆ ಅಕ್ಷೀಣವಾದ ಕ್ಷಣವೊಂದನು ಲಕ್ಷಾವಧಿಯ ಅಕ್ಷಿಗಳು
 ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗುವೊಲದನು ಸುಭಿಕ್ಷವಾಗಿಪೆನು. ಜೊತೆಗೂಡಿ ಜೀವಿಸುವ
 ಜೇನೋಣಗಳಂತೆ ಜುಂಯ್ಯಡದೆ, ಜೀಕುತಲೆದು ಜೋಕಾಲಿಯಾಡುವ
 ಜೀರುಂಡೆಯಂತೆ
 ಜೋಂಪಿಸದೆ, ಜಿತೇಂದ್ರಿಯತನದೆಡೆಗೆ ಜಗ್ಗುತಿಹ ಜೇಡರವೊಂದು ಪುರದೊಳಗೆ
 ಪರಿಣಮಿಸುತಿಹ
 ಪ್ರಳಯ ಪ್ರಕೋಪಾದಿ ಪ್ರಭಂಜನಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಅಂಜದೆಗಿಂಜದೆ ಹಿಂಜಿದ ಬೂರಲರಳೆಯ
 ಬಲೆಯೊಳಗೆ ಬದುಕಿ ಬರಲಿರುವ ಭವಿತವ್ಯಕಾಗಿ ಬಾಯ್ಬಿರೆಯುವಂತೆ,
 ಶತ್ರುಗಳ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದೊಡನೆ ಸೋತು ಸಮರವಿಹೀನನಾಗುವದಕಿಂತ,
 ತಂಡತಂಡದಲಿ ದಂಡೆತ್ತಿ ಬಹ ಗಂಡಾಂತರಗಳನೆಲ್ಲ ತುಂಡುತುಂಡಾಗಿ
 ಕಂಡರಸಿ ಖಂಡಖಂಡದಲೆಸೆದು ಕಾಲವಾಗುವುದೇ ಲೇಸೆಂದು ಬಗೆದು,
 ಬಡವರ ಬಾಳಬಟ್ಟೆಯಲಿ ಬಣ್ಣಬಣ್ಣದ ಬಾಂಧವ್ಯವನು ಬೆರೆಸಿ
 ಬಿಗಿಯುವೆನು. ಹೆಣೆದದನು ಹರಿಯದ ಹಂದರವಾಗಿಸುವೆನು.
 ಹಕ್ಕಿಯೊಲು ರೆಕ್ಕೆಬಡಿಯುತ ದಿಕ್ಕೇಡಿಯಾದ ಪುಕ್ಕಲು ಪೋರನೋರ್ವನನು
 ಒಕ್ಕಲಿಗೆ ಒತ್ತಿ
 ಹರೆಯದ ಹೆಣ್ಣಿನೋರ್ವಳ ಹಂದರದೊಳಗವನನು ಹಕ್ಕುದಾರನಾಗುವೊಲು
 ಹುರಿದುಂಬಿಸುವೆನು.
 ಮನುಕುಲದ ಮನದೊಳಗೆ ಮಂದಾಕಿನಿಯೊಲು ಮಂಡಿಸಿ ಮೃತ್ವಲಯದಿ
 ಮೂರ್ತರೂಪದಿ
 ಮೊರೆಯಲ್ಪಡುವ ಮಾನಸಲೋಕದ ಮನೀಷಿಗಳನು ಮುರಿದು ಮಣ್ಣಲಿ
 ಮಣ್ಣಾಗಿರುವೆನು.
 ಸೇರಿದ ಸಭಾಸದರ ಸಮ್ಮುಖದಿ ಸಿಂಹಾಸನಾರೂಢರಿಹ ಸುಂದರಾಂಗರೆದುರು,
 ಸುತ್ತೆಲ್ಲ ಸಾಲಂಕೃತಗೊಂಡು, ಸುಟ್ಟುರಿದು ಸುಡುಗಾಡಿಗೇಸೆವ
 ಸೂಕ್ಷ್ಮದೃಷ್ಟಿಯ ಸಜ್ಜನರೆದುರು ಸಹಬಾಳ್ವೆಯ ಸವಿಯೂಟವನುಣಿಸುವೆನು.
 ಹಸುಳೆಯಾಗಿನಿಂದಲೂ ಹೆಸರೆತ್ತದ ಹೊಸಬನೊಡನೆ ಹಸೆಯೇರಿ ಹೊಸಬಾಳ
 ಹೊಸಿಲಿನೆಡೆಗೆ ಹೊರಡುವ ಕನ್ಯೆಯು ಕಂಡ ಕನಸುಗಳನೆಲ್ಲ ಕಟ್ಟಿದ
 ಕಂಕಣದಲ್ಲಿ, ಕವಡೆಯಾಡುತಿಹ ಕುರುಡುಕಾಂಚಾಣದ ಕಲಾಪದಲಿ
 ಕಾಣೆಯಾಗಿಸುವೆನು.

ಸುತ್ತಾಹಾಕುವ ಸಹಸ್ರ ಸೂರ್ಯ ಮಂಡಲಗಳಲಿ ಪ್ರಕೃತಿ-ಪುರುಷರ
ಪ್ರತಿರೂಪದೊಲಿರುವ

ಸತಿ-ಪತಿಗಳನು ಸರಸವಿರಸಾದಿಯಾದ ಸಾವಿರ ಸ್ವಪ್ನಗಳಲಿ ಸಿಹಿಮಧುವ
ಸವಿಯುವಂತೆ

ಸುಮಂಗಲಯುತ ಸಂಬಂಧದಲಿ ಸುಭದ್ರತೆಯ ಸಾಮರಸ್ಯವ ಸುರಿಸುತವರನು
ಸುಪ್ರೀತಗೊಳಿಸುವೆನು.

ಸತಿಯ ಸ್ತ್ರೀ ಸಹಜದ ಸರಳ ಸಜ್ಜನಿಕೆಯಲಿ ಸಹಬಾಳ್ವೆಯೆಂಬ ಸೂತ್ರವ ಸುತ್ತಿ
ಸಂತತದಲಿ ಸಂತಸದಿಂದಿದ್ದು, ಪ್ರೇಮ ಪ್ರವಾಳವನೇ ಪ್ರವಹಿಸುವ ಪತಿಯ
ಪಾಪಪುಣ್ಯಗಳಲವಳನು ಪಾಲುದಾರಳಾಗಿಸಿ ಪುನೀತಳಾಗಿಸುವೆನು.
ಮೂರೆಳೆಯ ಮುಡಿಸಿ, ಏಳಂಗುಲವ ನಡೆಸಿ, ನೆರೆದ ನೆಂಟರೆದುರೆಲ್ಲ
ನಾನಿಹೆನಿದರ ನಿಯಾಮಕನೆನುವ ಪ್ರೇಮತತ್ವದ ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರನ
ಪ್ರತಿರೂಪವಿಹ ಪತಿರಾಯನ ಪಕ್ಕದಲಿ ಪದ್ಮಾವತಿಯಂತಿರುವ
ಪತಿವ್ರತೆಯಲಿ ಸ್ತ್ರೀಕೋಟಿಯ ಸರ್ವರೂಪವ ಸ್ಮರಿಸಿ, ಪ್ರೇಮ ಧರ್ಮದಲಿ
ಕಾಮಕರ್ಮವ ಕರೆಸಿ ಕಲ್ಯಾಣಮಯಗೊಳಿಸುವೆನು.

ಹಸಿದ ಹುಲಿಯಂತಿಹ ತನ್ನವನ ತೋಳೆಕ್ಕೆಯಲಿ ಬಳಲಿ ಬೆಂಡಾಗುವಳ
ಬಾಳಕ್ಕೃತ್ಸತೆಯನಲ್ಲಿ ಸಾಕಾರಗೊಳಿಸುವೆನು.

ಕಾಮನೆಂದ ಮಾತ್ರಕೆ ಅತಿಕಾಮ, ಪ್ರತಿಕಾಮ, ವಿಕೃತ ಕಾಮಗಳಲೇ ಕಾಲಹರಣ
ಗೈದು ಕುಲಗೇಡಿ ಯಾಗದೆ, ದಾಂಪತ್ಯಕ್ಕೂ ದೂರವಾಗದಿಹ
ಧರ್ಮವನೂ ದಯಪಾಲಿಸುತಿಹೆನು.

ಬಂಧುಬಾಂಧವರಲಿ ಭ್ರಾತೃತ್ವದ ಭವ್ಯಬಾಂಧವ್ಯವನು ಬರೆದು
ಬೇರಾಗದಂತವರನು ಬಂಧಿಸುವೆನು. ಅಕ್ಕರೆಯ ಅಕ್ಕನಲಿ
ಅಮ್ಮನಮ್ಮತವನು ಅವಿತಿಟ್ಟಿರುವೆ, ತಂಗಿರುವೆಡೆಯೆಲ್ಲ ತಂಗಳವನಿಕ್ಕಿ
ತಣಿಸುವ ತಂಗಿಯರನಿಟ್ಟಿರುವೆ, ತಾಯಿರದತವರಿನಲಿ ತಮ್ಮದೆಂದು
ತೋರಿಕೊಳ್ಳಲು ತಮ್ಮಂದಿರನು ತಂದಿಟ್ಟಿರುವೆ. ಕಣ್ಣನೋಟದಲೇ
ಕಷ್ಟಕಾರ್ಪಣ್ಯಗಳನೆಲ್ಲರಿತದನು ಮುರಿದು ಮಣ್ಣಲಿ ಮಣ್ಣಾಗಿರುವ
ಅಣ್ಣಂದಿರನಿಟ್ಟಿರುವೆ. ಸ್ವಾರ್ಥದಲೇ ಸಾರ್ಥವನರುಹುವ ಸಮಾಜದಲಿ
ಸಾಮರಸ್ಯವನು ಸ್ಫುರಿಸುವ ಸ್ನೇಹವೆಂಬೊಂದು ಸಿದ್ಧಿಯನು ಸಾಧಿಸಿರುವೆ.

ಬಯಕೆ ಬಣ್ಣಗಳಿಂದ ಬೇರಾಗಿ ಬದುಕುವ ಭವ್ಯಭಾವನೆಯೊಂದನೀ ಬುವಿಯಲಿ
ಬಿತ್ತಿರುವೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಉಪ್ಪರಿಗೆಯೇರಿದ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗಳು, ಉಣದೆ ಊರಾಚಿಗಿರುವ
ಉಪವಾಸಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆಯುವರು, ಕೂತುಂಡೂ ಕರಗದ
ಕಲ್ಪತರುವಂತಿರುವ ಕುಬೇರನೋರ್ವನು ಕುಚೇಲನಿಗಾಗಿ ಕಾದು
ಕುಳಿತಿರುವನು. ಕುಲವೊಂದರ ಕಲಶವಾದ ಕೃಷ್ಣನಂತವರು ಸುವಿಧವಿರದ
ಸುದಾಮನೋರ್ವನಿಗಾಗಿ ಸವೆಯುವರು,

ಗರ್ಭದೊಳಿರುವ ಅರ್ಭಕನಿಗಾಗಿ ನವಮಾಸ ಪರ್ಯಂತದಿ ಪ್ರತೀಕ್ಷಿಸಿ ಪ್ರಸವದಲಿ
ಪರಿಣಮಿಸುವ

ಪ್ರಾಣಾಪಾಯದಿಂದವಳು ಪಾರಾದರೂ ಮಡಿಲೇರಿ ಮಲಗುವ
ಮುದ್ದುಗುವರನಿಗಾಗಿ ಮರುಗುವ

ಮಾತೆಯಲಿ ಮಮತೆಯೆಂಬ ಮಾಧುರ್ಯವನು ಮಡಗಿರುವೆ. ಆದರೂ,
ಕೈಗೆಟುಕದ ಕಾಲದ ಕಳ್ಳಾಟಕೆ ಕಾಮನೂ ಕೈವಶವಾಗಿ ಕುಲಗೇಡಿಯಾಗುವ
ಕಾಲವೊಂದು ಕೂಡಿಬಂದಿತ್ತು,

ಪ್ರೇಮ ಮಾತ್ರಕೆಂದೇ ಕಾಮಕರ್ಮವನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡದನು ಧರ್ಮದಲಿ
ದಯಪಾಲಿಸುತೀಹ ದಿನಗಳಲಿ, ದಿಜ್ಞೂಢರಾದ ದೀನರಿಗೆಲ್ಲ ದಯತೋರಿದ
ನನ್ನ ನಾಮವನು ನೆನೆದು ನೂರಾವರ್ತಿಗಳೆಲ್ಲ ನೆಚ್ಚಿಮೆಚ್ಚಿದ್ದರು.

ತೆರೆಯೇಳದೆ ತಳ್ಳುಕವಿಡದೆ ತೂಗುತಲಲೆವ ತೇರಿನೊಲು ನೌಕೆಯೊಂದು
ನಡುಸಾಗರದಲಿ ನೂಕುತಿರಲು

ದೂರ ದಿಗಂತದಿಂ ದಂಡುಗಟ್ಟಿ ಬಹ ಚಂಡಮಾರುತಗಳು ಸಲಿಲ ರಾಶಿಯನು
ಸಾವಿರದ ಹೆಡೆಯೆತ್ತಿ ಬಡಿದು, ಪ್ರಳಯ ರಕ್ತಸಭೋಜ್ಯವನು ಭವಿಸುವಂತೆ,
ಪ್ರಶಾಂತವಿಹ ಪ್ರಜೆಗಳ ಮನೋಸಾಗರದಲಿ ದ್ವೇಷ ಅಸೂಯೆಗಳೆಂಬ
ಬಲ್ಲೆರೆಗಳು ಬಡಿದು ಬಾಂಧವ್ಯವನು ಬರಡು ಭೂಮಿಯಾಗಿಸಿದವು,
ಕರುಣಾರ್ದ್ರ ಕುಲಗಳನು ಕೊರಡು ಕಲ್ಲಾಗಿಸಿದವು,

ಪ್ರೇಮದ ಮುಖವಾಡವನು ಹೊತ್ತ ಕಾಮವು ಕುಲಸ್ತ್ರಿಯರನು ಕೆಡಿಸಿದವು,
ಕುಲಪುರುಷರನು ಕಂಗೆಡಿಸಿದವು.

ಅಂದಿನಿಂದ ಕಾಮವೆಂದು ನಾಮಾಂಕಿತನಾದ ನನ್ನಲ್ಲಿಯೂ ಧರ್ಮವರಿಯದ
ಕರ್ಮಕಾಂಡವೊಂದು ಕುಳಿತಾಡಿಸಿಹುದು.

ನಾನಿಂದು ಪವಿತ್ರವಿಹ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮಗಳಲಿ ಪ್ರತೀಕಾರದ ಪಾವಕವನು ಪುಟಕೆಕ್ಕಿಸುವೆ.
ಸಹಜ ಸಂಬಂಧದಲಿ ಸುಟ್ಟುರಿವ ಸೇಡಿನ ಸಂಚಕಾರವನು ಸಂಚಯಿಸುವೆ.
ಬಾಂಧವ್ಯದೊಳಗಿಹ ಬಂಧುಗಳಲಿ ಅಸೂಯೆಯ ಅಂಧಕಾರವನು ಅವಿತಿಡುವೆ.

ಭ್ರಾತೃತ್ವದ ಭಾವನೆಯಲಿ ಬಾಣತುಂಬಿದ ಬತ್ತಳಿಕೆಯನಿಡುವೆ.

ಕೂಡಿಯಾಡುವ ಕೂಟದಲಿ ಕಾಮವನು ಕರೆದು ಕಳ್ಳಾಟವಾಡಿಸುವೆ.

ಓ ಮರ್ತ್ಯವಾಸಿ ಆರ್ಯಪುತ್ರನೇ, ಹಿಂದು-ಇಂದು-ಮುಂದುಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲ
ಅಂದವಾಗಿರುವ ಮಂದವಾಗಿರುವ ಆಸೆ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳೆಲ್ಲ ನನ್ನಿಂದ
ಹೊರಟು ನನ್ನೊಳಗೇ ಮರಳುವ ಮಕ್ಕಳಾಟಕೆಯಾಗಿದೆಯೆಂಬುದನು
ಬಲ್ಲೆಯಾ?”

ಕಾರ್ಮಣ ದೇಹವನು ಧರಿಸಿ ಕರ್ಮ ಭೂಮಿಗೊಂದು ಬಂದಿಳಿದು ವಿವೇಕಯುತ
ವಾಣಿಯನಾಡಿ

ವಲಯವನು ವಂದನೀಯವಾಗಿಸಿದವನ ವದನದಲದು ವರ್ಧಿಸಿತ್ತು, ಅವನರಿವನೇ
ಅಮರ್ದಿಸಿತ್ತು.

ಹೆಬ್ಬರಳ ಗಿಣ್ಣಿನಾಕಾರದ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶರೀರವನು ತೊರೆದು ತೋರಿಕೆಗೊಂದೇ
ತೊಟ್ಟತೊಗಲಿನಾಂಗದಲಿ

ಆವರೆಗೆ ಮರೆಯಾಗಿದ್ದ ಮಂಗಲಮಯ ಮೂರುತಿಯದು ಮೊಗವೆತ್ತಿ
ಮಾಡನಾಡಿತ್ತು.

ದೇವ ಲೋಕದ ದಿವ್ಯಪುರುಷನವ ಪ್ರಾಣವದು ಪ್ರಕಾಶದ ಪುತ್ಥಳಿಯಾಗುತ
ಪುನರ್ಭವಿಸಿತ್ತು.

ನೋಡನೋಡುತ್ತಲೇ ಮಾನವ ರೂಪಿಯಾಗಿದ್ದ ಮಹಾತ್ಮನ
ಮನೋದೇಹದೊಳಗಿಂದೆದ್ದ

ಪರಮಾತ್ಮನ ಪ್ರಕಾಶ ಪುಂಜವೊಂದು ಪ್ರವಹಿಸಿ ಪಾರ್ಥಿವನನ್ನು
ಪುಣ್ಯಪುನೀತವಾಗಿಸಿತ್ತು.

ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದವನೆದುರು ದೇವದುಂಧುಬಿಯೊಲು ದುಮುಗುಟ್ಟುತ್ತ ಧರ್ಮಪದೇಶವನಿತ್ತು
ಧೈರ್ಯ ತುಂಬಿದ ದಿವ್ಯನುಡಿ ಗಡಣವದು ನಿರಾಸೆಯ ನೋಟವನಿತ್ತು
ನಡೆದಿತ್ತು, ಮತ್ತೆ ಒಡನುಡಿದಿತ್ತು,

“ಸತಿಯ ಸಾವಿಗಾಗಿ ಸುರಲೋಕವನೇ ಸುಟ್ಟುರಿಯಲೆಂಬ ಸನ್ನಾಹದಲಿರುವ
ಸುಂದರಾಂಗನೇ,

ಕಗ್ಗತ್ತಲ ಕಾವಳದಲಿ ಕಳೆದುಹೋದ ಕಂಗಳಿಗೆ ಕರುಣೆಯ ಕಾಂತಿಯನಿತ್ತು
ಕನಿಕರಿಸುವ

ಆ ಮನೋಜವರಿಗೂ ಮಣಿಯದ ಮಹಾವಿದ್ಯೆಗಳನೆಲ್ಲ ಮನನಗೈದಿರುವ
ಮದನನು ನಾನು.

ಪರಮೇಶ್ವರನಲಿ ಪ್ರೇಮತತ್ವವನು ಪ್ರೇರಿಸಿ ಪಾರ್ವತಿಯೊಡನವನನು
ಪುನರ್ಮಿಲನಗೊಳಿಸಿ

ಪಾರ್ಥಿವದೊಲಿರುವ ಪೃಥ್ವಿಯಲಿ ಪ್ರೇಮದ ಪರ್ವವನಾಚರಿಸಿರುವೆ.

ಜಗದಾದಿಯ ಜಡಜಂಜರದಲಿ ಜಗದೋದ್ಧಾರಕನಿಗೆ ಜಗನ್ಮಾತೆಯನು
ಜೊತೆಯಾಗಿಸಿ

ಜಲದಾಗರದಲಿ ಜೀವನವೆಂಬೊಂದು ಜ್ಯೋತಿಯನು ಬೆಳಗಿಸಿರುವೆ.

ನೆತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ನೆರೆದ ನಕ್ಷತ್ರ-ನೀಹಾರಿಕೆಗಳ ನಿಲಯದೊಳಗೆ ಬೆಳಕಿನ
ಭಂಡಾರವನೇ ಭರಿಸಿ,

ಮೊಗ್ಗೆಯಾಗಿನಿಂದ ಸರಿದು ಸುಗ್ಗಿಯಾಗುವನಕ ಸಮೃದ್ಧವಿಹ ಸುಮದೊಳಗೆ
ಸುಗಂಧವನೇ ಸುರಿಸಿ, ಸೃಷ್ಟಿಯಾದಿಯ ಶೂನ್ಯದಲಿ ನಾಮವಿರದೊಂದು
ನರುಗಂಧವನು ನೆರೆಸಿ ನಾಲ್ಕೊಗನ ನೆತ್ತಿಯಲಿ ನೂರೊಂದು ನೆನಪುಗಳ
ಬಿತ್ತಿ ಚಿರಂತನವಿಹ ಚಿತ್ತಿಯೊಳಗೊಂದು ಚೈತನ್ಯವನು ಚಿಮ್ಮಿಸಿರುವೆ.

ಕಾಮಕರ್ಮದ ಮರ್ಮವನರಿತದನು ಧರ್ಮದಲಿ ಆಚರಿಸುತ ಅಮರ್ತ್ಯರಿಗೆ
ಅನುಪಾಲಕನಾದ

ನನಗಿಂತಲೂ ನುರಿತವನಾದೊಬ್ಬ ನಿಯಂತ್ರವಿರುವನು. ನಾಮವಿಹುದವನಿಗೆ
ಮೃತ್ಯುವೆಂದು.

ಮದನನಿಗೂ ಮೊದಲಿಗನಾಗಿ ಮಾನಸದ ಮಹಾಜನಪದದಲಿ ಜನಿಸಿದ
ಜನ್ಮಾಂತರದ ಶತ್ರುವವ.

ಶೈತ್ಯವಿಹ ದೈತ್ಯ ಲೋಕದಲಿ ನಿತ್ಯನಿಯಾಮಕನಾದ ಅವನು ಕವಿದಿರುವ
ಕರಾಳಭಾಯೆಯಲಿ

ಕಾಣದಂತೆ ಕಾಲಿಟ್ಟು ಪಾಶವೆಂಬೊಂದು ಪಾಷಾಣಭಿತ್ತಿಯನೆತ್ತಿ ಎಸೆದು ಬಹು
ಜನರ ಬುತ್ತಿಯ ಭಾರವನು ಹೊತ್ತ ಬಾಂಧವನೋರ್ವನನು

ಬಂಧಿಸುತೊಯ್ದನು, ಹಾಸಿಗೆಯಲಿ ಹಸಿದು ಹೊರಳಾಡುತಿಹ ಹಸುಳೆಗೆ
ಹಾಲುಣಿಸಿ ಹರಸಲಿರುವ ಹಸಿಮೇಯ್ಯ ಹೆಣ್ಣೊಬ್ಬಳನು ಹತ್ತೈಗೈದು

ಹೊತ್ತೊಯ್ಯುವನು. ಮುಷ್ಟಿನಲಿಹ ಮಾತಾಪಿತರಿಗೆ
ಮುಂಗಾವಲಾಗಬೇಕಿರುವ ಮುದ್ದುಗುವರನನೇ ಮಣ್ಣಾಗಿಸಿ ಮರಳುವನು.
ದಂಪತ್ತಿನ ಸಂಪತ್ತಿನೊಳಗೆ ಸುಖವಾಗಿರಲೆಂದು ನೋಂತ ನವವಧುವಿಗೆ
ವೈಧವ್ಯದ ವರದಾನವಿಡುವನು.

ಧರ್ಮಜನಿರುವಾ ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕಿನ ದಾರಿಯ ದುರ್ದುರ್ಗಮವಿಹುದು.

ದುರ್ಬೇಧ್ಯವಿಹುದು.

ಆ ಮೃತ್ಯುವಿಗೆ ಮೂಗುದಾರವನಿತ್ತು ಮಣಿಸುವ ಮಾನಸರಿಲ್ಲವೆಂದು-

ಮಾನುಷರಿಲ್ಲವೆಂದು

ಮದವೆದ್ದು ಮೆರೆದವನ ಮೂಗು ಮೇಲಾಗಿಹುದು.

ಮಹೀತಲದಲೇ ಮಹಿಮಾನ್ವಿತನಿಹ ಓ ಮಾನವನೇ, ಮನದ ಮನೆಯೊಳಗೆ
ಮಾನಿನಿಯಾಗಿ ಮಿನುಗಿ ಮರೆಯಾದ ಮನದನ್ನೆಯನು ಮರಳಿ ಮೇಲೆತ್ತಲು
ಕಾಳಕಾವಳವಿಹ ಕೆಳ ಲೋಕದಡೆಗೆ ಕಾಲಿಡಲೇಬೇಕು. ಕತ್ತಲೆಯ ಕೊರಳೆತ್ತಿ
ಕಡಿಯಲೇಬೇಕು.

(ಸಶೇಷ)

ಟಿಪ್ಪಣಿ:

'ಕಾಮ ದರ್ಶನ'ವೆಂಬ ಮೂರನೇ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಲಾಪಿಸುತ್ತಿಹ ರುರು
ಮತ್ತು ಪ್ರೇಮದ ಪೃಥ್ವಿಯಾದ ಕಾಮದೇವನ ಮಧ್ಯೆ ಜರುಗಿದ ಸಂವಾದಗಳನ್ನು
ಲಿಖಿತಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಕುಲಪುರುಷರಿಂದ ದತ್ತವಾಗಿ ಬಂದ ತಾಪಸ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಲಿ
ವಿಯೋಗವನೇ ಯೋಗವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿ, ಅಶ್ವತ್ಥದ ಅಂತ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣನಾದ
ರುರುವಿನಲ್ಲಿ ಚೈತನ್ಯವೊಂದು ಜಾಗೃತವಾಗಿತ್ತು. ತನ್ನ ತಪೋಶಕ್ತಿಯಿಂದ
ಮೃತ್ಯುವಶಳಾದ ಪ್ರಿಯಂವದೆಯನ್ನು ಮರಳಿ ಭೌತಿಕಕ್ಕೆ ತರುವ ಬಗೆಯನ್ನು
ಧೇನಿಸುತ್ತ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಲೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಬದಿಯಲೇ ಬೆಳೆದ ಬೃಹದ್
ವೃಕ್ಷವೊಂದರ ಮೇಲಿನಿಂದ ಕಾಮದೇವನ ಅವತರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಪ್ಸರ ಲೋಕದ
ಆಯಾಮದಿಂದ ಧರೆಗಿಳಿದ ಕಾಮದೇವನು, ತನ್ನ ಮಾನಸದ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ದೇಹವನು
ತೊರೆದು ಕರ್ಮಭೂಮಿಯ ಭೌತಿಕದ ಒತ್ತಡಕ್ಕೆ ಒಗ್ಗುವ ಸ್ಥೂಲಕಾಯವನು
ಹೊತ್ತು, ರುರುವಿಗೆ ದರ್ಶನವೀಯುತ್ತಾನೆ. ಕಾರ್ಮಣ ದೇಹವನು ಧರಿಸಿ
ಧರೆಗಳೆದರೂ ಮಾನಸ ವಲಯದ ಕಾಂತಿಯು ಮಾತ್ರ ಆ ದೇಹದೊಳಗಿಂದ
ಉತ್ಸರ್ಜಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ಎದುರು ಬದುರಾದ ಮಾನಸ ಮತ್ತು ಮಾನುಷರ ಮಧ್ಯೆ

ಪ್ರೇಮದ ಕುರಿತಾದ ಸಂವಾದಗಳು ಜರುಗುತ್ತವೆ. ಈ ಸಂವಾದಗಳು ಭೌತಿಕ ವಲಯವನ್ನು ತೊರೆದು ಔನ್ನತ್ಯದ ಪ್ರೇಮ ತತ್ತ್ವವನ್ನೇ ಸಂಕೇತಿಸುತ್ತಿದ್ದವು.

ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ರುರುವಿನೆಡೆಗೆ ಇಳಿದು ಮಾತಿಗಳೆದ ಕಾಮನು, ಪತ್ನಿ ವಿಯೋಗದಿ ಬಳಲಿ ಬೆಂಡಾವನನ್ನು ಔಪಚಾರಿಕವಾಗಿ ಉಪಚರಿಸುತ್ತ ಅವನ ಈ ವಿಯೋಗಕ್ಕೆ ಸ್ವರ್ಗ ಲೋಕದ ದೇವತೆಗಳೇ ಕಾರಣವೆಂದು ಅರುಹುತ್ತಾನೆ. ಕಾಮನ ಕಾಂತಿಯುತ ಶರೀರವನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಲೇ ಅವನಾರೆಂದು ತಿಳಿದ ರುವು ಕಾಮವೆಂಬ ಅಗ್ನಿಯಿಂದ ಇಡೀ ಭೌತಿಕವನ್ನೇ ಸುಟ್ಟುರಿಯುತಹ ಮದನನನ್ನು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಮಣಿಸುತ್ತಾನೆ. ರುರುವಿನ ನುಡಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಡಿದ ಕಾಮನು ತನ್ನ ವೈಶ್ವಿಕ ಶಕ್ತಿಗಳ ಪರಿಚಯವನ್ನಿತ್ತು, ಜೊತೆಗೆ ಮೃತ್ಯುವಿನ ಮಹಾಶಕ್ತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಅಂಧಕಾರದ ಅಪ್ರಕೇತವನ್ನು ಸೋಲಿಸಿ ಮಡಿದ ಮನದನ್ನೆಯನ್ನು ಕರೆತರುವಂತೆ ಪ್ರೇರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅದರೊಟ್ಟಿಗೆ ಈ ದುರ್ಭೇದ್ಯಯುತವಾದ ಸಾಹಸದಲ್ಲಿ ಮೃತ್ಯುಬಡ್ಡಬಹುದಾದ ಸಂಕೋಲೆಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಅವನೆಲ್ಲ ತರಿದೊಗೆದು ಮುನ್ನುಗ್ಗಲು ಮೃತ್ಯು ಯಜ್ಞವನ್ನು ಯಜಿಸುವಂತೆ ಅರುಹುತ್ತಾನೆ. ಉಳಿದ ಅರ್ಧಾಯುಷ್ಯವನ್ನೇ ಮೃತಾತ್ಮಕೃತಿತ್ತು ಅವರನ್ನು ಕರ್ಮ ನೆಲೆಗೆ ತರುವ ಈ ಮೃತ್ಯು ಯಜ್ಞಕ್ಕೆ ರುವು ಪೂರ್ಣ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧನಿರುವನೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು, ರುರುವಿನ ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೂ ಅವನು ಅನುಭವಿಸಿದ ಬದುಕಿನ ಸುಂದರ ಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿ, ಅದ್ಭುತವಿಹ ಈ ಬದುಕಿನ ಅರ್ಧಾಯುಷ್ಯವನ್ನು ಮೃತ ಪ್ರಿಯಂವದೆಗಿತ್ತು ಉಳಿದ ಅರ್ಧಾಯುಷ್ಯದ ಬದುಕಿನ ಸುಂದರ ಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳದಂತೆ ವಿವರಿಸಿ ಅವನ ದೃಢ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಒರೆಗೆ ಹಚ್ಚುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ರುವು ಬದುಕಿನ ಅರ್ಧವು ಸರಳ ಸುಂದರವಾದರೆ ಅಪರಾರ್ಥವು ಕರಾಳಹಂದರವೆಂದು ತಿಳಿಸಿ ವೃದ್ಧಾಪ್ಯದ ವೇದನೆಯಲಿ ಬದುಕಿ ಪೂರ್ಣಾಯುಷ್ಯವ ದೂಡುವಬದಲು, ಪ್ರಿಯಕಾದ ಮೃತರಿಗೆ ಅರ್ಧಾಯುವನ್ನಿತ್ತು, ಇರುವ ಅಲ್ಪಾಯುವಿನಲ್ಲೇ ಕಲ್ಪಾಂತರೊರೆಗಿನ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ನುಡಿಯುತ್ತಾನೆ. ರುರುವಿನ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿದ ಕಾಮನು ಅವನ ಮಾರ್ಗಪರಿಣಾಯನಾಗಿ ಮುಂಬರಿಯಲು ಸಹಕರಿಸುತ್ತ ಪ್ರೇಮ ಪುಷ್ಪವೊಂದನ್ನು ರುರುವಿಗೆ ನೀಡುತ್ತಾ ಮೃತ್ಯು ಲೋಕದ ಮಹಾದ್ವಾರದೆಡೆಗಿನ ದಾರಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಮರೆಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ತಾನು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಕಂಡ ಅದ್ಭುತಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿರುವಂತೆ ಕೈಯಲ್ಲಿಹ ಪುಷ್ಪವು ಅವನನ್ನು ಮುನ್ನಡೆಸಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಆರಂಭಿಸಿತು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮೂರನೆ ದೃಷ್ಟಿ ಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ತ್ಯಾಟಕ ಸೂರ್ಯ

7

- ಪುಟ್ಟು ಕುಲಕರ್ಣಿ

ನಾನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿಯೇ ದೇವರನ್ನು ಕಾಣಬೇಕು, ಅದಕ್ಕೆ ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆಯ ಹಂತ ಬೇಡವೇ ಬೇಡ, ನೇರವಾಗಿಯೇ ಕಾಣಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದೇ ಸೂಕ್ತ ಮಾರ್ಗ ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆ. ಧ್ಯಾನದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಲಭ್ಯವಾದ ವರ್ಣಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯೇನು, ಅಲ್ಲಿ ಕಂಡ ರೂಪಗಳ ಆಂತರ್ಯವೇನು ಮೊದಲು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. 'ತ್ರಿಪುರಾ ಸಿದ್ಧಾಂತ'ವು ಇದನ್ನೇ ತಿಳಿಸುತ್ತಿದೆಯಲ್ಲವೇ? ಆ ಪರಮ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಸದೋದಿತಾ ಎಂದೇ ಆರಾಧಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಸ್ವಯಂ ಉದಿತಗೊಂಡಿರುವ ಈ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ-ಪ್ರಕೃತಿಯು ಸದಾ ಉದಿತ ಭಾವದಲ್ಲಿಯೇ ಚಿರಂತನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಪಥ ನನಗೆ ನವೀನವಾಗಿರಬಹುದು, ಇನ್ನೂ ಸ್ಪಷ್ಟಗೊಳ್ಳದೇ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ನನ್ನ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನಂತೂ ಬಿಡುವಂತಿಲ್ಲ. ನಾನು ಈ ಪಥದತ್ತ ಸಾಗುವುದು ಎಂದು ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿದಾಗಲೇ ಮೃಣಾಲಿನೀಗೂ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನೆ, ಆ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ನನಗಿದ್ದ ಮೂರು ಹುಚ್ಚುತನಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿದ್ದೆ, **ಮೊದಲನೇಯದಾಗಿ** ನನಗೆ ಲಭ್ಯಗೊಂಡಿರುವ ಯಾವುದೇ ಹಂತದ ಶಿಕ್ಷಣವಾಗಲೀ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಸವಲತ್ತುಗಳಾಗಲೀ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಆ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿವೆ. ಈಗ ಉಳಿದಿರುವ ಕೆಲಸವೆಂದರೆ ನಾನು ನನ್ನ ಕುಟುಂಬದ ಸಲುವಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬಳಸಿಕೊಂಡು, ಉಳಿದದ್ದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಆ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕು. **ಎರಡನೇಯದಾಗಿ**, ಯಾವುದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಾಗಲೀ, ಎಷ್ಟೇ ಅಡೆತಡೆಗಳು ಬಂದರೂ ನಾನು ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇದೀಗ ಪ್ರಚಲಿತದಲ್ಲಿರುವ ಸಂಗತಿ ಎಂದರೆ ಸದಾ ಜಪವನ್ನು ಮಾಡುವದರ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ಜನ ಸಮುದಾಯದ ಸಮಕ್ಷಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಸಲ್ಲಿಸುವದರ ಮೂಲಕ ಮಾತ್ರವೆಂದು ಪರಿಗಣನೆ ಇದೆ. ಇದನ್ನೇ ಧರ್ಮವೆಂದು ಆರಾಧಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ, ಆದರೆ, ಇದು ನನಗೆ ಒಪ್ಪಲಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ದೇವರು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಇರುವುದೇ ಖಚಿತವಾದಲ್ಲಿ, ಅವನನ್ನು ತಲುಪಲು ಖಚಿತವಾಗಿಯೂ ಒಂದು ಪಥ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಆ ಮೂಲಕ ಆ ತತ್ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅವನನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಕಾಣಲೂಬಹುದು.

ಆದರೆ ಆ ಪಥವು ಅತ್ಯಂತ ಕಠಿಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದೆಲ್ಲ ಅರಿವಿದ್ದುಕೊಂಡೇ ನಾನು ಆ ಪಥದಲ್ಲಿ ಯಾನಗೈಯಲು ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ನೈಜಸ್ವರೂಪವು ಸಹಿತ ಈ ಪಥಗಳು ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ಥಿತಿವಿದ್ದು ಅವೆಲ್ಲವೂ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಚಿತ್ತದ ಮೂಲಕವೇ ಅವುಗಳನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ನಿರ್ಮಿತಗೊಂಡಿವೆ ಎಂದೇ ತಿಳಿಸುತ್ತಿದೆ. ನಾನು ಇದೀಗ ಈ ಪಥದ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಿದೆ. ಯಾವಾಗ ನಾನು ಈ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬದ್ಧನಾಗಿ ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡೆನೋ, ಕೇವಲ ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿಯೇ ನಾನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಪಥವು ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಏನೇ ಚಿಹ್ನೆಗಳು, ಸಂಕೇತಗಳು ಕಂಡರೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಮೂರನೇ ಅಂಶದಲ್ಲಿ, ಈ ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು 'ಮಾತೆ' ಎಂದೇ ಆರಾಧಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಮಾತೆಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಸದಾ ಕರ್ತವ್ಯನಿರತನಾಗಿರುವುದು. ನನ್ನ ಎದುರು ಕೇವಲ ಎರಡೇ ಎರಡು ಗಮ್ಯಗಳಿವೆ - ಭಾರತ ಮಾತೆಯ ಸಲುವಾಗಿ ಹೋರಾಟ ಮತ್ತು ದೇವರ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ. ನಾನು ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿಯೇ ನನ್ನನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಈ ನಿರ್ಧಾರವೇ ನನ್ನನ್ನು ಈ ಕಾಳೀ ಮಾತೆಯ ಸಮೀಪ ಕರೆಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಈ ಸಪ್ತಾಹದಲ್ಲಿ ನಾನು ಏನನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಮಾತೆ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಾಳೆಯೋ ಅದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು, ಅವಳೇ ನಿರ್ಮಿಸಿರುವ ಪಥದಲ್ಲಿ ನಾನು ಸಾಗುವ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಹೃದಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಿದೆ. ವಡೋದರಾದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಗಲಲ್ಲವೇ ಲೇಲೇ ಪಂಡಿತರನ್ನು ಕಂಡದ್ದು, ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುತ್ತಲೇ ನಿರ್ವಾಣದ ಹಂತವನ್ನು ಅನುಭವವನ್ನು ಕಂಡದ್ದನ್ನು ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಚರ್ಚಿಸಿದ್ದೆ. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲೇ ನನಗೆ ಈ ನಿರ್ವಾಣದ ಹಂತದ ಅನುಭವಗಳೂ ಆಗಿದ್ದವು. ಆ ಪತದಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟೂ ದೂರವಿರಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ, ಆದರೆ ನಾನು ದೂರ ಉಳಿಯಲು ಯತ್ನಿಸಿದಷ್ಟೂ ಅದು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ನನ್ನನ್ನು ಸೆಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಇನ್ನುಳಿದ ಯೋಗಿಗಳು ಅನೇಕಾನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯ ಕಠಿಣ ಸಾಧನಾ ಪಥದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನಿರ್ವಾಣವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯ ಎನ್ನುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನೇ ಮುಂದುವರೆಸಿದ್ದಾರೆ. ನಿರ್ವಾಣದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾದದ್ದು ಕೇವಲ ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳ ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ. ಇದು

ಪರಮಾತ್ಮನ ಕೃಪೆಯೂ ಹೌದು. ಕೇವಲ ಮೂರೇ ಮೂರು ದಿನಗಳ ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿತ್ತು. 'ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ' ಮತ್ತು 'ಧ್ಯಾನ'ಗಳನ್ನು ನನ್ನದೇ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡು ಸಾಗಿದ್ದು, ಈ ನಿರ್ವಾಣವು ಶಾಂತಿ ಹಾಗೂ ಪ್ರಶಾಂತತೆಯನ್ನು ದೊರಕಿಸಿತ್ತು. ನಿರ್ವಾಣದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ವವೂ ಉಪ್ಪವಾಗಿದ್ದಂತೆ ದೃಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಘನಮೌನದೊಡನೆ ಘನಿಸಿ ಏಕವಾಗಿರುವದನ್ನು ತೋರಿಸಿದೆ; ಚಿಂತೆ ಮತ್ತು ಚಿಂತನದ ಬಂಧದಿಂದ ಮನಸ್ಸೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮುಕ್ತವಾಗಿದೆ, ಹೀಗಾಗಿ ಹೃದಯವೂ ದುಃಖದಿಂದ ದೂರ ದೂರವೇ ಉಳಿದಿದೆ, ಮನುಜ ಕುಲಕ್ಕೆ ಸಹಜವಾಗಿ ಇರುವ ವಿಶ್ವಾಸದಾಚೆ ಆಚೆಯಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಿತ್ವರಹಿತ ವೃದ್ಧಿಯಿಂದ ಏಕವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ 'ನಾನು' ಇಲ್ಲ; ಪ್ರಕೃತಿಯೂ ಇಲ್ಲ, ಜ್ಞಾತ ಅಜ್ಞಾತ ಎನ್ನುವ ದ್ವಿವಿಧಾ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಅದು ಸಂರಚನೆಯಂತೆ ಗೋಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ, ನಾದಾನುನಾದವಿರದೇ ಛಾಯಾಪಟದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಕಂಪದನಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅದು ನಿಜವಲ್ಲ, ಪರಿಹಾರವಿರದ ರೂಪವಲ್ಲಿದೆ, ತೇಲುತ್ತಿದೆ, ವಹನವೂ ಇದೆ, ಚಲಿತಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಚಿತ್ರದಂತೆ ಇದ್ದರೂ ಶೂನ್ಯದಾಕರಗಳಲ್ಲಿ ಲೇಪಗೊಂಡಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಬಂಡೆಗಳಂತೆ ಪರದೆಗಳು ಅವೆಲ್ಲ ದಂಡೆಯೇ ಇಲ್ಲದ ಅರ್ಣವದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿರುವದು ನಿಸ್ಸೀಮತೆಯು ಮಾತ್ರ. ಇದು ನಿತ್ಯತ್ವವೂ ಆಗಿದೆ. ಸುವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ, ಯಾವುದೇ ಲಕ್ಷಣಗಳೂ ಇರದ ಆ ಚಿರಂತನ ಶಾಂತಿ ಇದು. ತನಗೆ ಇಚ್ಛೆಯಿದ್ದದ್ದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಪ್ರತಿಸ್ಥಾಪಿಸುತ್ತ - ಅದರಲ್ಲಿ ತನ್ನದೇ ಇರುವನ್ನೂ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದೆ. ಅದರಂತರಂಗವೂ ನಾಮರಾಹಿತ್ಯ, ನಿಶ್ಯೂನ್ಯ. ಇದನ್ನು ಅರಿಯಬೇಕೆಂದರೆ ಅಜ್ಞೇಯದೊಳಗೇ ಲೀನಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ, ನೀಲವಾಗುತ್ತಿದೆ, ಆ ಅನಂತತೆಯ ಬೋಧಗಮ್ಯದ ಅರ್ಣವದಲ್ಲಿ ಮುದಗೊಂಡು ರೋಮಾಂಚಗೊಳ್ಳುವದಷ್ಟೇ ಮಾನವನಿಗೆ ಲಭ್ಯವಿರುವ ಹಂತ.

ನಾನು ಉಷಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಾಧನೆಗೆ ತೊಡಗಿದಾಗಲೆಲ್ಲ, ಕೆಲವೇ ಕೆಲವು ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ, ತಲ್ಲಿನತೆಯನ್ನು ಅದರ ಘನಮೌನದ ಸಂವಹನವನ್ನೂ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಇದೇ ಕ್ರಮೇಣ 'ನಿರ್ವಾಣ'ದ ಪರಮ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ಪ್ರಶಾಂತ ಮೌನವನ್ನೂ ಸ್ವಂದಗೊಳಿಸಿತು. ಆ ಹಂತದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಅಧಿಮಾನಸದ ಚಿಂತನಗಳೇ ಉದಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ರಾತ್ರಿ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೂ ಇಂತಹ ಅನುಭಾವವನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಇಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಅಂದರೆ ನನ್ನ ಭೌತಿಕ ಸ್ವರೂಪವು ಕೇವಲ ನಿಮಿತ್ತಮಾತ್ರ ಎನ್ನುವದು ಅರಿವಾಗತೊಡಗಿತು. ಆ

ಹಂತದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ನನ್ನ ಸ್ವಂದನಕ್ಕೆ, ಶ್ರಾವ್ಯಕ್ಕೆ, ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ದಕ್ಕಿದ ಈ ಅನುಭವಗಳನ್ನೆ ಮುಂಜಾನೆ ಲಿಖಿತಗೊಳಿಸುವ ಕ್ರಿಯೆ ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡೆ. 'ನಿರ್ವಾಣ'ದ ಹಂತವು ಆ ದೈವತ್ವದ ನೆಲೆಗೆ ಪಥವನ್ನು ತೋರುವ ಸಲುವಾಗಿ ತೆರೆದ ದ್ವಾರವಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದೂ ಖಚಿತವಾಯಿತು. ಅಂದಿನಿಂದಲೇ ನನ್ನದೇ ಆದ ಯೋಗದ ಸಾಧನಾ ಪಥದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆಯುವದು ಎಂದೇ ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಇದು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಅನುಷ್ಠಾನದಲ್ಲಿದ್ದ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎನ್ನುವ ಯಾವುದೇ ದ್ವಂದ್ವಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಲೇಲೇಯವರಿಗಾಗಲೀ ಅಥವಾ ನನಗಾಗಲೀ ಇದು ಏನು ಎನ್ನುವುದೂ ಅರಿತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದ ಹಂತದ ಕುರಿತು ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ನನಗೂ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರೇಯನ್ನೂ ನಾನು ಹೊಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಅನುಭಾವಕ್ಕೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಬೇರೆಯದೇ ಆದ ಅಭಿಪ್ರೇಯನ್ನು ನಾನು ಹೊಂದಿದ್ದೆ. ಜಗತ್ತಿನ ಸಲುವಾಗಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವದಷ್ಟೇ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರೇಯಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ.. ಆದರೆ ನನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು 'ನಿರ್ವಾಣ'.

ಧ್ಯಾನದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕಂಡ ವರ್ಣಗಳು ಏನನ್ನು ಸಂಕೇತಿಸುತ್ತಿವೆ ಎನ್ನುವ ಚಿಂತನೆ ಉದಿಸಿತು. ಕಣ್ಣಿನ ರೆಪ್ಪೆ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಕಾಣುವ ಈ ವರ್ಣಗಳ ರಹಸ್ಯವಾದರೂ ಏನು? ರೆಪ್ಪೆ ತೆರೆದಿರುವಾಗ ಎದುರಿಗೆ ಇರುವ ವಾಸ್ತವದ ವರ್ಣಗಳಿಗಿಂತ ಉಜ್ಜಲೋಜ್ಜವಲವಾಗಿವೆ. ಸದೋದಿತದ ವಿಭುವು ಇದುವು. ಸ್ವರ್ಗದಾ ನೀಲಮಣಿಯ ತೇಜಕಾಂತಿಯ ಸಿಂಧೂರ ಕಲೆಯ ಮಾಲೆ ಇಲ್ಲಿ ಗೋಚರಿಸುತ್ತಿದೆ. ಸದೋದಿತವಾಗಿರುವಂತೆಯೇ ಭದ್ರವೂ ಆಗಿದೆ. ವಹ್ನಿಯ ಆಕಾರವಿದ್ದರೂ ಮಾಧುರ್ಯಮಯವಾಗಿದೆ. ಸಪ್ತ ಜ್ವಾಲೆಗಳ ಭಾವಮಯತೆಯ ತಪ್ಪ-ಲೀಲೆ ಇದು. ಪುಟನೆಗೆದು ಬಂದು ಮಾನವನ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಅವತರಣ-ಗೊಳ್ಳಲು ಸ್ವಂದಿಸುತ್ತಿದೆ. ನಾಮರೂಪಗಳು ಇರದ ವೃತ್ತಿ-ರಾಗ ಪುಷ್ಪದ ಲೀಲೆಯಲ್ಲಿ ಗುಹ್ಯವಾಗಿದೆ ಆದರೂ ಅದು ಮುಗುಳು ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಗೋಚರಿಸುತ್ತಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿಯೆ ದೇವಿಯನ್ನು ಸದೋದಿತಾ ಎಂದೇ ಆರಾಧಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇವಳು ಜಗನ್ಮತೆಯೂ ಹೌದು. ಪರಾಕಾಶದ ಪರಿಶುಭ್ರ ಘನದ ನೀಲವು ಸ್ವಯಂಪ್ರಕಾಶಿತವಾದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದೆ. ಇದರ ಪ್ರತಿಬಿಂಬದಂತೆ ಮಾತ್ರ ಈ ಇಂದ್ರನೀಲಮಣಿಯ ಭೌತಿಕ ಸ್ವರೂಪವಿದೆ. ಈ ಸಿಂಧೂರ ಕಲೆಯ ಮಾಲೆಯಾಗಿರುವ ಕುಂಕುಮ ಕೇಸರೀ ವರ್ಣಗಳ ಕುಂಡಲೀನಿ ಎಂದೇ

ಶ್ರೀಮಾತೆಯ ಆರಾಧನೆ ಎನ್ನುವುದು ಸತ್ಯಸ್ಯ ಸತ್ಯ ಸಂಗತಿ. ಇವಳನ್ನು ಅನಲಾ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿರುವುದೂ ಇದೇ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲವೇ? ಅವಳ ಈ ತಪ್ಪು ಜ್ವಾಲೆಗಳೇ ಸಪ್ತ ಅಂಶಗಳಾಗಿ ಈ ಅನ್ನಮಯ ಕೋಶದಲ್ಲಿ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿಯೇ ಪ್ರವೇಶ ಪಡೆದು ಸಾಕಾರಗೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ.

ಇದೇ ಮಾನವ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಹನ್ನೆರಡು ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ- ಮನು-ಚಂದ್ರ-ಕುಬೇರ-ಲೋಪಾಮುದ್ರೆ-ಮನ್ಮಥ-ಅಗಸ್ತ್ಯ-ಅಗ್ನಿ-ಸೂರ್ಯ-ಇಂದ್ರ-ಸ್ಕಂದ-ಶಿವ ಮತ್ತು ಕ್ರೋಧಭಟ್ಟಾರಕ ಎಂದು ವಿಕಾಸದ ಪಥವನ್ನು ಅರಸಿದೆ. ಇವು ಭಾವೋತ್ಕರ್ಷದ ಹಂತಗಳೂ ಹೌದು. ಇದನ್ನು ಅನುಸಂಧಾನಿಸುವುದೇ ನನ್ನ ಧ್ಯಾನದ ಮುಖ್ಯ ಗುರಿ, ಈ ವಿಕಾಸದ ಪಥದಲ್ಲಿಯೇ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಿದೆ. ನಿರಾಕಾರವಾಗಿದ್ದಾಗ ನಾಮರೂಪ ವಿವರ್ಜಿತವಾಗಿರುವ ಶಕ್ತಿಯು, ಅವುಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದಲ್ಲಿ 'ಜಗತ್' ಆಗುತ್ತಾಳೆ. ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ ಸತ್-ಚಿತ್-ಆನಂದದ ಹಂತದಲ್ಲಿಯೇ ಲೀನಗೊಂಡಿರುತ್ತಾಳೆ.

ಇದು ನಿರ್ವಾಣದ ಆಂತರ್ಯವನ್ನೂ ದೃಷ್ಟಗೊಳಿಸಿತು. ಇಲ್ಲಿ ಸರ್ವವೂ ಲುಪ್ತವಾದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರೂ ಎಲ್ಲವೂ ಸುಪ್ತವಾಗಿದೆ. ಮೌನವೂ ಸಹಿತ ಪ್ರಶಾಂತತೆಯೊಂದಿಗೆ ಲೀನಗೊಂಡು ಘನಮೌನವಾಗಿದೆ. ಮನಸ್ಸಂತೂ ಚಿಂತನದಿಂದಲೂ ಮುಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಹೃದಯವಂತೂ ದುಃಖದಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣ ದೂರವಾಗಿದೆ. ವಿಶ್ವಾಸದ ಆಚೆ ಆಚೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತವಿರುವ ಅಸ್ತಿತ್ವರಹಿತ ವೃದ್ಧಿಯಿಂದ ಸಮ್ಮಿಲಿತಗೊಂಡಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ನಾನು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ, ಪ್ರಕೃತಿಯೂ ಇಲ್ಲ, ಜ್ಞಾತವೂ ಇಲ್ಲ, ಅಜ್ಞಾತವಂತೂ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೊಂದು ಅಸ್ತಿತ್ವ ಇದೆಯೇ ಎನ್ನುವ ಭಾವ ಸುಳಿದಾಡಿದರೂ, ಅದು ನಾದಾನುನಾದವಿರದ ಬರಿಬರಿಯ ಛಾಯಾಪಟದಂತೆ ಇದೆ. ಯಾವುದೇ ಆಧಾರವಿಲ್ಲದೇ ತೇಲುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿರುವ ಸ್ವಂದನ ಮಾತ್ರ ನೈಜವಾಗಿದೆ. ಪರಿಹಾರವೇ ಕಾಣದ ರೂಪ ಜೊತೆಜೊತೆಗೆ ವಹನವಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಚಲಿತಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತಿದ್ದರೂ ಶೂನ್ಯದಾಕಾರ-ಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಲೇಪಗೊಂಡಿದೆ. ದಂಡೆಗಳೇ ಇರದ ಕೊಲ್ಲಿಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಬಂಡೆಯಂತೆ ಮಾತ್ರ ಗೋಚರಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಹೀಗಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿರುವುದು ನಿಸ್ಸೀಮ ಮಾತ್ರ, ಅದು ನಿತ್ಯವೂ ಆಗಿದೆ. ಸುವ್ಯಾಪ್ತವಿದ್ದರೂ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಇಲ್ಲ - ಚಿರಶಾಂತಿ ಮಾತ್ರ ಅದರ ಅಸ್ತಿತ್ವ. ಆದರೂ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ಪ್ರತಿಸ್ಥಾಪಿಸುತ್ತಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಸರ್ವಸ್ವವೂ ಅದೇ ಆಗಿದೆ.

ನಾಮರಾಹಿತ್ಯವೇ ಅದರಂತರಂಗ; ಅದರ ಭಾವವೋ ನಿಶ್ಯೂನ್ಯ. ಇದಾವುದನ್ನೂ ಅರಿಯದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅದು ಅಜ್ಞೇಯದೊಳಗೇ ತಲ್ಲಿನಗೊಂಡು ಅನಂತ್ಯದ ಬೋಧಗಮ್ಯದ ಅರ್ಣವದ ಮುದದೊಳಗೆ ರೋಮಾಂಚಗೊಳುತ್ತ ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ನಿರ್ವಾಣದ ಅಂತರಂಗದ ಸ್ವಂದನಗಳನ್ನು ನಾನು ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಇದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಷ್ಟು ದೂರವಿರಬೇಕೆಂದೇ ಅಪೇಕ್ಷೆ ಹೊಂದಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಇದು ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಉಳಿದೆಲ್ಲ ಕರ್ತವ್ಯಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಈ ರೀತಿಯ ನಿರ್ವಾಣದ ಅನುಭಾವವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಈ ರೀತಿಯ ಧ್ಯಾನ, ಪ್ರಾಣಾಯಾಮಗಳ ಮೂಲಕ ಲಭ್ಯಗೊಂಡ ನಿರ್ವಾಣದ ಅನುಭಾವವು ನನಗೆ ಶಾಂತಿಯ ಅಂತರಂಗವನ್ನು ತೋರಿಸಿತು. ಕೇವಲ ಮೂರೇ ಮೂರು ದಿನಗಳ ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಈ ನಿರ್ವಾಣದ ಹಂತವನ್ನು ನಾನು ದೃಷ್ಟಗೊಂಡಿದ್ದೆ. ಮೊದಮೊದಲಿಗೆ ಈ ಅನಂತವೇ ಅನಂತವನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಆಲಿಸಿದ್ದೆ, ಜೊತೆಗೆ ಅದು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನೂ ತಂದಿತ್ತು. ಆದರೂ ಈ ವಿರೋಧಾಭಾಸವೂ ಸಮರ್ಥನೀಯವಾಗಿಯೇ ಇದೆ ಎಂದೇ ಪರಿಭಾವನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ರಹಸ್ಯವೂ ಸಹಿತ ಮತ್ತು ಮತ್ತೂ ಗೂಢವಾಗಿ ಚಿದಂಬರ ರಹಸ್ಯದಂತೆ ತೋರುತ್ತಿತ್ತು.

ಆದರೆ ಸಪ್ತ ಮಾತೃಕೆಯರಲ್ಲಿ ತೃತೀಯಳಾದ ಮಾಹೇಶ್ವರಿಯು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೃಪೆದೋರಿ ನನ್ನ ನಯನಗಳನ್ನು ಪಾವನಗೊಳಿಸಿದ್ದಳು. ಸಪ್ತ ಮಾತೃಕೆಯರಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಮಾತೆಯ ಕೃಪೆಯಿಂದ ನಾನು ಭವಿಷ್ಯದ ನವನವೀನ ಉಷೆಗಳ ಸರಣಿಗಳನ್ನು ಕಾಣುವಂತಾಯಿತು. ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೂ ಸಹಿತ ಸೃಷ್ಟಿಗೊಳ್ಳದ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಆ ನಾದವನ್ನು ಆಲಿಸುವಂತಾಯಿತು. ಇದು ಸದಾ ನಮ್ಮ ರಕ್ಷೆಗಾಗಿಯೇ ಇದ್ದು, ಬ್ರಾಹ್ಮೀಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಹಿಂದೆಯೇ ಆಗಮಿಸುತ್ತದೆ. ಯಾರ ಹೃದಯವು ಈ ಪ್ರಕಾಶದೊಂದಿಗೆ ಸಮಶ್ರುತಿಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆಯೋ ಅವರಿಗೆ 'ನಿನ್ನನ್ನು ನೀನೇ ಅನಂತವೆಂದು ಅರಿತುಕೋ, ಅನಂತವು ಅನಂತದೊಂದಿಗೇ ಅನಂತವಾಗಿಯೇ ಸ್ವಂದಗೊಳ್ಳುತ್ತ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ತುಂಬಿರುವ ಮಹತಿಯೊಂದನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತದೆ, ಅನಂತವು ಯಾವಾಗಲೂ ಅನಂತದೊಂದಿಗೇ ಸಂವಹನ ಹೊಂದಿ ಸಂಚಲನದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ' ಎನ್ನುವ ಉಲಿತವೊಂದು ಕೇಳುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಆಲಿಸಿ ಶೃಂಗ-ಶೃಂಗ ಶಿಖರಗಳಾಗಿ ಗಗನಗಾಮಿಯಾಗಿರುವ ತಾಣದಿಂದ 'ಓ! ಅತ್ಯದ್ಭುತವೇ, ನೀನೇ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಗತವಾಗಿರುವಂತೆಯೇ

ಸ್ಥಿತಗೊಂಡಿರುವೆ, ಧೂಸರದ ಛಾಯೆಯಾವರಣದಲ್ಲಿ ನಾನೀಗ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ, ಆ ಜ್ಯೋತಿಮೂಲವಾಗಿರುವ ನಕ್ಷತ್ರಗಳಂತೆ ಅಪ್ರಮೇಯವಾಗಿದ್ದೇನೆ, ಇಲ್ಲಿ ರೂಪುಗೊಂಡಿರುವ ಭೂತ ತತ್ತ್ವಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಜೇಷ್ಠನಾಗಿದ್ದೇನೆ, ಇದು ಈ ಮೃಣ್ಮಯದಲ್ಲಾದರೂ ಇರಬಹುದು ಅಥವಾ ಅದೋ ದೂರು ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಆ ಜ್ಯೋತಿಪುಂಜದ ಆಚೆಯೂ ಇರಬಹುದು, ನಾನು ಎಡವುತ್ತಿರಬಹುದು, ಮಾಯೆಯಿಂದ ಆವೃತವೂ ಆಗಿರಬಹುದು ಆದರೆ ನಾನೂ ಆ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿರುವ ಏಕತ್ವವೇ ಆಗಿದ್ದೇನೆ' ಎನ್ನುವ ಉತ್ತರವೂ ಆ ಆದಿಮೂಲದಿಂದಲೇ ದೊರೆತಿತ್ತು.

* *

ಧ್ಯಾನದ ಸಮಯದ ನಂತರದಲ್ಲಿ, ನನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ಯೋಚನೆ ಪ್ರಾರಂಭಗೊಂಡಿತು. ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬರುವ ಮುನ್ನ ನನ್ನ ಓದು, ನನ್ನ ಗ್ರಹಿಕೆ, ನನಗೆ ಲಭ್ಯವಾಗಿದ್ದ ಪಾಠ-ಪಠ್ಯಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ಚಿಂತನಗಳೇ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದವು. ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ದೇವದೂತೆಯನ್ನು 'ದೇವರ ಕುರಿತು ಭಯವಿರಲಿ, ಅವನನ್ನು ವೈಭವದಿಂದಲೇ ಆರಾಧಿಸು, ಏಕೆಂದರೆ ಅವನೇ ನಿರ್ಣಯಿಸಿರುವ ಮುಹೂರ್ತವು ಈಗಾಗಲೇ ಬಂದಿದೆ, ಸ್ವರ್ಗಗಳ ಶ್ರೇಣಿಗಳನ್ನೇ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ, ಈ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ, ಈ ಸಾಗರವನ್ನು ಮತ್ತು ಸಲಿಲಗೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ಉದಿತಗೊಳ್ಳುವ ವಸಂತಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದಾನೆ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸದಾ ಅವನನ್ನು ಆರಾಧಿಸು ಎಂದು ಬೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಇನ್ನು ಎರಡನೇ ದೇವದೂತೆಯು 'ಪಾನದಿಂದಾಗಿಯೇ ಆ ಬೃಹತ್-ಬ್ಯಾಬಿಲೋನಿಯಾ ಪತನಗೊಂಡಿದೆ, ಈ ಮದಿರಾಪ್ರಿಯತೆಯ ಸರ್ವ ದೇಶಗಳನ್ನೂ ತನ್ನ ತೆಕ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿದೆ, ಜೊತೆಗೆ ಈ ಮಾದಕ ಮೋಹಿನಿಯ ಪ್ರಭಾವದಿಂದಾಗಿ ವೈಭಿಚಾರಕ್ಕೂ ತೊಡಗಿವೆ, ಮತ್ತು ಪತನಗೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ' ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಮೂರನೇ ದೇವದೂತೆಯು ಮಾತ್ರ 'ಯಾರೇ ಆಗಲಿ ವನ್ಯ ಪಶುವನ್ನು ಆರಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಮತ್ತು ಅದರ ಸಂಕೇತಗಳನ್ನೇ ತನ್ನ ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸುವಂತಾಗುತ್ತದೆ, ಇಲ್ಲವೇ ಅವರವರ ಕೈಗಳಲ್ಲಾದರೂ ಅದರ ಗುರುತುಗಳು ಕಾಣುತ್ತವೆ, ಆ ದೇವನ ಕಡು ಕೋಪದಿಂದಲೇ ತುಂಬಿರುವ ದ್ರಾಕ್ಷಾ ರಸವನ್ನೇ ಅವರು ಪಾನ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ, ಅದೇ ಅವರಿಗೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ತರುತ್ತಿದೆ ಎಂದೇ ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ, ಇದರಿಂದಾಗಿ ಅವರೂ ಘೋರ ಸ್ವರೂಪದ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನೂ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅದೂ ಆ ದೇವರ ಸಮಕ್ಷಮದಲ್ಲಿಯೇ ಆ ಶಿಕ್ಷೆ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಅವರನ್ನು ದಹಿಸುತ್ತಿರುವ ಯಾತನಾಮಯಪೂರ್ಣ ಧೂಮವು ನಿರಂತರವಾಗಿಯೇ

ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಯಾರು ಮೃಗೀಯತೆಯನ್ನೇ ಆದರ್ಶ-ವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಆರಾಧಿಸುತ್ತಾರೆಯೋ ಅಥವಾ ಅದರ ಗುರುತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಬದುಕು ಕಾಣಲೆಳಸುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರಿಗೆ ಎಂದಿಗೂ ವಿಶ್ರಾಂತಿ, ನೆಮ್ಮದಿ ಎನ್ನುವುದು ದೊರೆಯುವದೇ ಇಲ್ಲ' ಎನ್ನುವ ಭಾವವನ್ನೇ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಆದರೆ, ಇಲ್ಲಿ- ನನ್ನ ಜನ್ಮಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಸಪ್ತ ಮಾತೃಕೆಯರ ಮೂಲಕ, ಅದರಲ್ಲೂ ಸರಸ್ವತಿ, ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಮತ್ತು ಮಹಾಕಾಳಿ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ, ವಿಶ್ವಮಾತೆಯ ನಾನಾ ಸ್ವರೂಪಗಳ ಮೂಲಕವೇ ವಾತ್ಸಲ್ಯಪೂರ್ಣವಾಗಿರುವ ಮಮತೆ, ಅನುಕಂಪ, ಲಾಲನೆ, ಪಾಲನೆ ಜೊತೆಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದ ಪಥವನ್ನೂ ಉಣಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ವಿಷಯಗಳು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಒಂದೊಂದಾಗಿ ನಾನು ನಾಲ್ಕೈದು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸ ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಾಗಿನಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟಗೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಬಂದಿವೆ. ನನ್ನ ಸಾಧನಾ ಪಥದಲ್ಲಿ ಇದು ಐದನೇ ವರ್ಷ. ನನ್ನ ಸಾಧನೆಯೇನಿದ್ದರೂ, ಅಥವಾ ಅದರಿಂದ ಲಭ್ಯಗೊಂಡ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೆಲ್ಲವೂ ವಿನಿಯೋಗಗೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದು ನನ್ನ ಮಾತೃಭೂಮಿಯ ರಕ್ಷಣೆಗೆ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವದೇ ನನ್ನ ಅಭೀಪ್ಸೆ. ಭಾರತ ಮಾತೆಗೆ ತೊಡಿಸಲಾಗಿರುವ ಈ ಸಂಕೋಲೆಗಳನ್ನು ಮೊದಲು ಕತ್ತರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ, ಹೀಗಾಗಿ ನನಗೆ ಈ ಸಾಧನೆಯಿಂದ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮುಕ್ತಿಯಾಗಲೇ ಅಥವಾ ದೈವ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರದ ಅನುಭೂತಿಯ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಗಿತಗೊಳ್ಳಲು ನಾನು ಎಂದಿಗೂ ಇಚ್ಛಿಸುವದಿಲ್ಲ. ವಂಗ-ಭಂಗವು ಆಡಳಿತದ ಸುಲಭ ಸಂವಹನಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಎಂದು ಅಧಿಕಾರಾರೂಢ ಬ್ರಿಟೀಷ್ ಸರ್ಕಾರ ಉದ್ಘೋಷಗಳನ್ನು ಹೊರಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಅದು ಇಡೀ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಐಕ್ಯತೆಗೆ ಧಕ್ಕೆ ತರಿಸುವ ಘೋರ ದುರಂತಕ್ಕೆ ನಾಂದಿ ಹಾಡಿದೆ, ಅದನ್ನು ಈ ದಾಸ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿ ದೀನತೆಯ ಪರಮಾವಧಿಯನ್ನು ತಲುಪಿರುವ ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿಸಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು, ಸಹನೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸು, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಿನ್ನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ದಯಪಾಲಿಸು ಎಂದು ಕಾಳೀ ಮಾತೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಅಲೀಪೂರ ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಗಲೇ ಕಾಣ್ಕೆ ಕಾಣ್ಕೆಗಳ ಕೃಪೆಯ ಮೂಲಕ ವಿಶ್ವಮಾತೆಯಾಗಿರುವ ಈ ದೇವಮಾತೆ, ನನ್ನನ್ನು ಸಲಹಿದಾಳೆ, ಅವಳೇ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸುರಕ್ಷಾ ಕವಚದ ಪಥಗಳೇ ತುಂಬಿರುವ ದ್ವಾರವಾಗಿ ದರ್ಶನ ನೀಡಿ ನನಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಿದ್ದಾಳೆ.

(ಸಶೇಷ)

ವಾರ್ತಾಪತ್ರ

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸಂಕೀರ್ಣ

ಜೆ.ಪಿ.ನಗರ 1ನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು

ದಿನಾಂಕ 03-02-2024 ಶನಿವಾರ ಮೀರಾಂಬಿಕ ಸ್ಕೂಲ್ ಫಾರ್ ನ್ಯೂ ಏಜ್ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆ ವತಿಯಿಂದ ಜ್ಯೋತಿ ಪ್ರಸರಣ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನೆರವೇರಿಸಲಾಯಿತು. ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಡಾ|| ಅಜಿತ್ ಸಬ್ಬೀಸ್ ಜ್ಯೋತಿ ಬೆಳಗುವುದರ ಮೂಲಕ ಜಾಲನೆ ನೀಡಿದರು. ಮುಖ್ಯ ಅತಿಥಿಗಳಾಗಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಕ್ಷಮ ಮಿಶ್ರಾ, ಐ.ಪಿ.ಎಸ್., ಡಿ.ಸಿ.ಪಿ. ಕಮಾಂಡ್ ಸೆಂಟರ್, ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ ಪೋಲಿಸ್, ಇವರು ಆಗಮಿಸಿದರು. ಶಾಲಾ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ಶಾರದಾಂಬಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಜ್ಞಾ ವಿಧಿ ಬೋಧಿಸಿದರು. ವಿವಿಧ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಧನೆ ತೋರಿದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸ್ಮರಣ ಸಂಚಿಕೆಗಳನ್ನು ನೀಡಲಾಯಿತು. ಸಂಸ್ಥೆಯ ಶಿಕ್ಷಕ ವೃಂದ, ಸಂಸ್ಥೆಯ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧಕರು, ಪೋಷಕರು ಉಪಸ್ಥಿತರಿದ್ದರು. ಶಿಕ್ಷಕ ವೃಂದದವರು ಜ್ಯೋತಿಯನ್ನು ಹತ್ತನೇ ತರಗತಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಹಸ್ತಾಂತರಿಸಿದರು. ಆನಂತರ, ಹತ್ತನೇ ತರಗತಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಒಂಭತ್ತನೇ ತರಗತಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಮರು ಹಸ್ತಾಂತರ ಮಾಡಿದರು. ಶ್ರೀಮಾತಾರವಿಂದರ ಪಾದ ಚರಣಗಳಿಗೆ ಪುಷ್ಪವನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಲಾಯಿತು. ನಾಡಗೀತೆಯೊಂದಿಗೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಯಿತು.

ದಿನಾಂಕ 20-02-2024 ಗುರುವಾರದಿಂದ ದಿನಾಂಕ 28-02-2024 ಬುಧವಾರದ ವರೆಗೆ “ಸಾವಿತ್ರಿ ಯಜ್ಞ” ಆಯೋಜಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಉದ್ಘಾಟನಾ ಸಮಾರಂಭ ಅಂಗವಾಗಿ 20-02-2024 ಗುರುವಾರದಂದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 11.30 ರಿಂದ 01.00 ರವರೆಗೆ ಶ್ರೀ ಎಸ್.ಎಸ್. ಲಹರಿ, ಧರ್ಮದರ್ಶಿ, ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಸಂಕೀರ್ಣ ಟ್ರಸ್ಟ್, ಬೆಂಗಳೂರು ಇವರು “Slow emergence of The Dawn” ಎಂಬ ವಿಷಯವಾಗಿ ಉಪನ್ಯಾಸ ನೀಡಿದರು. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಗುರು-ಬಂಧುಗಳು, ಸಾಧಕರು ಮತ್ತು ಇತರರು ಹಾಜರಿದ್ದರು. ಜೂಮ್ ಹಾಗೂ ಯೂಟ್ಯೂಬ್ ಮುಖಾಂತರ ಸಹ ಪ್ರಸ್ತುತ ಪಡಿಸಲಾಯಿತು.

ದಿನಾಂಕ 21ನೇ ಫೆಬ್ರವರಿ 2024ರ ಬುಧವಾರ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಸಂಕೀರ್ಣ ಟ್ರಸ್ಟ್ ವತಿಯಿಂದ “ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಜನ್ಮದಿನ”ವನ್ನಾಗಿ ಆಚರಿಸಲಾಯಿತು. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ

7.30 ರಿಂದ 7.50 ರವರೆಗೆ ಸಾಮೂಹಿಕ ಧ್ಯಾನ ಹಾಗೂ ಸಂದೇಶ ಪತ್ರ ವಿತರಿಸಲಾಯಿತು. ತತ್ಸಂಬಂಧ ಸಾಯಂಕಾಲ 5.00 ರಿಂದ 6.30 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ “The Mother - the FORCE building a New Emerging World” ಎಂಬ ವಿಷಯವಾಗಿ ಶ್ರೀ ಶಶಿಧರ್ ಚಿಕ್ಕ (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಸೊಸೈಟಿ, ಹಲಸೂರು ಭವನ್) ಇವರು ಉಪನ್ಯಾಸ ನೀಡಿದರು. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಗುರು-ಬಂಧುಗಳು, ಸಾಧಕರು ಮತ್ತು ಇತರರು ಹಾಜರಿದ್ದರು. ಜೂಮ್ ಹಾಗೂ ಯೂಟ್ಯೂಬ್ ಮುಖಾಂತರ ಸಹ ಪ್ರಸ್ತುತ ಪಡಿಸಲಾಯಿತು.

“Birthday Messages” ವಿಷಯ ಕುರಿತು ದಿನಾಂಕ 10ನೇ ಫೆಬ್ರವರಿ 2024 ರಿಂದ 20ನೇ ಮಾರ್ಚ್ 2024 ವರೆಗೂ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸಂಕೀರ್ಣದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಭಾ ಭವನದಲ್ಲಿ ಫೋಟೋ ಚಿತ್ರ ಪ್ರದರ್ಶನ ಆಯೋಜಿಸಲಾಗಿದೆ.

28-02-2024 ಬುಧವಾರದಂದು “ಸಾವಿತ್ರಿ ಯಜ್ಞ” ಅಂಗವಾಗಿ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 11.30 ರಿಂದ 12.35 ರವರೆಗೆ “Savitri - The Way of Love” ಎಂಬ ವಿಷಯವಾಗಿ ವೀಡಿಯೋ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲಾಯಿತು. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಗುರು-ಬಂಧುಗಳು, ಸಾಧಕರು ಮತ್ತು ಇತರರು ಹಾಜರಿದ್ದರು. ಜೂಮ್ ಹಾಗೂ ಯೂಟ್ಯೂಬ್ ಮುಖಾಂತರ ಸಹ ಪ್ರಸ್ತುತ ಪಡಿಸಲಾಯಿತು.

29-02-2024 ಗುರುವಾರದಂದು “ಸುವರ್ಣ ದಿನ”ವನ್ನು ಆಚರಿಸಲಾಯಿತು. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 7.30 ರಿಂದ 7.50 ರವರೆಗೆ ಸಾಮೂಹಿಕ ಧ್ಯಾನ ಹಾಗೂ ಸಂದೇಶ ಪತ್ರ ವಿತರಿಸಲಾಯಿತು. ತತ್ಸಂಬಂಧ ಸಾಯಂಕಾಲ 5.00 ರಿಂದ 6.30 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ ಡಾ|| ಅಜಿತ್ ಸಬ್ಬೀಸ್, ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಧರ್ಮದರ್ಶಿ, ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಸಂಕೀರ್ಣ ಟ್ರಸ್ಟ್, ಬೆಂಗಳೂರು ಇವರು “The Significance of Supramental Manifestation” ಎಂಬ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಉಪನ್ಯಾಸ ನೀಡಿದರು. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಗುರು-ಬಂಧುಗಳು, ಸಾಧಕರು ಮತ್ತು ಇತರರು ಹಾಜರಿದ್ದರು. ಜೂಮ್ ಹಾಗೂ ಯೂಟ್ಯೂಬ್ ಮುಖಾಂತರ ಸಹ ಪ್ರಸ್ತುತ ಪಡಿಸಲಾಯಿತು.

**STATEMENT ABOUT OWNERSHIP AND OTHER PARTICULARS
ABOUT NEWSPAPER AKHIL BHARAT PATRIKA**

FORM IV

1. Place of Publication : Bangalore
2. Periodicity of its Publication : Monthly
3. Printer's Name : Dr. Ajit Sabnis
Nationality : Indian
Address : No. 39 & 38 (P) 30th Main, 9th Cross,
Sri Aurobindo Marg, J P Nagar I Phase,
Bangalore - 560 078.
4. Publisher's Name : Dr. Ajit Sabnis
Nationality : Indian
Address : No. 39 & 38 (P) 30th Main, 9th Cross,
Sri Aurobindo Marg, J P Nagar I Phase,
Bangalore - 560 078.
5. Editor's Name : Sri Puttu Parashuram Kulkarni
Nationality : Indian
Address : No. 39 & 38 (P) 30th Main, 9th Cross,
Sri Aurobindo Marg, J P Nagar I Phase,
Bangalore - 560 078.
6. Names and addresses of individuals who own the newspaper and partners
or shareholders holding More than one percent of the total capital.
Name : Sri Aurobindo Society
Nationality :
Address : No. 11, Saint Martin Street,
Puducherry - 605 001.

I, Dr. Ajit Sabnis, hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief.

Sd/-

Date : 29-02-2024

Dr. Ajit Sabnis

ಫೋಟೋ: ಇಮೇಜಿಂಗ್ ಸಾವಿತ್ರಿ
ಉತ್ಸಾಹದುಂಬಿದಾರೋಹದಲ್ಲಿ ಇದು ನಿತ್ಯ ಯಾನದೊಳಗೆ
- ಪುಟ್ಟ ಕುಲಕರ್ಣಿ

RNI No. 22511/1971

No. of Pages 76 + 4 (Cov. Page)

KAR Reg No.: RNP/KA/BGS/368/2024-2026

Licensed to post without prepayment License No. PMG BG/WPP-409/2024-2026

Kannada Monthly Magazine

Date of Publication on 7th of Every Month

Permitted to Post 10th of Every Month. Reg. Valid till: 31-12-2026

Licensed to Post at BG PSO, Mysuru Road, Bengaluru - 560 026

ಫೋಟೋ: ಇಮೇಜಿಂಗ್ ಸಾವಿತ್ರಿ

ರೂಪ ರೂಪಗಳ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಗರ್ಭಸ್ಥಗೊಳಿಸಿ ಇಂದು

- ಪುಟ್ಟು ಕುಲಕರ್ಣಿ

Ed. Sri Puttu Parashuram Kulkarni, Pub: Dr. Ajit Sabnis

Ptd. by M/s. Sessaasai e-forms Pvt. Ltd.,

on behalf of Sri Aurobindo Complex Trust, 'Sri Aurobindo Marg',

J.P. Nagar I Phase, Bengaluru - 560 078. Phone: 080 - 22449882.